ኢይዝራኤል ይበልዕዋ ከለባት ለኤል
ዛቤል ወይከውን በድና ለኤልዛል
ከመ መሬት ውስተ ገዳም በደወለ
ኢይዝራኤል ከመ ኢይበልዋ እን
ከ ኤልዛቤል ወቦቱ ለአክዓብ ፸
ደቂቅ ውስተ ሰማርያ።

፳ ወጸሐፈ ኢዩ መጸሐፈ ወፈነ
ወ ውስተ ሰማርያ ኀበመላእክተ
ሰማርያ ወኀበሊቃናት ወኀበሐፃኒ
ቶሙ ለደቂቀአክዓብ ወጸሐፈ እንዘ
ይብል ይእዜኒ እምከመ በጽሐት ዛቲ
መጽሐፍ ኀቤክሙ ወናሁ ሀለው ደቂ
ቁ ለእግዚእክሙ ኀቤክሙ ወአፍራ
ሲክሙ ጽኑዓት ወንዋየ ሐቅልክሙኒ
በሊሐት ወርሱናት ወርእዩ ለክሙ
ዘይኄይስ ዘትፈቅዱ እምደቂቁ ለእ
ግዚእክሙ ወአንብርዎ ላዕለ
መንበረ አቡሁ ወተቃተሉ ለቤተ
እግዚእክሙ ወፍርሁ ፈድፋደ።
፳፩ ወይቤሉ ከልኤቱ ነገሥት
ስዕኑ ቅድመ ገጹ ቀዊመ እፎ
እንከ ንክል ንሕነ ቀዊመ ቅድመ
ገጹ ወለዓኩ መገብተ አክዓብ
ወመገብተ ሀገር ወሊቃውንት
ወሐፃኒቶሙ እንዘ ይብሉ አግብ

የተናገረው የእግዚአብሔር ቃል
ነው አለ። በኢይዝራኤልዊው በና
ቡቴ/ ቦታ ኤልዛቤልን ውሾች ይበሏ
ታል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ኤልዛቤል
እንዳይሏት የኤልዛቤል በድን እንደ
ትቢያ ይሆናል ብሏልና። ለአክዓብ
ም በሰማርያ ሰባ ልጆች ነበሩት።
20 ኢዩም ወደ ሰማርያ አለቆችና
ወደ ምሁራኑ ወደአክዓብ ልጆች
ሞግዚት ደብዳቤ ጽፎ ወደሰማርያ
ላከ። ይህቺ መልእክት እንደደረሰ
ቻችሁ የጌታችሁ ልጆች ጠንካራ
የሆኑ ፈረሶች፣ የተሳሉ፣የሚግሉ
የጦር መሣሪያዎች በእናንተ
ዘንድ አሉ። ከጌታችሁ ልጆች
የሚሻለውን የምትወድዱትን ለእ
ናንተ ምረጡ። በአባቱ ዙፋንም
አስቀምጡት፤ለጌታችሁ ቤት ተዋጉ
፤ፈጽማችሁም ፍሩ አላቸው።

21 እነርሱም ሁለቱ ነገሥታት
በፊቱ መቆም ተሳናቸው። በፊቱ
መቆም እኛ እንዴት ይቻለናል
አሉ። የአክዓብ ሹማምንት፣የሀገር
መሪዎች ሊቃውንቱ፣ የልጆቹ
ሞግዚትም እኛ አገልጋዮችህ ነን
፤የምታዝዘንንም እናደርጋለን፤የም

ርቲከ ንሕነ ወዘአዘዝከነ ንገብር
ወአልቦ ብእሲ ዘናነግሥ ወዘትፈ
ቅድ ግበር ወእምዝጸሐፈ ሎሙ
ኢዩ ካልዕተ መጽሐፈ እንዘይብልእ
መሰኬ እሊኣየ አንትሙ ወትሰምዑኒ
ቃልየ ምትሩ አርእስቲሆሙ
ለደቂቀ እግዚእክሙወፈንው ኀቤየ
ውስተ ኢይዝራኤል ጌሰመ ዘ
ጊዜ ወደቂቀአክዓብሰ ፸ እደው ጽ
ኑዓን እሙንቱ ወሶበበጽሐት መ
ጽሐፈመልእክት ኀቤሆሙ
ነሥእዎሙ ለደቂቀ ንጉሥ ሰብአ
ሀገር ወረገዝዎሙሰ፸ እደው ወሰቀ
ሉ አርእስቲሆሙ ውስተቀርጫሎስ
ወፈነውዎሙ ውስተ ኢይዝራኤል።
፳፪ ወደቂቁሰ ለአክዓብ እለ ሠረ
ዎሙ እግዚአብሔር በቃለኤልያስ
ገብሩ ፸ወ፪ እሙንቱ ወእምኔሆሙ
አካዝያስ ደወየ ወሞተ በቃለኤልያስ
ወለካልዓንሰ ሠረዎሙ ኢዩ በአፈ
ኵሖናት ምስለ ኤልዛቤል ብእሲቱ
በከመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ
ኤልያስ ኀሩዩ ወላዕ ኩ ወአልቦ
ዘገብረ እግዚአብሔር በመዋዕለ
ኤልያስ ዘእንበለ በቃሉ ለኤልያስ።
፳፫ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር እስ
እለከ ትክበር ነፍስየ ቅድመአዕይን

ናነግሠው ሰውም የለንም፤ አንተ
የምትሻውን አድርግ ብለው ላኩ
ለት፤ ኢዩም "እናንተ የእኔ ከሆና
ችሁ ቃሌንም ከሰማችሁ የጌታች
ሁን ልጆች ራሳቸውን ቁረጡ፤ነገ
ይህን ጊዜም እኔ ወ፦ አለሁበት
ወደ ኢይዝራኤል ላኩት አላቸው፤
ሰባው ወንዶች የአክዓብ ልጆችም
ብርቱዎች ነበሩ። የመልእክቱ ደብ
ዳቤ ወደ እነርሱ በደረሰ ጊዜ የሀገሩ
ሰዎች የንጉሡን ልጆች ይዘው
ሰባውን ወንዶች ወጓቸው፤ እራሳ
ቸውንም በቀርጫሎስ ሰቀሉት።
እርሱ ወዳለበት ወደ ኢይዝራኤ
ልም ላኳቸው።
22 በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል
እግዚአብሔር ያጠፋቸው የአክዓብ
ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው።ከእነርሱ
በኋላም አካዝያስ እንደ ኤልያስ ቃል
ታሞ ሞተ። ሌሎቹንም ከሚስቱ
ከኤልዛቤል ጋር ኢዩ በጦር አጠፋ
ቸው። በተመረጠ አገልጋዩ በኤል
ያስ አንደበት እግዚአብሔር እንደ
ተናገረው ከኤልያስ ቃል በቀር
እግዚአብሔር ያደረገው የለም።
23 የእግዚአሔር ቅዱስ ሆይ
ሰውነቱ በፊትህ ትክበር ዘንድ

ቲከ ወተሣሃለኒ ከመ አብድዩወአ ስተሥርይ ሊተ ቅድመ እግዚ አብሔር አምላክከ መስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለእጓለእመሕያው እስመእትሔዘብ ገብርከ ለእመኢ ኮነ ፈቃድከ ዝንቱ ጽሒፈ ድርሳን ወእንዘአኮ ድልወት ሊተ ሰአሎ ያድኅነኒ በብዝኃ ሣህሉ ዘተወክፈ ነቢየ በስመነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥ እ እምኀበ እግዚአብሔር አምላኩ።

፳፬ አካዝያስ ዘደወየ አመ ለአከ ደቂቆ፤ ለነገረ ሞቱ ወረድከ እንዘ ኢትፈርህ ተዳድቆ፤ ሠራዌ ዘርዑ ኤልያስ ለአክዓብ ሥርወ ናፍቆ፤ ሕልመ አኃልም ለለዕለቱ ወኢያእመርኩ ጻሕቆ፤ ባሕቱ ለዘመንየ አይድዓኒ ጕልቆ።

እለምንሃለሁ፤እንደ አብድዩም ይቅር በለኝ፤ የሰውን ልጆች በደል ይቅር በሚል በአምላክህ በእግዚአ ብሔር ፊት አስተሥርይልኝ።ይህን ድርሳን መጻፍ ፈቃድህ ካልሆነልኝ አገልጋይህ እኔ ተስፋ እቆርጣለ ሁና። ሳይገባኝም እንኳን በይቅር ታው ብዛት ያድነኝ ዘንድ ለምንልኝ ፤ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ የነ ቢይን ዋጋ ያገኛል።

24 የታመመ አካዝያስ ልጆቹን በላከ ጊዜ፣ጥላቻውን ሳትፈራ የ ሞቱን ነገር ለመናገር የወረድህ ፣የመጠራጠር ሥር የሆነ የአክዓ ብን ዘር ያጠፋህ ኤልያስ ሆይ በየቀኑ ሕልም አልማለሁ፤ትርጉ ሙን ግን አላወቅም፤ ስለሆነም የዘመኔን ቁጥር ንገረኝ።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘነሐሴ</u>

፩ ይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለእ ግዚአብሔር አብ ዘሰብሐ ወልዶ በቅድመ ሙሴ ወኤልያስ ምእመ ናን እለ ውስተ አሪት ዐቢያን ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለወልድ ዋሕድ ዘጸለየ ኀበ አቡሁ እንዘ ይብል አባ ወአቡየ ሰብሐኒ በስብሐቲከ ዘሀሎ ኀቤየ

<u>የነሐሴ ወር የኤልያስ ድርሳን</u>

1 በኦሪቱ ታላላቅ በሆኑ በምእመ ናኑ በሙሴና በኤልያስ ፊት ልጁን ለገለጠ የእግዚአብሔር አብ ገናና ስም ይመስገን፤ አባት ሆይ አንተ እንደላከ□ኝ ያውቁ ዘንድ፣ እኛ አንድ እንደሆንን እነርሱም አንድ ይሆኑ ዘንድ ዓለም ከመፈ

እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ከመ ያእምሩ ከመአንተ ፈነውከኒ ከመ እሙንቱ ይኩኑ ከማነ አሐደ ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለመን ፈስ ቅዱስ ተፍጻሜተ ፍቅር ወዕ ሩየ ምክር ዘአስተጋብአ ነቢያተ ወሐዋርያተ ውስተ አሐዱ ደብር ከመ ይትናጸሩ በገጸ ምሥጢር።

፪ ለነኒ ያስተጋብዓነ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ በሐ ዳስ ርስት ኀበ ሀለው ማኅበረ ነቢያት ወሐዋርያት ወምስሌሆሙ ቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ ማርያም ሰአሊተ ምሕረት ለነዳይ ወለእጓለ ማውታ ጸሎታ ያብጽ ሐነ ኀበ አፍቅሮታ ወረድኤታ ይከልለነ ከመ ወልታ ወያድኅነነ ለዛቲ ዓለም እምሥገርታ እስከ ዳግም ምጽአተ ወልድ ለዓለመ ዓለም ዓሜን።

፫ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ነሐሴ ዘውእቱ አብ በወርኃ ዕብራውያን ወወርኃ ሮማውያን አውግሥጦስ ወበልሳነ ቅብጢ ማሴር ወበልሳነ ዓረቢ አምሲር በረከተ አምላኩ ወጸጋ

ጠሩ በፊት በነበረኝ ምስጋና አመስግነኝ / ግለጠኝ/ እያለ ወደ አባቱ የጸለየ አንድ የሆነ የወልድ ስምም ይመስገን። ፍቅሩ ፍጹም ፣ምክሩም እኩል የሆነ፣ በመለኮት ፊት ይተያዩ ዘንድ ነቢያትንና ሐዋ ርያትን በአንድ ተራራ የሰበሰበ የመንፈስ ቅዱስ የምስጋና ስምም ይመስገን።

2 እኛንም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የነቢያትና የሐዋርያት ማኅበር ወደ አለበት አዲስ ርስት ያግባን፣ ከእነርሱ ጋርም ለችግረኛው፣ ወላጅ ለሌለው ምሕረትን የምትለ ምን አምላክን የወለደች እመቤታ ችን ድንግል ማርያም አለች። ጸሎትህ እርሷን ወደ መውደድ ያድርሰን፤ረዳትነቷም እንደ ጋሻ ይከልለን፤ ዳግመኛ ወልድ እስከ ሚ መጣ ድረስም ከዚህች ዓለም መሰና ክል ያድነን፤ለዘለዓለሙ አሜን።

3 በነሐሴ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው። ይህም በዕብራውያን ወር አብ፣ በሮማውያን፣ አውግስ ጦስ፣ በቅብጥ ቋንቋም ማሴር፣ በዐረብኛ ቋንቋ አምሴር ይባላል፤የ አምላኩ በረከት፣ የብፁዕ ኤልያስ

ረድኤቱ ለኤልያስ ብፁዓዊ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፬ ወእምአመ አዕረጎ እግዚአብሔር ለኤልያስ በድልቅልቅ ውስተ መካነ ትፍሥሕት ዘኢየኃልቅ በ፲፻ወ፪ቱ ዓመት ወረደ እግዚአብሔር ቃል እምሰማያት እንዘኢይትፈለጥ እምሕፅነ አቡሁ ወመጽአ ውስተ ዓለም እንዘ ኢየዓርቅ እመንበረ ስብሐቲሁ ተሠወረ ውስተማኅፀና ለማርያም ድንግል እንተ ይእቲ መትሕተ ፈጣሪ ወመልዕልተ ኵሎሙ ቅዱሳን ወአመ ተፈጸመ መዋዕለ ፅንሳ ተወልደ እምከርሣ በበሕቅ ልሕቀ ወእምኀበዮሐንስ ተጠምቀ ወበውስተገዳም ተመከረ ወእምዝ ኀረየ ፲ተ ወ፪ተ አርድዕተ ወገብረ ተአምራተ ወመንክራተ በቅድሜሆሙ ከመ ይእመኑ ቦቱ ወአንሶሰወ በአህጉሪሆሙ ለእስራኤል ወሰበከ ወንጌለ መንግሥት።

፭ ወበጺሖ ቂሳርያ ተስእሎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይብል መኑይብልዎ ሰብእ ለወልደ እጓለምሕያው ወአውሥኡ ወይቤልዎ ቦ እለ ይብሉከ ኤልያስሃ ወቦ እለ

ጸጋና ረድኤት በእኛ ላይ ይደር ለዘለዓለሙ አሜን።

4 እግዚአብሔር ኤልያስን ወደማያልቅ የደስታ ቦታ በንውጽውጽታ ካሳረገው ከዘጠኝ መቶ ሁለት ዓመት በኋላ የእግዚአብሔር ቃል ከአባቱ እቅፍ ሳይለይ ከሰማይ ወረደ። ከክብር ዙፋኑ ሳይለይም ወደ ዓለም መጣ፤ከእግዚአብሔር በታች ከቅዱሳን ሁሉ በላይ በሆነች በድንግል ማርያም ማሕፀንም አደረ። የፅንሷ ወራት ከተፈጸመ በኋላም ከእርሷ ተወለደ፤በየጥቂቱም አደገ፤ በዮሐንስ ተጠመቀ፤ በገዳምም ተፈተነ።ከዚህ በኋላም ዐሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙርት መረጠ።ያምኑበት ዘንድም በፊታቸው ተአምራትን አደረገ ። በእስራኤል ሀገር ተመላለሰ፤መንግሥተ ሰማይ የምታገባ ወንጌልንም አስተማረ።

5 ቂሳርያ በደረሰ ጊዜም የሰውን ልጅ ሰዎች ማን ይሉታል ብሎ ደቀመዛሙርቱን ጠየቃቸው እነርሱም መለሱለት፤አሉትም። ኤልያስ ነው የሚሉህ አሉ፤መጥምቁ

ይብሉከ ዮሐንስሃ መጥምቀ ወቦ እለ ይብሉከ ከመ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ወዘንተሰ ዘይቤሉ እሉ አርድእት አኮ እምልቦሙ ዘተናገሩ አላ ሰምዑ እምሕዝብ እንዘ ይትኃሠሡ በበይናቲሆሙ እስመ ሄሮድስ ንጉሥ ሶበ ሰምዓ ተአምራቲሁ ወመንክራቲሁ ወኃይላቲሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ይቤሎሙ ለአግብርቲሁ ዮሐንስ ተንሥአ እሙታን ወበእንተዝ ይረድኦ ኃይል ወሕዝብሰ ይቤሉ ኤልያስ አስተርአየ ወቦ እለ ይቤሉ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ተንሥአ።

፮ ወእግዚእነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ ይቤሎሙ አንትሙኬ መነ ትብሉኒ። ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘመጻእከ ውስተ ዓለም ወብከ ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ወእምዝ እምጊዜ ዕርገቱ ለኤልያስ በ፲፻፴ወ፫ ዓመት።

፯ ወበትስብእት ዕለት ባቲ ተሰአሎሙ ለአርዳኢሁ በቂሳርያ ኀንተ ባሕቲቶሙ ነሥኦሙ ለጴጥሮስ ወለ

ዮሐንስ ነው የሚሉህ አሉ፤ ከቀደሙ ነቢያት አንዱ ነው የሚሉህ አሉ፤ይህን የመለሱለት ደቀመዛሙርትም የተናገሩት ከራሳቸው አይደለም። እርስ በእርሳቸው ሲነጋገሩ ከሕዝብ የሰሙትን ነው እንጅ፤ንጉሡ ሄሮድስም የጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶ ስንተአምራት፤መንክራት፤ ኃይላት በሰማ ጊዜ አገልጋዮቹን ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቷል፤ ስለዚህም ተአምር ይደረግለታል አላቸው። ሕዝቡ ግን ኤልያስ ተገልጧል፤ ወይም ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሥቷል ያሉ አሉ።

6 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እና ንተስ ማን ትሉኛላችሁ አላቸው። ስምዖን የተባለ ጴጥሮስም ወደዓለም የመጣህ፤ዘለዓለማዊ የሆነ ሕይወት ቃል ያለብህ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነህ አለው።ከዚህ ጀምሮ ኤልያስ እስካረገበት ጊዜ ድረስም ዘጠኝ መቶ ሠላሳ አምስት ዓመት ነው።

7 በቂሳርያ ደቀመዛሙርቱን በጠየቀበት በሰባተኛይቱ ዕለትም

ትብሉኒ። ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘመጻእከ ውስተ ዓለም ወብከ ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ወእምዝ እምጊዜ ዕርገቱ ለኤልያስ በ፱፻፴ወ፭ ዓመት።

፯ ወበትስብእት ዕለት ባቲ ተሰአሎሙ ለአርዳኢሁ በቂሳርያ እንተ ባሕቲቶሙ ነሥኦሙ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋኀ ከመይጼሊ ወእንዘ ይጸሊ ተወለጠ እርአያሁ ወአብርሃ ገጹ ከመፀሐይ ወአልባሲሁኒ ኮነ ፀዓዳ ከመበረድ ወናሁ መጽኡ ፪ቱ ዕደው እንዘይትናገሩ ምስሌሁ ለኢየሱስ እሉ እሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ ከመ ያእምር ኵሉ ሰብእ ከመ ውእቱ አምላኩ ለሙሴ ዘአንሥኦ እመቃብር ወከመ ውእቱ እግዚእ ለኤልያስ ዘአውረዶ እምሰማያት።

፰ ወእንዘ ይትናገሩ ይብሉ በበይናቲሆሙ ርኢነ ስብሐቲሁ ለዋሕድ ከመ ስብሐተ አሐዱ ዋሕድ ለአቡሁ ወሙሴሰ ከመዝ ይብል ዝ ውእቱ ዘእቤለክሙ ነቢየ ያነሥእ ለክሙ እግዚአብሔር እምአኀዊክሙ

ስምዖን የተባለ ጴጥሮስም ወደዓለም የመጣህ፣ዘለዓለማዊ የሆነ ሕይወት ቃል ያለብህ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነህ አለው።ከዚህ ጀምሮ ኤልያስ እስካረገበት ጊዜ ድረስም ዘጠኝ መቶ ሠላሳ አምስት ዓመት ነው።

7 በቂሳርያ ደቀመዛሙርቱን በጠየቀበት በስባተኛይቱ ዕለትም ጴጥሮስን፣ ያዕቆብንዋ ዮሐንስን ብቻ ይዞ ይጸልይ ዘንድ ወደ ታላቅ ተራራ አወጣቸው፤ ሲጸልይም መልኩ ተለወጠ፣ ፊቱም እንደ ፀሐይ አበራ። ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ሆነ።ሁለት ወንዶችም እነሆ ከኢየሱስ ጋር እየተነጋገሩ መጡ። እነዚህም ሙሴና ኤልያስ ናቸው። ከመቃብር ያስነሣው የሙሴ አምላክ እንደሆነ ከሰማይ ያወረደው የኤልያስ ጌታው እንደሆነ ሰው ሁሉ ያውቅ ዘንድ።

8 እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩም ለአባቱ እንደ አንድ ልጅ የሆነ ክብሩን አየን ይሉ ነበር።ሙሴም እነሆ ስለእርሱ እግዚአብሔር ከእናንተ ወገን እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያስነሣላችኋል፤ እርሱንም ስሙት ያለኝ

ለኤልያስ እስመ እሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ አስተርአዩ በስብሐት ወነገሩ ስብሐቲሁ ዘሀለዎ ይኩን በኢየሩሳሌም ወጸአቶሂ ረከበ ጴጥሮስሃ ወእለ ምስሌሁ ክቡዳን አዕይንቲሆሙ በድቃስ ወነቂሆሙ ርእዩ ስብሐቲሁ ወዕደውኒ ክልኤቱ እለ ይቀውሙ ምስሌሁ ወእምዝ ይቤሎ ጴጥሮስ ለኢየሱስ ሊቅ ንንበር ዝየ ይኄይሰነ ንግበር ሠለስተ ማኅደረ አሐደ ለከ ወአሐደ ለሙሴ ወአሐደ ለኤልያስ ወኢየአምር ዘይብል እስመ ኢተዘከረ ጴጥሮስ ከመ ኢየኀድር ልዑል ውስተ ቤት ዘገብሮ ካዕበ ቃለ ኢሳይያስ ዘይቤ ሰማይኒ መንበርየ ወምድርኒ መከየደ እገርየ አየኑ ቤተ ተሐንፁ ሊተ ይቤ እግዚአብሔር።

፲ ወኢለበዎ ለኤልያስ ከመ ነበረ አድባረ ወበዓታተ ወዔለ ገዳማተ መኒኖ ዘውቅሮ አብያተ ወኢጠየቀ ከመ ሙሴ አመ ጸውዖ እግዚአብሔር ኀደገ ቤቶ ወብእሲቶ ወውሉዶ ወሖረ ኀበ ፈነዎ እግዚአብ

ጌታው፣አምላኩም ነው አለ። እነዚህ ሙሴና ኤልያስም በኢየሩሳሌም የተደረገውን ክብሩን ገልጠው ተናገሩ።ወጥቶም ጴጥሮስንና ጓደኞቹን ዐይናቸው በእንቅልፍ ተገትቶ አገኛቸው፤ ነቅተውም ክብሩን፣ከእርሱ ጋር የቆሙ ሁለት ሰዎችንም ተመለከቱ፡ ከዚህ በኋላ ቅዱስ ጴጥሮስ ኢየሱስ ክርስቶስን መምህር ሆይ በዚህ መኖር ይሻለናል።ሦስት ቤት እንሥራ፣አንድለ አንተ፣አንድ ለኤልያስ፣አንድ ለሙሴ አለው። የሚናገረውን ግን አያውቅም ነበር። ጴጥርስ እግዚአብሔር የሰው እጅ በሠራው ቤትእንደማያድር አላሰበም ነበርና፤ ዳግማኛም በኤልያስ ቃል ሰማይ ዙፋኔ ነው፤ምድርም የእግሬ መረገጫ ናት የምትሠሩልኝ ቤት ምን ዓይነት ነው? አለ እግዚአብሔር ያለውን አላስታወሰምና።

10 ኤልያስንም በየተራራው፣ በየዋሻው እንደተቀመጠ፤የከበሩ ቤቶችን ንቆ በየገዳማቱ እንደዞረ ልብ አላለምና። ሙሴም እግዚአብሔር በጠራው ጊዜ ቤቱን፣ ሚስቱን ፣ ልጆቹን ትቶ እግዚአብሔር ወደላከው

ሔር ወአምአሜሃ ኢሐነፀ ቤተ
አላ ነበረ ውስተ ገዳም
፵ ዓመተ እንዘ ይሴስዮሙ
ለሕዝቡ መና ወነበስተ አላ ተዘከረ
በእንተ ተፈልጦቶሙ ለሙሴ
ወለኤልያስ እምቅድመ ዕበይን
ቲሁ እስመ ፍቅረ ፪ቱ ነቢያት
ሁከተ አልባቢሆሙ ለአርድእት ዐ
ቢይ ውእቱ ትሕትናሁ ለጴጥሮስ
ዘይቤሎ አስምዖንአንተ ትከውነኒ
ቀናዔ ከመ ዐቢይ ፈድፋደ እምኵ
ሎሙ እስ ያቴሕቱርእሰሙ እስመ
ኢይቤ ለነ ወለከሙ ንግበር አላ
ይቤ ንግበር አሐደ ለከ ወአሐደ
ለሙሴ ወአሐደ ለኤልያስ።

፲፩ ወምክንያተ ምጽአቱሰ ለሙሴ
ውስተ ደብር ዝውእቱ እስመ ይቤሎ
ትካት ሙሴ ለእግዚአብሔር ለሊከ
ትብለኒ ወኪያከ አዕመርኩ ከአዕመ
ርኩ እምኵሉ ወረከብኩ ሞገሰ በኀ
ቤከ ወለእመሰ ረከብኩ ሞገሰ በኀቤከ
አስተርእየኒ ገሃደ ሊተ ወአዕምር ወእ
ርአይ ከመ ይከውነኒ ረኪበ ሞገስ በቅድ
ሜከ ዮምወከመ አዕምር ከመሕዝ
ብከ ውእቱ ዝንቱ ሕዝብ ዐቢይ። ወ
ይቤሎ እግዚአብሔር አነ አሐውር
ቅድሜከ ወአዐርፈከ ወይቤሎ

እንደሐደ አልተረዳምና ከዚያን ጊዜ
ጀምሮም ቤትን አልሠራም።ሕዝቦ
ችን መና እየመገበ ለአርባ ዓመት
በበረሃ ኖረ እንጂ።ሙሴና ኤልያስ
ከእርሱ ፊት ስለመለየታቸው ብቻ
አስቧልና። የሁለቱ ነቢያት ፍቅር
የደቀ መዛሙርቱን ልቡና አውኮታ
ልና።ስሞዖን ሆይ ራሳቸውን ከሚያ
ዋርዱ ከሁሉም ይልቅ ታላቅ እን
ደመሆንህ ቀናተኛ ትሆንልኛለህ
ያለው የጴጥሮስ ትሕትና ታላቅ
ነው።ለእኛና ለእናንተ እንሥራ አላ
ለምና።አንድ ለአንተ፣አንድ ለሙሴ
፣አንድ ለኤልያስ አለ እንጂ።

11 የሙሴ ወደተራራው መምጣ
ቱም እንዲህ ነው።ሙሴ ጥንቱን
እግዚአብሔርን እነሆ የአንተ ባለ
ሟል ነኝ፤ከሁሉም ይልቅ አንተን
አውቅሃለሁ፤ በአንተም ዘንድ ሞ
ገስ አግኝቻለሁ፤ በአንተ ዘንድ
ሞገስን ካገኘሁም በግልጽ ታየኝ፤
ዛሬ በአንተ ዘንድ ሞገስ እንዳገኘ
ሁም ልወቅ ይህ ታላቅ ሕዝብ
ሕዝብህ እንደሆነም ልወቅ አለው።
እግዚአብሔርም እኔ በፊትህ እሔ
ዳለሁ፤አሳርፍሃለሁ አለሁ አለው፤

ሙሴ ለእግዚአብሔር እመአንተ
ለሊከ ተሐውር ምስሌነ ወኢታው
ፅኣነ እምዝየ በምንት ይትዓወቅ
ከመአማንረከብኩ ሞገስ በቅድሜከ
አነኒ ወሕ ዝብከኒ በኀበ ኵሎሙ
አሕዛብ ዘሀሉ ውስተ ኵሉ ምድር።
፲፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለ
ሙሴ ዘንተኒ ነገረ ዘትቤለኒ
እገብር ለከ እስመ ረከብከ ሞገሰ
በቅድሜየ ወአአምረከ እምኵሉ
ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር
አርእየኒ ስብሐቲከ። ወይቤሎ
እግዚአብሔር ለሙሴ አነ አኃልፍ
ቅድሜከ በስብሐትየ ወእጼውእ
ስመ እግዚአብሔር ቅድሜከ ወእ
ምሕሮ ለዘመሐርክዎ ወእሣሃሎ
ለዘተሣሃልክዎ ወይቤሎ እግዚአብ
ሔር ለሙሴ ኢትክል ርእዮተ
ገጽየ እስመአልቦ ሰብእ ዘይሬኢ
ገጽየ ወየሐዩ አሐተ ሰዓተ ወኢከመ
ቅጽበተ ዓይን በእንተ ዝንቱ
ኢይበልዎ ኢይሰምዕ እግዚአብሔር
ጸሎተ ጻድቃን ሰምዓ ጸሎቶ
ለሙሴ ጻድቅ ወአንሥኦ እመቃ
ብር ወአርአዮ ገጾ ስብሐቲሁ።
፲፫ ወኤልያስኒ ኢመሐረ ፵ መዓ
ልተ ወ፵ ሌሊተ ምስለ ሰናብቲሃ

ሙሴም እግዚአብሔርን አንተ ከ
እኛ ጋር ከሔድህስ ከዚህ አታው
ጣን፤ እኔና ሕዝቦች በምድር
ሁሉ ባለ አሕዛብ ዘንድ በፊትህ
ሞገስን እንዳገኘን በምን ይታወ
ቃል አለው።
12 እግዚአብሔርም ሙሴን ያል
ኸኝን ይህን ሁሉ አደርግልሃለሁ፤
በፊቴ ሞገስን አግኝተሃልና፤ ከሁ
ሉም ይልቅ አውቅሃለሁና አለው።
ሙሴም እግዚአብሔርን ክብርህን
አሳየኝ አለው። እግዚአብሔርም ሙ
ሴን እኔ በክብሬ በፊትህ እሔዳለ
ሁ፤በፊትህም የእግዚአብሔርነቱን ስ
ምእጠራለሁ። የምምረውን እምረዋ
ለሁ፤ ይቅር የምለውንም ይቅር እ
ለዋለሁአለው፤እግዚአብሔርም
ሙሴን ፊቴን ማየትስ አትችልም፤
ፊቴን የሚያይ አንድ ሰዓትም፣የዐ
ይን ቅጽበት ያክልም ቢሆን መቆየት
የሚቻለው የለምና አለው።ስለዚህም
እግዚአብሔር የጻድቃንን ጸሎት አይ
ሰማም አይበሉት።የሙሴን ጸሎት
ሰምቶ ከመቃብር አስነሣው።
የክብር ፊቱንም አሳየው።
13 ኤልያስም በኮሬብ ተራራ
ላለ አርባ መዓልተና አርባ ሌሊት

ኀበ ደብረ ኮሬብ ወአመ ተናገረ ምስለ እግዚአብሔር ከደነ ገጾ በሐሜለት ከመ ኢይርአይ ስብሐቲሁ ወበእንተ ዛቲ ትሕትና ይቤሎ እግዚአብሔር አንተ ትከውነኒ ስምዓ በደኃሪ መዋዕል አመ እሠገው እምቅድስት ድንግል በእንተ ዛቲ ምክንያት አርአዮሙ ስብሐቲሁ ወእምድኅረዝ ከለ ሎሙ ደመና እስመ እንበለደመና ኢይክል ዐይን ሥጋዊ ይርዓይ ብርሃነ ገጹ ከሡተ ወገሃደ ወመ ጽአ ቃል ዘያጸንዕ መለኮቶ ለእግዚእነ ውስተ ነፍሳቲሆሙ ለሐዋርያት ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘኪያሁ ሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ።

፲፬ ወኮኑ ሙሴ ወኤልያስ ይትናገሩ ምስሌሁ ይትአመኑ በጸጋሁ ወጊሩቱ እስመ ባቲ ተጠየቀ ትንቢቶሙ ለነቢያት በምጽአቱ ለእግዚእነ ወበዕርገቱ መልዕልተ ደብር ተፈሥሑ ነቢያት ወሐዋርያት እስመ ቀደምት ኮኑ ደኃርተ ወደኃርት ኮኑ ቀደምተ እስመ ኤልያስ ርእዮ ለሙሴ ዘተሠወረ ቀዲሙ ዓመታተ ወነጸሮሙ ለደኃርት ቅድሳን እሉኒ አርድእት

አልራራም። ከእግዚአብሔር ጋር በሚነጋገርበት ጊዜም ክብሩን እንዳያይ ፊቱን ሸፈነ። ስለዚህች ትትናውም እግዚአብሔር በኋለኛውም ዘመን ቅድስት ከሆነች ከድንግል ሰው በምሆንበት ጊዜ አንተ ምስክሬ ትሆነኛለህ አለው። በዚህች ምክንያትም ክብሩን አሳዬው፤ከዚህ በኋላ ደመና ጋረዳቸው። ያለደመና ሥጋዊ ዐይን የፊቱን ብርሃን በግልጽ ማየት አይችልምና ወደሐዋርያት ሰውነትም የጌታችንን አምላክነት የሚመሰክር ቃል መጣ የምወደው የምወልደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙትም አለ።

14 ሙሴና ኤልያስ በጸጋውና በቸርነቱ ታምነው ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር። የነቢያት ትንቢት ጌታችን በመምጣቱ፣ ወደተራራውም በማረጉ የተረዳ ሆኗልና። ነቢያትና ሐዋርያትም ተደሰቱ። የመጀመሪያዎቹ ኋላኛ፣የኋለኛዎቹ የመጀመሪያ ሁነዋልና አስቀድሞ የተሠወረ ሙሴን ኤልያስ አይቶታልና፤ በኋላ የተነሡ ቅዱሳንንም አይቷቸዋልና። እነዚህ ኋለኞች

ቅድሳን ርእይዎ ለኤልያስ ዘሰምዕዎ ቀዳሚ በእዘኒሆሙ።

፲፭ ወትፍሥሕቶሙሰ ለነቢያት እስመ ርእይዎ ዘኢኮኑ የአምርዎ በትስብእቱ ወሰምዑ ዘኢሰምዕዎ ትካት ወበቃለ ኣብ ጠየቁ ትስብእቶ ለወልድ ዘኮነ ኅቡዓ እምኔሆሙ ወበጊዜ ሰምዑ ቃለአብ አስተርአየ ስብሐተ መንግሥቱ ወአዕመሩ ሐዋርያት ከመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ስብሐት ውእቱ ዘእንሥአ ነፍሰ ወውእቱ ዘአዕረጎ ለኤልያስ እስመኢኮነ መኑሂ ዘየአምር መቃብሪሁ ለሙሴ ዘእንበለ ዘቀበሮ ወኢመኑሂ ዘየአምር ኅበ ሀሎ ኤልያስ ዘእንበለ ዘአዕረጎ ወኢይክል መኑሂ ከመ ያሕይዎሙ ለምውታን ዘእንበለ እግዚአ ኵሉ ዘውእቱ ሥሉጥ ላዕለ ሰማያት ወምድር።

፲፮ ወኮነ ደብረ ታቦር አምሳለ ቤተክርስቲያን ወአስተጋብዓ እግዚእነ ፪ተ ሕገጋተ ብሉየ ወሐዲሰ እስመ ሙሴ ወኤልያስ መምህራነ ሕገ ብሊት እሙንቱ ጴጥሮስሰ ወዮሐንስ ወያዕቆብ መምህራነ ሐዲስ እሙንቱ። ኤልያስ

ቅዱሳንም አስቀድመው በጆሯቸው የሰሙት ኤልያስን አዩት።

15 የነቢያት ደስታቸውም በሥጋው የማያውቁትን ስለአዩ፣ጥንት ያልሰሙትንም ስለ ሰሙ ነው። ከእነርሱ ስውር የነበረ የወልድን ሰው መሆንም ተረድተዋልና። የአብን ቃልበሰሙ ጊዜም የንግሥናው ክብርተገለጠ። ሐዋርያትም ክብር የተገባው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውን የሚያስነሣ፣ ኤልያስንም ያሳረገ እርሱ እንደሆነ ዐወቁ፤ከቀበረው በቀር የሙሴን መቃብር ማንም አያወቀውም ነበርና።ኤልያስንም ከየት እንዳለ ካሳረገው በቀር የሚያውቀው የለምና። ከሁሉም ጌታ በቀር ሙታንን ያድናቸው ዘንድ ማንም አይቻለውምና። እርሱም በሰማይና በምድር የሠለጠነ ነው።

16 ደብረ ታቦርም የቤተክርስቲያን ምሳሌ ነው። ጌታችን ሁለቱን ሕግጋት ብሉይናሐዲስን ሰበሰበ። ሙሴና ኤልያስ የብሉይ ሕግ/ የኦሪት/ መምህራን ናቸው። ጴጥሮስ፤ዮሐንስ፣ ያዕቆብ ደግሞ የሐዲስ ኪዳን /የወንጌል/ መምህራን

ዘሀለዎ ይምፃዕ ቀዳሚ ኮነ ቀናዔ
ለሕገ ብሊት እምይእዜሰ ይሰብክ
ሃይማኖተ ወንጌል ወለእመሰ ኮነ
ከመዝ አዕምሩ ከመ ዝንቱ በዓል
የዐቢ ወይከብር እምፄቱ በዓላቲሁ
ለኤልያስ ዘውእቶሙ እመ ፩ሩ
ለታኅሣሥ አስተርእዮቱ ቅድመ
አክዓብ ወእመ ፮ ለጥር ዕርገቱ
ውስተ ሰማያት አሜሃሰ ተናጸረ
ምስለ አክዓብ ዘየኃሥሥ
ይቅትሎ ይእዜሰ ተናጸረ ምስለ
እግዚአ ስብሐት ዘሠወሮ እምገጸ
ሞት። አሜሃሰ ተናጸረ ምስለ
አክዓብ ከዓዌ ደሞሙ ለነቢያት
ይእዜሰ ተናጸረ ምስለ እግዚአ
ነቢያት ዘኢይረስዕ አውያቶሙ
ወይትቤቀል በእንተ ደሞሙ።
፲፯ መኑ ዐቢይ ወክቡር ከመኤ
ልያስ አብርሃም ጥቀ ሞተ ወነቢ
ያትኒ ሞቱ ኤልያስሰ ኢጥዕመ
ሞተ እስከእመ ርእዮ ለወልደ እ
ጓለ እመሕያው በስብሐተ አቡሁ
አብርሃምሰ ተመነየ ከመ ይርአዮ
ወኢክህለ ርእዮቶ ዘእንበለ አምሳሊ
ሁ እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር
ለአብርሃም ፍቁሩ በላዕለ ዕፀ ደብረ
ምንባር እንዘ ይብል ኦ አብር

ናቸው። አስቀድሞ ይመጣ ዘንድ
ያለው ኤልያስ ለብሉይ ሕግ ቀናዒ
ነበር። ዛሬም የወንጌልን ሃይማኖት
ይሰብካል። እንዲህ ከሆነም ይህ
በዓል ከሁለቱ ከኤልያስ በዓላት
እንደሚበልጥ ዕወቁ። እነዚህም
ታህሣሥ አንድ ቀን በአክዓብ
ፊት የቆመበት፣ጥር ስድስት ቀን
ወደሰማይ ያረገበት ነው። ያን
ጊዜም ይገድለው ዘንድ ከሚፈል
ገው ከአክዓብ ጋር ተያየ፤ዛሬ ግን
ከሞት ፊት ከሠወረው ከክብር ጌታ
ጋር ተያየ ። ያን ጊዜ የነቢያትን
ደም ካፈሰሰ ከአክዓብ ጋር
ተገናኘ፤ዛሬ ግን ጩኸታቸውን
ከማይረሳ፣ ደማቸውን ከሚበቀል
ከነቢያት ጌታ ጋር ተገናኘ።
17 እንደ ኤልያስ ታላቅና የከበረ
ማን ነው? አብርሃም ፈጽሞ
ሞተ፤ ነቢያትም ሞቱ፤ ኤልያስ
ግን የሰውን ልጅ በአባቱ ክብር
እስከሚያየው ድረስ ሞትን
አልቀመሰም። አብርሃም ያየው
ዘንድ ተመኘ፤ ነገር ግን ምሳሌውን
ነው እንጂ ማየት አልቻለም።ወዳ
ጁ አብርሃምን እግዚአብሔር አብ
ርሃም ሆይ፣ አብርሃም ሆይ፣አብ

ሃም ኦ አብርሃም ኦ አብርሃም
አነ ውእቱ አምላክከ ወአምላከ
አበዊከ ወኢኮንኩ ባዕደ አምላከ
ወኩን ዓቃቤ ለትእዛዝየ ወለቃለ
ዚአየ ዘነገርኩከ ወእነ እሁቦሙ
ምድረ ለደቂቅከ ወአበዝኖሙ
ለዘርእከ ከመ ኮከበ ሰማይ ወከመ
ኆፃ ዘድንጋገ ባሕር።
፲፰ ተንሥእ ኦ አብርሃም
ወንሣእ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ
ወይን ወግበር ሐቂነ ወፄተ እምደ
ቂቅከ ምስሌከ ወዕርግ ዲበ ደብረ
ታቦር ወጸውዖ ለካህን ዘስሙ
መልከ ጼዴቅ ወጸውዖ ሠለስተ
ጊዜ እንዘ ትብል ኦ ብእሴ እግዚ
አብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔር
ኦ ብእሴ እግዚአብሔር። ወሶቤሃ
ይወጽእ ብእሲ ዘመፍረህ ጥቀ
ወሶበ ርኢኮ እንከ ኢትፍራህ።
፲፱ ወተንሥአ አብርሃም በከመ
ነበቦ እግዚአብሔር። ወነሥአ
ምስሌሁ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ
ወይን ወፄተ እምደቂቁ ወገብረ
ኀቂነ ወዐርገ ዲበ ደብረ ታቦር
ወጸርሐ እንዘ ይብል ኦ ብእሴ
እግዚአብሔር ኦ ብእሴ እግዚአ
ብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔር

ርሃም ሆይ እኔ አምላክህ ነኝ፤
የአባቶችህም አምላክ ነኝ፤ሌላ አም
ላክ አይደለሁም፤ ትእዛዜን የምት
ጠብቅ፣ የነገርሁህን ቃሌንም የምታ
ከብር ሁን፤ለልጆችህ ምድረ ርእስ
ትን እሰጣቸዋለሁ፤ዘርህንም እን
ደሰማይ ኮከብ፣እንደ ባሕር አሸዋአበ
ዛቸዋለሁ ብሎታልና።
18 አብርሃም ሆይ ተነሥ እሰው፤
የኅብስቱን መሶበወርቅ፣ ከእርሱ
ጋርም የወይኑን ማድጋ፣ብረትም
አዘጋጅ፤ከልጆችህም ሁለቱን ያዝና
፤ወደ ደብረታቦርም ውጣ።መልከ
ጼዴቅ የተባለውን ካህንም የእግ
ዚአብሔር ሰው፣የእግዚአብሔር
ሰው፣ የእግዚአብሔር ሰው እያልህ
ሦስት ጊዜ ጥራው፤ያን ጊዜም
ፈጽሞ የሚያስፈራ ሰው ይወጣል
ባየኸውም ጊዜ አትፍራ አለው።
19 አብርሃምም እግዚአብሔር እንደ
ነገረው ተነሣ፤ ከእርሱ ጋርም
የኅብስት መሶብና የወይን ማድጋ
፣ሁለቱን ልጆቹንም ያዘ፤ብረትም
አዘጋጀ፤ወደ ደብረ ታቦርም ወጣ፤
የእግዚአብሔር ሰው ሆይ የእግዚአብ
ሔር ሰው ሆይ የእግዚአብሔር
ሰው ሆይ እያለም ጮኸ። ከዚህ

ወእምዝ መጽአ ብእሲ መፍርህ በሕቁ ወሶበ ርእዮ አብርሃም ወድቀ በገጹ ወኮነ ከመ ምውት።
፳ ወሰፍሐ እደዊሁ መልከጼዴቅ ወአንሥኦ ወይቤሎ ተንሥእ አብርሃም ወኢትፍራህ እግዚአብሔር ዘፈነወከ ኀቤየ ውእቱ ይቤለኒ ይመጽእ ኀቤከ ወተንሥአ አብርሃም ወተናገሩ ፪ኤሆሙ ዕበያቲሁ ለእግዚአብሔር ወተንሥአ አብርሃም ወነሥአ መቅረፀ ወቀረፀ አጽፋረ ዕደዊሁ ወእገሪሁ ወስዕርተ ርእሱ።
፳፩ ወአንሥአ አዕይንቲሁ መልከ ጼዴቅ ወነሥአ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ ወይን ወአንሥአ አዕይንቲሁ ውስተሰማይ አዕኰተ ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ በረከተ ለአብርሃም ወለደቂቁ ወበእንተዝ ይቤሎሙ እግዚእነ ለአይሁድ አብርሃም አቡክሙ ተመነየ ከመይ ርእይ ዕለትየ ርእየኒ ወተፈሥሐ እስመ ርእዮ አብርሃም ለመልከ ጼዴቅ እምሳሊሁ ለወልደ እግዚአብሔር ወአዕመራ ለታቦር መካነ ማኅደረ ስብሐቲሁ።

በኋላም የሚያስፈራ ሰው መጣ፤ አብርሃም ባየው ጊዜ በግንባሩ ወደቀ፤ እንደሞተ ሰውም ሆነ።
20 መልከ ጼዴቅም እጁን ዘርግቶ አስነሣው አብርሃም ሆይ ተነሥ፤ አትፍራ ወደእኔ የላከህ እግዚአብሔር ወደ አንተ ይመጣል ብሎኛልና አለው፤አብርሃም ተነሣ። ሁለቱም ስለ እግዚአብሔር ገናናነት ተጨዋወቱ።አብርሃምም ተነሣና መቀስ ያዘ። የእጆቹንና፣ የእግሮቹን ጥፍሮች፣ የራሱን ፀጉርም ቆረጠ።

21 መልከ ጼዴቅም ዐይኖቹን አነሣ፤የመሶቡን ኅብስት፣ የወይኑን ማድጋም ያዘ፤ዐይኖቹንም ወደ ሰማይ አነሣና አመስግኖ፤ባረከ፤ ቆረሰውና ለአብርሃምና ለልጆቹ በረከትን ሰጣቸው። ስለዚህም ጌታችን አይሁድን አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ተመኘ፤አይቶም ተደሰተ አላቸው። አብርሃም የእግዚአብሔር ልጅ አምሳል የሆነ መልከ ጼዴቅን አይቷልና።የምስጋናው ማደሪያ ቦታ ታቦርንም አይቷታልና።

፳፪ ወተጠየቀ አምሳለ ሥጋሁ ወደሙ ለክርስቶስ ወበእንተዝ ተፈሥሐ ወተኃሥየ ኤልያስስ ዘየዐቢ እምነቢያት ረከበ ምክዕቢተ ዝንቱ ፍሥሓ እስመ ርእየ ስብሐተ መንግሥቱ ለክርስቶስ ንጉሥ ወተራከቦ ለካህን ዐቢይ ዘከመ መልከ ጼዴቅ ሢመቱ እስመ መልከ ጼዴቅ ኮነ ካህነ ወንጉሠ ወዳዊትኒ ዘይቤሎ እግዚአብሔር ረከብክዎ ለዳዊት ገብርየ ብእሴ ምእመነ ዘከመ ልብየ ውእቱ ነበረ እንዘ ይትሜ ነይ ወይብል ማዕዜ እበጽሕ ወእሬኢ ገጸ ለአምላኪየ ወኢክህለ ነጽሮተ ገጹ ከመ ኤልያስ ዘከደነ ገጸ በሐሜለት እንዘ ይትናገር ምስለ እግዚአብሔር ወዳዕሙ ተፈጸመ ትንቢቱ ለዳዊት ዘይቤ በመዝሙር ዘ፪ቱ አንሰ ተሰየምኩ ንጉሠ በላዕሌሆሙ በጽዮን በደብረ መቅደሱ ከመ እንግር ትእዛዞ ለእግዚአብሔር እግዚአብሔር ይቤለኒ ወልድየ አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ።
፳፫ ወኀዕበ ይቤ ቃልየ ኀበ እግዚአብሔር ጸራኀኩ ወሰምዓኒ እምደብረ መቅደሱ ወሠለሰ ወይ

22 የክርስቶስ ሥጋና ደም ምሳሌ እንደሆነም ተረዳ። በዚህም ፈጽሞ ተደሰተ፤ከነቢያት የሚበልጥ ኤልያስ ግን እጥፍ ድርብ ደስታን አገኘ። የንጉሥ ክርስቶስን አምላክነት ክብር አይቷልና። ሹመቱ እንደ መልከ ጼዴቅ ያለ ታላቅ ካህንንም አግኝቷልና። መልከ ጼዴቅ ካህንም ንጉሥም ነው። እግዚአብሔር አማኝ ሰው አገልጋዬ ዳዊትን እንደ ልቤ ሆኖ አገኘሁት ያለው ዳዊትም መቼ ደርሼ የአምላኬን ፊት አየዋለሁ እያለ ይመኝ ነበር፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር በመጠምጠሚያው ፊቱን እንደ ሸፈነ እንደ ኤልያስ ፊቱን ማየት አልቻለም። ነገር ግን በሁለተኛው መዝሙር እኔ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እናገር ዘንድ በምስጋናው ተራራ በጽዮን በእነርሱ ላይ ንግሥናን ተሾምሁ፤ እግዚአብሔርም አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወለድሁህ ይለኛል ያለው የዳዊት ትንቢት ተፈጸመ።
23 ዳግመኛም በቃሌ ወደ እግዚአብሔር ጮሁ፤ በቅድስናው ተራራም ሰማኝ አለ። ሦስተኛም

ቤ ታቦር ወአርሞንኤም በስመ
ኪአከ ይትፌሥሑ ወይሴብሑ
ለስምከ።ለኤልያስሰ አርአዮ ምሥ
ጢረ ዳግም ምጽአቱ እስመ ሄኖክ
ወኤልያስ ይከውኑ ሰማዕተ ለዳግ
ም ምጽአቱ ወእመቦ ዘይሴአል
ወይብል በይነ ምንት ዘኢያመጽአ
ለሄኖክ ውስተ ደብረ መቅደሱ
እንዘ አሐዱ እሙንቱ ሄኖክ ወኤ
ልያስ በንብረቶሙ አው በሞቶሙ
አው በሕይወቶሙ ናወሥዕ ሎቱ
ወንበሎ አልቦ ዘተሐዘቦ
ለክርስቶስ ከመ ሄኖክ ውእቱ አላ
ተሐዘቦ ከመ ውእቱ ኤልያስ።

፳፬ ወቅዱሳንሂ አርድእት አመ
ተስእሎሙ እግዚእ እንዘ ይብል
መኑ ይብልዎ ሰብእ ለወልደ እጓ
ለምሕያው አውሥኡ ወይቤሉ ቦ
እለ ይቤሉከ ኤልያስሃ ወኢይቤሉ
ቦ እለ ይቤሉከ ሄኖክሃ ወናሁ ን
ሕነሂ ናስተበጽዖሙ ለሙሴ ወለ
ኤልያስ እንዘ ንብል ከመዝ ብፁ
ዓን አንትሙ አ ሙሴ ወኤልያስ
እስመ ብዙኃን ነቢያት ወጻድቃን
ፈተው ይርአዩ አንትሙ ዘትሬእዩ
ወኢርእዩ ወፈተው ይስምዑ

ታቦርና አርሞንኤም በአንተ ስም
ይደሰታሉ፤ስምህንም ያመሰግናሉ
አለ። ለኤልያስ ግን የሁለተኛ
መምጣቱን ምስጢርም አሳየው።
ሄኖክና ኤልያስ ለሁለተኛው
አመጣጡ ምስክር ይሆናሉና።
ሄኖክና ኤልያስ በአኗኗራቸውም
ቢሆን፣ በሞታቸውም ቢሆን፣
በሕይወታቸውም ቢሆን አንድ
ሲሆኑ ወደ ቅድስናው ተራራ ሄኖ
ክን ያላመጣው ስለምን ነው ብሎ
የሚጠይቅ ካለ ክርስቶስን ሄኖክ
እንደሆነ የተጠራጠረው የለም፤
ኤልያስ እንደሆነ ተጠራጠሩት
እንጂ ብለን እንመልሳለን።

24 ቅዱሳን ሐዋርያትን ጌታችን
"የሰውን ልጅ ሰዎች ማን ይሉታ
ል"ብሎ በጠየቃቸው ጊዜ ኤልያስ
ነው የሚሉህ አሉ እንጂ ሄኖክ
ነው ይሉሃል አላሉምና። እኛም ፣
ሙሴንና ኤልያስን እንዲህ
እያልን እናመስግናቸው። እናንተ
ሙሴና ኤልያስ ሆይ ብፁዓን
ናችሁ። ብዙ ነቢያት ጻድቃን
እናንተ ያያችሁትን ሊያዩ ወደዱ
፤ነገር ግን አላዩም፤ እናንት
የሰማችሁትን ሊሰሙ ወደዱ፤

አንትሙ ዘትሰምዑ ወኢሰምዑ
ወለክሙሰ ብፁዓት አዕይንቲክሙ
እስመ ርእያ ብርሃነ መለኮቱ ለመ
ድኃኒነ ወአዕዛኒክሙ እስመ
ሰምዓ ቃለ አብ እንዘ ይብል ዝንቱ
ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወዘ
ንቱ ዘሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ።

፳፭ ወሶቤሃ በውእቱ ጊዜ ተመይጠ
ሙሴ ኀበ መቃብሩ ወኤልያስ
ዐርገ ውስተ ሰማያት ወአርድእትኒ
ደንገጹ ወወድቁ ከመአብድንት
ኮኑ ወቀርበ እግዚእ ኢየሱስ ወለ
ከፎሙ ወይቤ ተንሥኡ ወኢት
ፍርሁ ወአንሥኡ አዕይንቲሆሙ
ወአልቦ ዘርእዩ መነሂ ዘእንበ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ባሕቲቶ ወእንዘ
ይወርድ እምደብር አዘዞሙ እግ
ዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብል ኢትን
ግሩ ኢለመኑሂ ዘርእይክሙ እስከ
አመ ወልደ እጓለ እመሕያው
እሙታን ይትነሣእ ወለነኒ ከማ
ሆሙ አመዳግም ምጽአቱ ያሰም
ዓነ ቃለ ፍሥሐ ወነፈርዓጽ ወአ
ኮ ቃለ ተግሣፅ ወይትወከፍ ነፍሳ
ቲሆሙ በብሩህ ገጽ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ዘመንገለ ወላዲሁ አንቀጽ
ለዓለመ ዓለመ አሜን።

አልሰሙም፤የእናንተስ ያዩ ዓይኖ
ቻችሁ ብፁዓን ናቸው፤ የመድኃ
ኒታችንን ብርሃን ዐይተዋልና።
ጆሮዎቻችሁም ብፁዓን ናቸው።
የምወደው ልጄ ይህ ነው፤
እርሱን ስሙት ሲል የአብን ቃል
ሰምተዋልና

25 ያን ጊዜ ሙሴ ወደመቃብሩ
ተመለሰ። ኤልያስም ወደ ሰማይ
ዐረገ። ደቀመዛሙርቱም ደነገጡ፤
እንደበድን ሁነውም ወደቁ። ኢየ
ሱስ ክርስቶስም ቀርቦ ዳሰሳቸው
፤ተነሡ እትፍሩም አላቸው።
ዐይናቸውንም አነሡ። ከኢየሱስ
ክርስቶስ ብቻ በስተቀርም ያዩት
አልነበረም። ከተራራው ሲወርዱ
ም ኢየሱስ ክርስቶስ የሰው ልጅ
(ክርስቶስ) ከሙታን ተለይቶ
እስከሚነሣ ድረስ ያያችሁትን
ለማንም አትናገሩ ብሎ አዘዛቸው
። እኛንም እንደእነርሱ የፍጹም
ደስታ ቃልን ያሰማን። የቁጣ
ቃልን አይደለም። ነፍሶቻቸውንም
በአባቱ ዘንድ በር የሆነ ኢየሱስ
ክርስቶስ በብሩህ ገጽ ይቀበላቸው
፤ለዘላለሙ አሜን።

ዘወርኃ ነሐሴ

፳፮ ጸጋ ዘአብ ኂሩት ዘወልድ ሱታፌ ዘመንፈስ ቅዱስ ወበረከታ ለእግዝእት ማርያም ድንግል በ፪ኤ ተፋቅሮ ዘነቢያት ወሐዋያት የሃሉ ምስሌነ አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

ሰላም ለከ ኤልያስ ድንግል፣ በሥጋ ርኢኮ ለአማኑኤል፣ በታቦር ቦእከ ፒላሰ ወንጌል፣ ቃልከ ያውዒ ከመ ነበልባል፣ በአፍራሰ እሳት ወሠረገላ ዐረገ በኃይልከ።

፳፯ ዛቲ ዕለት በዓልነ ነያ፣ቀዲሙ አብሃም ዘተመነያ፣ኤልያስሰ ምስለ ሙሴ ላዕለ ርእሰ ታቦር ርእያ፣ ንግበር ዮም በዓሎ በሃሌ ሉያ፣ ማኅበራኒሁ ለነቢይ ኬንያ ፤ አመ ጸርሐ ወልድ እንዘ ስቁል ውእቱ በመስቀሉ ኤልያስሃ ይጼውዕ ደቂቀ አይሁድ ይቤሉ ኤሎሄ ኤልማስ እንዘ ይብል በቃለ ኃይሉ ወልድሰ ጸውዓ ኀበ አስተርአየ ፀዳሉ ለፍቁሩ ኤልያስ እስመ ዮም በዓሉ።

26 የአብ ጸጋ፣ የወልድ ቸርነት የመንፈስ ቅዱስ አንድነት፣ የእመቤታችን የድንግል ማርያም በረከት፣ የነቢያትና፣ የሐዋርያት የሁለቱም ተፋቅሮ በእኛ ላይ ይኑር ለዘላዓለሙ አሜን፤ ይሁን ይደረግ። ድንግል ኤልያስ ሆይ ሰላም ለአንተ ይሁን፤በታቦር ሁነህ አማኑኤልን በሥጋ አየኸው። የወንጌል ድንኳን ቃልህም እንደነ በልባል ያቃጥላል፤በእሳት ፈረስና በሰረገላም በቅድስናህ ዐረግህ።

27 ይህቺ ዕለት እነሆ በዓላችን ናት። ቀድሞ አብርሃም የተመኛትም ናት። ኤልያስ ግን ከሙሴ ጋር በደብረ ታቦር አያት፤ የጥበበኛው ነቢይ ወዳጆች እኛም ሃሌ ሉያ እያልን በዓሉን እናክብር። ወልድ በመስቀሉ ተሰቅሎ ሳለ በአምላክነቱ ቃል ኤሎሄ፤ ኤልማስ እያለ በጮኸ ጊዜ የአይሁድ ወገኖች ኤልያስን ይጣራል አሉ። ወልድ ግን ብርሃኑ ወደ ተገለጠበት ጠራው። የወዳጁ የኤልያስ በዓሉም ዛሬ ነው።

ዘወርኃ መስከረም

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘመስከረም</u>

፩ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳነ ኤልያስ ነቢይ ዘይትነበብ በወርኃ መስከረም ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለም ዓለም አሜን።

ዝንቱ ወርኃ መስከረም ቡሩክ ወውእቱ ርእሰ ዓመታት ዘግብፅ ወዘኢትዮጵያ ርእሰ ዓመታቲሆሙ ለዕብራውያን ውእቱ ወርኀ ሚያዝያ ዘውእቱ ወርኃ ሃሌ ሉያ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ እንዘ ይብል ዝንቱ ወርኀ ይኩንክሙ ቀዳማየ አውራኅ ወርእሰ ዓመታት በሰላመ እግዚአብሔር አሜን።

፪ ድርሳነ ተስእሎ ወተሠጥዎ በእንተ ተኃሥሦ ነገሮሙ ለኤልያስ ወለዮሐንስ ትንብልናሆሙ የሃሉ ምስሌነ ወቅድስናሆሙ ይቀድስ ነፍሳቲነ ወሥጋቲነ ወያንጽሕ አልባቢነ ለኵልነ ውሉደ ጥምቀት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፫ ወሶበ ርእዩ እሉ ሠለስቱ አር ድእት እለ ይብልዎሙ ኣዕማድ እሙንቱ ጴጥሮስ ወ፪ሆሙ ደቂቀ

<u>የመስከረም ወር የኤልያስ ድርሳን</u>

1 አንድ አምላክ በሆኑ በአብ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ ስም በመስከረም ወር የሚነበብ የነቢዩ የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው። ጸሎቱ በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን። ይህ ወር ወርኃ መስከረም የተባረከ ነው። የግብፅና የኢትዮጵያም የዓመታቱ ሁሉ ራስ (መጀመሪያ) ነው፤የዕብራውያን የዓመቶቻቸው መጀመሪያ የሚያዝያ ወር ነው። ይህም ሃሌ ሉያ የተባለው ወር ነው። እግዚአብሔር ሙሴን ይህ ወር በእግዚአብሔር ሰላም የመጀመሪያ ወር የዓመታቱም (መጀመሪያ) ይሁንልህ እንዳለው ። አሜን

2 የኤልያስንና የዮሐንስን ነገር ስለመረዳት የሚያስረዳውና የሚመልሰው ድርሳን ይህ ነው።አማላጅነታቸው በእኛ ላይ ይኑር ፤ ቅድስናቸውም ሥጋችንንም፣ነፍሳችንንም ይቀድስ የጥምቀት ልጆች የሆንን ሁላችንንም ያንጻን፤ለዘላዓለሙ አሜን።

3 ምሰሶዎች የተባሉ እነዚህ ደቀ መዛሙርት ጴጥሮስና ሁለቱ

ዘብዩ·ምስ ከመ ቀዲሙ· ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር በሥጋ ወከመ ተድ ኀረ ምጽአተ ኤልያስ ነቢይ ውስተ ደብር። ወተስእልዎ ለእግዚእነ ወይቤልዎ በእፎ ይብሉ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ኤልያስ ይቀድም መጺአ ወያስተራትዕ ኵሎ እስመ ሶበ ርእይዎ አርድእት ለኤልያስ ውስተደብር ተዘከሩ ቃሎ ለእግዚአብ ሔር ዘይቤሎሙ በአፈ ሚልክያስነ ቢይ ናሁ እፌኑ ለክሙ ኤልያስሃ ቴስብያዊ ዘእንበለ ትብጻሕ ዕለተ እግዚአብ ሔር ዐባይ።

፬ እግዚእነሂ አውሥእሙ ወይቤሎሙ እወ ኤልያስ ይቀድም መጺአ ወያስተራትዕ ኵሎ ወባሕቱ እብለክሙ ከመ ኤልያስ ናሁ ወ ድዓ መጽአ ወኢያእመርዎ ዳዕሙ ገብሩ ላዕሌሁ ኵሎ ዘፈቀዱ ወከ ማሁ ለወልደ እጓለ እመሕያውኒ ሀለዎ ይሕምም እምኔሆሙ ወአሜሃ ጠየቁ ወአእመሩ አርዳ ኢሁ ከመ በእንተ ዮሐንስ መጥ ምቅ ይቤሎሙ።

፭ ወካዕበ ይቤ መድኃኒነ በእንተ ዮሐንስ እብለክሙ ውእቱ የዐቢ

የዘብዩ·ምስ ልጆችም እንደቀደመው የእግዚአብሔርን ልጅ በሥጋ መምጣት፣የኤልያስ መምጣትም በተራራው እንደዘገየ ባዩ ጊዜ ጌታ ችንን ጠየቁት። ጸሐፍትና ፈሪሳ ውያን እንዴት ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣል፤ሁሉንም ያቃናል አሉ አሉት። ደቀመዛሙርቱ ኤል ያስን በተራራው ባዩት ጊዜ በነቢዩ በሚልክያስ እንዴት ታላቅ የሆነች የእግዚአብሔር ዕለት ሳትደርስ ቴስብያዊው ኤልያስን እልክላች ኋለሁ ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል አስበዋልና።

4 ጌታችንም መለሰላቸው፤ አላቸ ውም፤ አወ፤ ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣል፤ሁሉንም ያቀናል።ነገር ግን እላችኋለሁ።እነሆ ኤልያስ ፈጽሞ መጣ፤ግን አላወቁትም፤ የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት እንጂ ። እንደዚሁም የሰው ልጅ ክርስ ቶስ በእነርሱ መከራ ይቀበል ዘንድ አለው አላቸው። ያን ጊዜም በደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ እንደነገራቸው ተረዱ።

5 ዳግመኛም መድኃኒታችን ስለዮ ሐንስ እርሱ ከነቢያት ይበልጣል

እምነቢያት እስመ ዝንቱ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተጽሕፈ ናሁ አነ እፌኑ መልአኪየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖተከ በቅድሜከ አ ማን እብለክሙ ኢተንሥአ እምት ውልደ አንስት ዘየዐቢ እምዮሐንስ መጥምቅ ወበመንግሥተ ስማ ያትሰ ዘይንእሶ የዐብዮ እምኔሁ ወእመዋዕለ ዮሐንስ መጥምቅ እስከ ይእዜ ትትገፋዕ መንግሥተ ሰማያት ወግፉዓን ይትመነፀንዋ እስመ ኵሎሙ አሪት ወነቢያት እስከ ዮሐንስ ተነበዩ ወእመሰ ት ፈቅዱ ትትወከፍዎ ውእቱ ኤልያ ስ ዘሀለዎ ይምጻእ።

፮ ወካዕበ ይቤሎ ገብርኤል መልአክ ለዘካርያስ ወውእቱ የሐ ውር ቅድሜሁ በመንፈስ ቅዱስ ወበኃይለ ኤልያስ ከመ ይሚጥ ልበ አበው ኀበ ውሉድ ወሕሲና ከሃድያን ኀበ ሕሊና ጻድቃን ወእ መቦ ዘይናፍቅ ዘንተ ወይብል ዝንቱ ኵሉ ቃል ዘተጽሕፈ በእ ንተ ኤልያስ ወአኮ በእንተ ዮሐ ንስ ወእፎ ይእዜ ይቤ መድኃኒነ ከመዝ በእንተ ዮሐንስ ናወሥኦ።

፤እነሆ እኔ መንገድን የሚጠርግ መልአኬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ ስለእርሱ የተጻፈለት እርሱ ነውና ፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ሴቶች ከወለዷቸው መጥምቁ ዮሐንስን የሚበልጥ [illegible]ስም፤በመንግሥተ ሰማይ ግን ከእርሱ የሚያንሰው ይበልጣል። ከመጥምቁ ዮሐንስ ጀምሮም እስከ ዛሬ ድረስ መንግ ሥተ ሰማይ ትገፋለች። የገፏት ግን ይነጣጠቋታል።ሁሉም ኦሪት ነቢያት፤ እስከ ዮሐንስ ተናገሩት ቀበሉት ዘንድ ከወደዳችሁስ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው፤ አላቸው።

6 ዳግመኛም መልአኩ ገብርኤል ዘካርያስን አለው። እርሱ የአባቶችን ልብ ወደልጆች፤ የከሐድያንን አሳብ ወደጻድቃን አሳብ ይመልስ ዘንድ በመንፈስ ቅዱስ በኤልያስ ኃይል በፊቱ ይሔዳል አለው። ይህን የሚጠራጠር ይህ ሁሉ ቃል የተጻ ፈው ስለኤልያስ ነው፤ ስለዮሐንስ አይደለም ቢል ዛሬ መድኃኒታችን ስለ ዮሐንስ እንደሆን እንዴት ተና ገረ ብለን እንመልስለታለን።

፯ ወንብሎ ኵሉ ቃል ዘተብህለ በእንተ ኤልያስ ርቱዕ ያብጽሖ ኀበ ዮሐንስ እስመ ስም ይመርህ ኀበ ግብር ወግብር ይመርህ ኀበ ስም ኢሰማዕከኑ እ ፍቁር ለባዊ ከመ ኤልዛቤል ሰደደቶ ለኤልያስ ትቤሎ ለኢዩ ንጉሠ እስራኤል ሰላም ለዘምሪ ቀታሌ እግዚኡ።

፰ ወኢሳይያስኒ ኀበ ዘለፎሙ ለእስራኤል ይቤሎሙ ሰምዑ መላእክተ ሰዶም ቃለ እግዚአብሔር ወአጽምኡ ሕዝበገሞራ ሕገ እግዚአብሔር። ወካዕበ ዮሐንስኒ አቡቀለምሲስ እንዘ ይዘልፎሙ ለቤተ አይሁድ እስተማሰለ በመካነ ስቅለቱ ለመድኃኒነ በሰዶም ወግብፅ እንዘ ይብል ወአንበረ በድኖሙ ውስተ ሀገር እንተ ስማ ፍጥሞ በእንተ ዝንቱኬ ሰመዮ መድኃኒነ ለዮሐንስ በስመኤልያስ ክሬባዊ እስመ ግብሩ ለዮሐንስ ከመ ግብረ ኤልያስ ነቢይ እስመ ኤልያስ ኮነ ዘላፌ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወኤልዛቤል ንግሥቶ ከማሁ ዮሐንስኒ መጥምቅ ኮነ ዘላፌሆሙ

7 ስለ ኤልያስ የተናገረው ቃል ሁሉ በእርሱ እንደሆነ እንነግረዋለን፤ ስለ ዮሐንስ እንደሆነ ያውቁ ዘንድም ይገባል። ስም ወደ ግብር ይመራል፤ ግብርም ወደ ስም ይመራልና። የተወደድህ ሰው ሆይ ኤልዛቤል ኤልያስን እንዳሳደደችው አልሰማህምን። የእስራኤልን ንጉሥ ኢዩንም ጌታውን ለገደለ ለዘምሪ ልጅ ሰላምታ ይገባል አለችው።

8 ኢሳይያስም እስራኤልን ሲዘልፋቸው የሰዶም አለቆች ሆይ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤የገሞራ ሕዝቦችም የእግዚአብሔርን ሕግ አድምጡ አላቸው።ዳግመኛም አቡቀለምሲስ የተባለ ዮሐንስ የአይሁድን ወገን ሲገሥጽም በጌታችን የስቅለቱ ቦታ፣በሰዶምና በግብፅም ፍጥሞ በምትባል ሀገር በድናቸውን አስቀመጠ እያለ መሰለ። ስለዚህም መድኃኒታችን ዮሐንስን በክሬባዊው በኤልያስ ስምሰየመው። የዮሐንስ ተግባር እንደነቢዩ ኤልያስ ነውና። ኤልያስ የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብንና፣ ንግሥት ኤልዛቤልን የገሠጸ ነው።እንደዚሁም ሁሉ ዮሐንስ መጥምቅም ሄሮድስንና ሚስቱ

ዘወርኃ መስከረም

ለሄሮድስ ወሄሮድያዳ ብእሲቶ።

፱ በከመ ይቤ ዮሐንስ አፈወርቅ ሊቀ ጳጳሳት ዘቁስጥንጥንያ በተግሣፅ ፲ወ፰ እንዘ ይብል በሕገ ብሊትኒ እለ ተጸምዱ ለጸሎት እምኔሆሙ ኮኑ ውስተ ፡የዐቢ መዓርግ ለኤልያስኒ ኢሀሎዎ ዘእንበለ አሐዱ ዘብድው ወኤልያስኒ ወዮሐንስ ነበሩ በንዴት ወእመሰ ከመዝ ውእቱ አልቦ ዘይትሜነን በእንተተጽናሱ ወኢይምሰሎ ከመ ተፅናስ ኃሣር ወምናኔ አኮ ተፅናስ ዘይሬስዮ ምኑነ አላ ብዕል ይሬስዮ ለሰብእ ይጸነስ በአተጋብኦ ብዙኃን ወሐልዮ ኀብስት ሎሙ ወአዕኮቶ ኢይከውኖሙ ዕዳ ቦኑ ዘይጸነስ እምያዕቆብ እስመ ይቤ ለእመ ወሀበኒ ግዚአብሔር ኀብስተ ዘዕበልዕ ወልብሰ ዘእለብስ።

፲ ትብልኑ ከመ ኤልያስ ወዮሐንስ አልቦሙ ሞገስ ወክሂል እስመ ኤልያስ ዘለፎ ለአክዓብ በኃይል ወበቃል ልዑል ወይቤሎ አኮ አነ ዘእገፌትዮሙ ለእስራኤል አላ አንተ ወቤተ አቡከ ወዮሐንስኒ ዘለፎ ለሄሮድስ እንዘ ይብል ኢይደልወከ ታውስብ ብእሲተ

ሄሮድያዳን የዘለፈ ነው።

9 የቁስጥንጥንያው ሊቀጳጳስ ዮሐንስ አፈወርቅ በዐሥራ ስምንተኛው ተግሳጹ ሲናገር በብሉይ ኪዳን ሕግም ለጸሎት ከተጠመዱ ሰዎች በበለጠ መዓርግ ያሉ ነበሩ። ለኤልያስ ከአንድ ዳባ በስተቀር አልነበረውም። ኤልያስና ዮሐንስ በችግር ኖሩ። እንደዚህ ከሆነ ከችግሩ ከድህነቱ/ የተነሣ የሚናቅ የለም ድህነት ችግር ውርደት፣ንቀት አይምሰለው። ባዕለጠግነት ሰውን ብዙ ከመሰብሰብ፣ ስለምግብም ከማሰብ የተነሣ እንዲቸገር ያደርገዋል እንጂ። ምስጋናውም ዕዳ አይሆንባቸውም ከያዕቆብ ወገን የሚቸገር አለን? እግዚአብሔርም የምመገበውን ምግብ፣ የምለብሰውን ልብስ ቢሰጠኝ ይበቃኛል ይላልና።

10 ኤልያስና ዮሐንስ ሞገስ፣ችሎታ የላቸውም፤ትላለህን? ኤልያስ በኃይልና በሚሰማ ድምፅ አክዓብን ዘልፎታልና። እኔ እስራኤልን የምገለባብጣቸው አይደለሁም፤አንተና የአባትህም ወገን ነው እንጂ ብሎታልና ዮሐንስንም የወንድምህን የፊልጶስን ሚስትልታገባ አይገባህም እያለ ዘል

እትክ ፊልጶስ ወካዕበ ኮነ ኤልያስ ባሕታዌ ንጹሐ ወድንግለ።

፲፩ ከማሁ ዮሐንስኒ ንጹሕ ወድንግል እስመ ለኤልያስ ወልደ መካን ኮነ ልብሱ ዘብድወ ጠሊ ወቅናቱ ዘዓዲም ወሲሳዩ ዘያመጽእ ሎቱ ቋዕ ሥጋ ወኀብስተ ዘኢይትዓወቅ ኮነቱ ወከማሁ ለዮሐንስኒ ወልደ መካን ኮነ ልብሱ ዘፀጕረ ገመል ውስተ ሐቋሁ ቅናቱ ዘዓዲም ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ገዳም።

፲፪ እስመ ዮሐንስ ሰምዓ ውስተ ዮርዳኖስ ቃለ አብ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወርእየ መንፈስ ቅዱስ እንዘ ይወርድ ከመ ርግብ ወይነብር ላዕሌሁ ከማሁ ኤልያስኒ ታቦራዊ ሰምዓ ውስተ ደብር ቃለ አብ እንዘይብል ቦቱ ሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ እስመ ዮሐንስ ኮነ ሰማዕተ ለቀዳማዊ ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር ወኤልያስኒ ገዳማዊ ከማሁ ይከውን ሰማዕተ ለደኃራዊ ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ እምኀበ እግ

ፎታልና። ዳግመኛም ኤልያስ ባሕታዊ፣ ንጹሕ፣ ድንግል ነው።

11 እንደዚሁም ሁሉ ዮሐንስም ንጹሕ፣ድንግል፤ ባሕታዊ ነው። የመካን ልጅ የሆነ የኤልያስ ልብሱ የፍየል ሌጦ ነው፤ መታጠቂያውም ጠፍር ነው። ምግቡም ሁኔታው የማይታወቅ አሞራው የሚያመጣለት ሥጋ ወይም ኅብስት ነው።እንደ ዚሁም ሁሉ የመካን ልጅ ለሆነ ለዮሐንስም ልብሱ የገመል ፀጕር መታጠቂያውም የጠፍር ነው። ምግቡም አንበጣና የጋጃ ማር ነው።

12 ዮሐንስ የምወድደው ልጄ ይህ ነው ሲል የአብን ቃል በዮርዳኖስ ሰማ። መንፈስ ቅዱስም በርግብ አምሳል ሲወርድ ከራሱም ላይ ሲቀመጥ አየ። እንደዚሁም ሁሉ የታቦሩ እንግዳ ኤልያስም የምወደው ልጄ ይህ ነው እርሱን ስሙት የሚል የአብ ቃልን በደብረ ታቦር ሰማ፤ዮሐንስ በመጀመሪያ ለእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስክር ሆነ። እንደዚሁም ሁሉ ገዳማዊው ኤልያስም የእግዚአብሔር ቀንሳትደርስ ቴስብያዊው ኤልያስን እልክላችኋለሁ ተብሎ ከእግዚአብ

ዚአብሔር በነቢይ እፌኑ ለክሙ ኤልያስሃ ቴስብያዌ ዘእንበለ ትብጻሕ ዕለተ እግዚአብሔር።

፲፫ ወእመቦ ዘይሴአለኒ ወይትዋሥአኒ በዝንቱ ነገር እንዘ ይብል እመሰአኩ ኀቤሁ አይሁድ እምኢየሩሳሌም ካህናተ ወሌዋውያነ ከመ ይስአልዎ ወይበልዎ አንተኑ መኑ አንተ እምነ ከመ ውእቱ ኢኮነ ክርስቶስሃ ወይቤልዎ መኑ አንተ ኤልያስኑ አንተ ወይቤ ኢኮንኩ ወይቤልዎ ነቢይኑ አንተ ወይቤ አልቦ ወይቤልዎ መኑ አንተ እንከ ከመ ናይድኦሙ ወናጠይቆሙ ለእለ ፈነውነ ወለአኩነ መነ ትብል ርእሰከ። ወይቤ አንሰ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጺሑ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር በከመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ።

፲፬ ወእለሰ ተፈነው እምፈሪሳውያን እሙንቱሰ ተሰአልዎ ወይቤልዎ በእፎ እንከ ታጠምቅ ለእመ ኢኮንከ ክርስቶስሃ ወኢኤልያስሃ ወኢነቢየ። ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎሙ አንሰ አጠምቅ በማይ ወማእከሌክሙ ሀሎ ይቀውም ዘኢተአምርዎ አንትሙ ወእመሰ ሰመዮ

ሔር በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ለሁለተኛው የእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስክር ይሆናል።

13 ስለዚህ ነገር እንዲህ እያለ የሚጠይቀኝ ካለ ከኢየሩሳሌም ካህናቱን ሌዋውያኑን ይጠይቁት ዘንድ አይሁድ በላኩ ጊዜ አንተ ማን ነህ አሉት፤ እርሱም አመነ እንጂ አልካደም፤ ክርስቶስ እንዳልሆነም አመነ። አንተ ማን ነህ ኤልያስ ነህን? አሉት፤አይደለሁም አለ ። ነቢይን ነህን? አሉት፤ አይደለሁም አለ። እንኪያወስ ለላኩን እንነግራቸው፣ እናስረዳቸውም ዘንድ ራስህን ማን ትላለህ አሉት፤ እኔ በገዳም የማስተማር ነቢዩ ኢልያስ እንደ ተናገረውም የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ የምል አዋጅ ነጋሪ ነኝ አለ።

14 ከፈሪሳውያን የተላኩት እነዚህም ጠየቁት፤ አሉትም። ክርስቶስ፤ ኤልያስ ነቢይም ካልሆንህ እንዴት ታጠምቃለህ? አሉት፤ ዮሐንስም መለሰ፤እኔ በውኃ አጠምቃለሁ፤ ነገር ግን እናንተ የማታውቁት በመካከላችሁ ቆሟል አላቸው፤መድኃኒታችን በኤልያስ

መድኃኒነ በስመ ኤልያስ ነቢይ ወእፎ ለሊሁ ዮሐንስ ክህደ ከመኢኮነ ኢልያስ ንሕነሰኬ ንሠጠዎ ወንብሎ ውእቱሰ ዮሐንስ መጥምቅ አበየ ዘንተ በእንተ ፪ቱ ግብራት።

፲፭ እስመ አይሁድ ሶበ ሰምዑ ምጽአቶ ለኤልያስ ነቢይ ይቤሉ በጽሐ ኀልቀተ ዝንቱ ዓለም ወይመስሎሙ ከመ ሶቤሃ ታስተርኢ መንግሥተ እግዚአብሔር እስመ ይቤ ዮሐንስ መጥምቅ ነስሑ ወእመኑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ወካልዕሰ ምክንያት እስመ ኤልያስ ገብረ ብዙኃ ተአምረ ዘአልቦ ጉልቍ ወዮሐንስሰ አልቦ ዘገብረ ተአምረ ወበእንተዝ ይቤ ኢኮንኩ ኤልያስሃ።

፲፮ እስመ ከመዝ ልማዱ ትሕትና ለብፁዕ ዮሐንስ መጥምቃዊ ወያሬድኒ ማኅሌታይ ሶበ ርእየ ኅብረተ ግብሮሙ ለኤልያስ ወለዮሐንስ ሐለየ በመኃልይሁ ወይቤ ለኤልያስ ወለዮሐንስ አሐዱ ሕሊናሆሙ ወአሐደ ኃይለ ይለብሱ ዘብድወ የአጥቁ ዓዲመ ውስተ ሐቍሆሙ ወንብረቶሙ ገዳም ኦ እግዚእየ

ስም ከሰየመው ይህ ዮሐንስ ኤልያስ እንዳልሆነ እንዴት ካደ? ቢል እኛም ፤ ዮሐንስ መጥምቅ ይህንን ስለሁለት ምክንያት እንቢ አለ ብለን እንመልስለታለን።

15 አይሁድ የነቢዩ የኤልያስን መምጣት በሰሙ ጊዜ የዚህ ዓለም ፍጻሜ አልቋል፤በዚያን ወቅትም የእግዚአብሔር መንግሥት የምትገለጥ ይመስላቸው ነበርና። ነቢዩ ዮሐንስም መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ ይል ነበርና። ሌላው ምክንያትም ኤልያስ ቁጥር የሌላቸው ብዙ ተአምራትን አድርጓል፤ዮሐንስ ግን ያደረገው ተአምር የለምና ። ስለዚህም ኤልያስ አይደለሁም አለ።

16 ለመጥምቁ ብፁዕ ዮሐንስ እንዲህ ዓይነቱ ትሕትና ልማዱ ነውና። ማኅሌታዊው ያሬድም የኤልያስንና የዮሐንስን የተግባር አንድነት በተመለከተ ጊዜ በምስጋናው አመሰገነ፤ አለም፤የኤልያስና የዮሐንስ አሳባቸው አንድ ነው፤በአንድ ኃይልም ሌጦ ይለብሳሉ፤ በወገባቸውም ጠፍር ይታጠቃሉ። ኑሯቸውም ገዳም

ኢየሱስ ክርስቶስ ረስየኒ ንቁሐ ወትጉሃ ለሰብሖ ስምከ ከመ ራጉኤል መልአከ ሣህልከ ወሶበ ደወይኩ ወበጻሕኩ ለሞት ፈኑ ሊተ ዘንተ መልአከ ሣህልከ ከመ የሀበኒ ፈውሰ ከመ ኢዮብ ዕጉሥ ዘተጠምቀ በዮርዳኖስ ዘቦቱ ኪያከ አጥመቀ ዮሐንስ ወሶበ ይትቃወመኒ ሰይጣን ኅሡም ሀበኒ መዊዓ ከመ ሜልኪ ቁልዝማዊ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስከ ለዓለመ ዓለም አሜን

፲፯ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዕሤተ ነቢይ ይነሥእ እምኀበ እግዚአብሔር አምላኩ፤አንተ ኦ ኤልያስ ዘመጻእከ ዝየ፤ ሶበ ይቤልዎ ሕዝብ ዮሐንስ አበየ በእንተ ዛቲ ትሕትና ኤልያስሃ ተሰምየ፤ ዮምኒ ሀበኒ ትሕትና ልብ ኦ እግዚእየ፤ ትዕቢትሰ ያቴሕት ዐቢየ።

ድርሳነ ኤልያስ ዘጥቅምት

፩ በስመእግዚአብሔር አብ ዘአብጽሐነ እስከ ዛቲ ሰዓት ወበስመ ወልድ ዋሕድ ዘከለሎ ለሰማይ በከዋክብት ወበስመ መንፈስ ቅዱስ

ነው። አቤቱ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ እንደ ይቅርታህ መልአክ እንደ ራጉኤል ስምህን ለማመስገን የነቃሁ አድርገኝ፤እስከመሞት ደርሼ ከታመምሁም ዮሐንስ አንተን ባጠመቀበት በዮርዳኖስ እንደ ተጠመቀው እንደታጋሹ እንደ ኢዮብ ፈውስ ይሰጠኝ ዘንድ ይህን የይቅርታ መልአክህን ላክልኝ ። ሰይጣን በሚቃወመኝ ጊዜም እንደ ቁልዝም ሀገር ሰው እንደ ሜልኪ ድል ማድረግን ስጠኝ። ለዘላለሙ አሜን።

17 ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። ወደ እኔ የመጣህ አንተ ኤልያስ ሆይ ሕዝቡ በጠየቁት ጊዜ ዮሐንስ አይደለሁም አለ፤ ስለዚህ ትሕትናውም ኤልያስ ተባለ፤ ጌታዬ ሆይ ዛሬም የልብ ትሕትናን ስጠኝ፤ ትዕቢት ታላቁን ያዋርዳልና።

ድርሳን ኤልያስ ከጥቅምት

1 እስከዚህች ሰዓት ባደረሰን በእግዚአብሔር አብ ስም፣ ሰማይን በከዋክብት በሸፈነው፣አንድ በሆነ በወልድ ስም፣ መሬትን በአበቦች

ጳራቅሊጦስ ዘአሠርገዋ ለምድር በጽጌያት ዘአብሖ ለእስክንድር ከመይዕርግ ውስተ ገነት ወይርአይ ንብረቶሙ ለነቢያት እለ ሠወሮሙ እምገጸ ሞት ይቀጥቅጦ ለሰይጣን ታሕተ እገሪነ በኵሉ ጊዜ ወበኵሉ ሰዓት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትበብ በወርኃ ጥቅምት ሞገስ ስሙ ለኤልያስ የሀሉ ምስሌነ አሜን። ስምዑ ይእዜኒ ኦ አኃውየ ንነግርከሙ ዜና ህልዎቱ ለእግዚእከሙ ወሊቅከሙ ውስተ ብሔረ ሕይወት ምስለ ሄኖክ ጸሐፌ ኅቡዓት ወሀሎ አሐዱ ንጉሥ ዘስሙ እስክንድር ወልደ ፊልጶስ ወውእቱሰ ንጉሥ ጻድቅ ወፈራሔ እግዚአብሔር ወመዋዔ ፍትወት ወድንጋሌ ዘአጥረየ ከመኤልያስ አልቦ እምቅድሜሁ ወአልቦ እምድኅሬሁ ዘነበረ በድንግልና እንዘ ሀሎ ውስተ መንግሥቱ።

፫ ወበእንተዝ ወሀቦ እግዚአብሔር አዶናይ ጥበበ ወልቡና ዘይትረአይ ወዘኢይትረዓይ ከመ ባስጌጠ ከሞት ስለሰወራቸው የነብያትን አኗኗር ለማየት ወደ ወደብሄረ ሕያዋን ያርግ ዘንድ ለእስክንድር በፈቀደለት ጳራቅሊጦስ በተባለ መንፈስ ቅዱስ ስም በየጊዜውና በየሰዓቱ ኃሉ ሰይጣንን ከእግራችን በታች ይጣለው፤ ለዘለዓለሙ አሜን።

2 ይህ ድርሳን በጥቅምት ወር የሚነበብ ነው። የስሙ ሞገስ በእኛ ላይ ይደር፤አሜን።ወንድሞቼ ሆይ አሁንም የተሰወረውን ከጸፊ ከሄኖክ ጋር በብሄረ ሕያዋን የጌታችሁን፣ የአለቃችሁን መኖር ዜና እንነግራችሁ ዘንድ ስሙ፤ስሙ እስክንድር የሚባል የፊልጵስ ልጅ የሚሆን አንድ ንጉሥ ነበር። ይህ ንጉሥም ጻድቅ፣ እግዚአብሔርን የሚፈራ፣ፈቃደ ሥጋን ያሸነፈ፣ እንደኤልያስም ድንግልናን ገንዘቡ ያደረገ ነበር። በንግሥናው ሆኖ በድንግልና የኖረ ከእርሱ በፊትም ከእርሱ በኋላም የለም።

3 ስለዚህም ሁሉን ቻይ እግዚአብሔር የሚታየውንና የማይታየውን ከምሥራቅ እስከ ፀሐይ መግቢያ

ያእምር ኵሎ ዘታሕተ ሰማይ እምሥራቅ እስከ ምዕራበ ፀሐይ አልቦ ነገር ዘውእቱ ኢተሰምዓ ወአልቦ መካን ዘውእቱ ኢበጽሐ ወአልቦ መንግሥት እንተ ኢጸውአት ስሞ ዐቢየ።

፬ ወእምዝ ሶበ ሰምዓ ውእቱ ንጉሥ እስክንድር ዜናሃ ለብሔረ ሕያዋን ዘሀለው ውስቴታ ሄኖክ ወኤልያስ ወአጥብዓ ወአውተረ ጸልዮ ኀበ እግዚአብሔር ከመይሑር ወይጠመቅ እማየ ሕይወት ወይርአይ ኪያሃ ወአያደ ዓዋዲ ውስተ ኵሉ ሠራዊቱ ወመከረ ምክረ ከመ ይንሣእ ኵሎ ልሒቀ ዘቦ ጽሕም ወዘኢያብቈለ ጽሕመ ኢይምጻእ ከመኢይፍራህ እንዘ የዓዱ ብሔረ ጽልመት ከመ ደብተራ መልዕልተ ማየ ባሕር ወይበጽሕ እስከ ሰማይ እምሥራቅ ወምዕራብ።

፭ ወትወጽእ ፀሐይ እምውእቱ ደብተራ ጽልመት ወትሠርቅ ከመ መርዓዊ ዘይወጽእ እምጽርሑ ወተዓውድ ምዕዋደ ወዓዊዳ ትገብእ ውስተ ደብተራ ጽልመት ወትሠርቅ ህየ ለብሔረ ሕያዋን በከመ ትእዛዘ ፈጣሪሃ ከሰማይ በታች ያለውን ሁሉ ያውቅ ዘንድ ጥበብንና ማስተዋልን ሰጠው፤እሱ ያልታወቀበት እርሱ ያልደረሰበት ቦታም የለም። ታላቅ የሆነ ስሙን ያልጠራች መንግሥትም የለችም።

4 ከዚህ በኋላ ንጉሡ እስክንድር በውስጧ ሄኖክና ኤልያስ ያሉባትን የብሄረ ሕያዋንን ዜና በሰማ ጊዜ በሕይወት ውኃ ይጠመቅና እርሷንም ያያት ዘንድ ጨክኖ ወደ እግዚአብሔር መጸለይን አዘወተረ። ለሠራዊት ሁሉ መልእክተኛ ላከ፤ ጽሕም ያበቀለውን ሽማግሌውን ሁሉ ይወስድ ዘንድ መከረ በባሕሩ ውኃ ላይ እንደድንኳን የሆነውን ጨለማ ሀገር ሲሻገር እንዳይፈራ ጽሕም ያላበቀለ አይምጣ አለ። ከምሥራቁና ከምዕራቡም እስከ ሰማይ ይደርሳል።

5 ከዚህ ጨለማ ድንኳንም ፀሐይ ትወጣለች። ከአዳራሹ እንደሚወጣ ሙሽራም ብቅ ትላለች፤ዙሪያውንም ትዞራለች። ዙራም በጨለማው ድንኳን ትገባለች። በዚያም እንደፈጣሪዋ ትእዛዝ በብሔረ ሕያዋን ላሉት ትወጣለች፤ ፀሐዩም

ፀሐይኒ አዕመረ ምዕራቢሁ ወሶበ ተናገረ ከመዝ ኢይትነሥኡ ንዑሳን በውስተ ፀብዕ። ወመጽኡ ፪ቱ ዘኢያብቌሉ ጽሕመ ወወደዩ ውስተ ሥጋሆሙ መምስጠ ኅበሙጻአ ጽሕሞሙ ወሖሩ ኀበ እስክንድር ወርእዮ ንጉሥ ዘንተ ጥብአተ ልቦሙ ይቤሎሙ ለምንት ገበርክሙ ዘንተ ከመ ታቍስሉ ሥጋክሙ እስከ ይወጽእ ደም።

፮ ወይቤልዎ ሰማዕነእንዘ ይብሉ ከመኢይመጽእ ምስሌከ እመ ኢያብቌለ ጽሕመ ወንሕነኒ ጠባዕነ ላዕለ ሥጋነ ከመ ይትዐወቅ ከመኢንፈርህ ሞተ ከመንምጻእ ምስሌከ ውስተ ቀትል ወእለሰ ልሕቁ ይቴክዙ በእንተ ብእሲቶሙ ወውሉዶሙ ወለነፍሶሙሰ ይፈርሁ ወንሕነሰ ንጠብዕ እመኒ ሞትነ ምስሌከ ወእመኒ ሐዮነ ምስሌከ ወአንከረ ንጉሥ ጥብዓቶሙ ወካዕበ ደገመ ዓዋዲ እንዘ ይብል ኵሉ ዘጠብአ ልቡ ይመጽእ ኀቤየ እመሂ ልሒቅ ወእመሂ ንዑስ ወእመኒቦ

መግቢያውን ዐወቀ እንደተባለ፤ይህን በተናገረ ጊዜም ታናናሾቹ በጦርነት አይነሡም። ጽሕም ያላ በቀሉ ሁለት ሰዎችም መጡ። ከጽሕማቸው መብቀያ ያለ ሥጋቸውንም ቢላ ጨምረውበት ነበር። ወደ እስክንድርም ሔዱ፤ንጉሡም የልቦናቸውን ጭካኔ ተመልክቶ ደም እስከሚወጣው ድረስ ሥጋችሁን ታቆስሉ ዘንድ ለምን እንዲህ አደረጋችሁ? አላቸው።

6 እነርሱም ጽሕም ያላበቀለ ሰው ጺም ካላበቀለ ከአንተ ጋር እንደማይመጣ ዐወቅን፤እኛም ከአንተ ጋር ወደጦርነቱ ለመምጣት ሞትን እንደማንፈራ ይታወቅልን ዘንድ በሰውነታችን ላይ ጨከንን፤ ታላላቆቹ ስለሚስቶቻቸው፣ስለልጆቻቸው ያዝናሉ። ለነፍሳቸውም ይፈራሉ። እኛ ግን እንጨክናለን፤ብንሞትም፣ብንድንም ከአንተ ጋር ነው አሉት። ንጉሥእስክንድርም ጭካኔአቸውን አደነቀ።ዳግመኛም አዋጅ ነጋሪው ታላቅም ቢሆን፣ታናሽም ቢሆን ልቡ ጨካኝ የሆነ ሁሉ ወደ እኔ ይምጣ። ልቡ የሚፈራ

ዘይፈርህ ልቡ ኢይምጻእ ከመ ኢያፍርህ ልበ ቢጹ ከማሁ።

፯ ወእምዝ ተንሥአ ለፀብዕ ምስለ ሠራዊቱ ብዙኃን ወረሰየ ትውክልቶ ላዕለ እግዚአብሔር አምላኩ ወሖረ ወበጽሐ በአሐዱ ዓመት ወነጸረ ለፌ ወለፌ ወንጥአ ዘይገብር ውስተ ብሔረ ጽልመት እስመ አልቦ በህየ ነፋስ ለአሕማር ወለራግናት በዘይትሔ ደፉ ወየኅልፉ እንተ ህየ።

፰ ወካዕበ ርእየ እንተ ሀለው ውስተ ብሔረ ጽልመት አዕዋፍ ዐበይት ጥቀ እምነ አንስርት ወወሀቦሙ ሥጋ እንስሳ ወይትነሥኡ ወይበውኡ ውስተጽልመት መልዕልተማይ ወየዓውዱ ብሔረ ሕያዋን ወይበልዑ ወኀንድዮሙ ይገብኡ። ወካዕበ ርእዮሙ ከመ ይዛውዑ ምስለ ሰብእ እስመ ኢየአምሩ ሰብአ ወኮኑ የዋሃነ ከመ ርግብ ዘአልቦ አከይ ወከመ በግዕ ዘኢይነብብ በቅድመ ዘይቀርጾ ወይበልዑ ሥጋ ወጸቃውዐ ወሶከረ እምእደ ሰብእ ወባሕቱ ራእዮሙሰ ግሩም ፈድፋደ

ሰው ግን እንደእርሱ የጓደኛውን ልቡና እንዳያስፈራ አይምጣ አለ።

7 ከዚህ በኋላ ከብዙ ሠራዊት ጋር ለጦርነት ተነሣ። ተስፋውን በአምላኩ በእግዚአብሔር አደረገ፤ በአንድ ዓመትም ሒዶ ደረሰ፣ ወዲያና ወዲህ ተመለከተ።በጨለማው ቦታም የሚያደርገውን አጣ። መርከቦቹ፤ ታንኳዎቹ በሚነዱበት ፤ በዚያም አልፈው ይሔዱ ዘንድ ነፋስ የለበትምና።

8 ዳግመኛም በጨለማው ሀገር ከአሞራ ዘሮች ታላላቅ አዕዋፍን ተመለከተ። የእንስሳትን ሥጋም ሰጣቸው።ተነሥተውም በውኃው ላይ ወደጨለማው ገቡ። ብሔረ ሕያዋንንም ዞሩ። በልተው ትንሽ ቆይተውም ይገባሉ፤ዳግመኛም ከሰው ጋር ሲጫወቱ አያቸው። ሰውን አያውቁም ነበርና። ክፋት እንደሌላት ርግብም የዋሐን ናቸው። በሚሸልተው ፊት እንደ ማይናገር በግ ናቸው። ከሰው እጅም ሥጋን፣ ማርን፣ ስኳርን ተመገቡ፤ መልካቸውም ፍጹም የሚደንቅ ነው፤ በአካልም ታላላቆች ናቸው።

ወአበይት በአካል፡፡

፱ ወኀረየ እምውስተ ትዕይንቱ
ዕደወ ጽኑዓነ ወአዘዞሙ ይጽዓኑ
አንስርተ ወገብረ በጥበብ ቅድ
መ ትዕይንቶሙ ዘኢይክሉ
ጸቢኦቶሙ ሰቂሎሙ ዲበ ሐፃ
ውንት ወእንዘ ይሬእዩ ሥጋ
ወሰድዎሙ ውስተ ጽልመት
ወአዕደውዎሙ ፫ ዕለተ ወ፫
ሌሊተ ውስተ ብርሃን በብሔረ
ሕያዋን ወገብኡ ኀበእስክንድር
ንጉሥ ወነገርዎ ኵሎ ዘኮነ
ወዘርእይዎ በውስተ ጽልመት
እስከ በጽሑ ኀበብርሃን ብሔረ
ሕያዋን ወእምዝ አስተዳለው አሕ
ማረ ወአርማሰ ወራግናተ ወጠብሐ
አልህምተ ወአባግዓ ዘእንበለ ይም
ትሩ መለያልያቲሆሙ ወአሠሩ
በሐብል አልሕምተ ወአሕማረ ወእ
ንዘ ይስሕቡ አንስርት ሥጋ ተስሕቡ
አሕማር በአህባል ወአብእዎሙ ውስ
ተበርሀ በሠለስቱ መዓልት ወበሠለ
ስቱ ሌሊት በከመ ሖሩ እደው፡፡

፲ ወሶበ ወጽኡ ርእይዋ ለሀገር
ቅድስት ወኵሉ ማዮሙ ጥዑመ
እምአስካለ ወይን ወእምነ ሦክር

9 ከከተማውም ብርቱ ወንዶችን
መረጡ፤ በእሞራዎቹ ይጫኑ ዘን
ድም አዘዛቸው፡፡ ሰቅለው በጦር
ወንቸው፤የማይችሉትንም በጥበብ
ባከተማቸው አደረገ፡፡ ሥጋውንእ
ያዩም ወደጨለማው ወሰዷቸው፡፡
በሦስት ቀንና በሦስት ሌሊትም
ብርሃን ወደአለበት ወደብሄረ ሕያ
ዋን አሻገሯቸው፡፡ ወደ ንጉሡ ወደ
እስክንድር ተመልሰውም የሆነ
ውን ሁሉ ነገሩት፡፡ ብሔረ ሕያ
ዋን ወደ አለችበት ወደ ብርሃኑ
እስከሚደርሱ ድረስ በጨለማው
ያዩትንም ነገሩት፡፡ ከዚህ በኋላም
መርከቦችን፣ የባሕር ሳንሳዎችን፣
ጀልባዎችን አዘጋጁ፡፡ መለያያቸውን
ሳይቆራርጡም ላሞችን በጎችን አረዱ
፡በሬዎችንና መርከቦችንም በገመድ
አሰሯቸው ሥጋውን ሲስቡት መ
ርከቦችም ተሳቡ፡፡ መጀመሪያ ወን
ዶቹ እንደሔዱም በሦስት
ቀንና በሦስት ሌሊት አስገቧቸው፡፡

10 በወጡ ጊዜም የተቀደሰችዋን
ሀገር ተመለከቷት፡፡ከወይን ፍሬና
ከስኳር ይልቅ የሚጣፍጥ ውኃቸ

ወኵሉ እበኒሆሙ ሰርድዮን፤ ወ
ክርከዴን፤ ወያክንት፤ወሰንፔር፤
ወዘሕዋር፤ ወሉል ወአልቦ ከንቱ
በውስተ ምድሮሙ እስከ ሣዕሩኒ
ያወጽእ መና ወመዓረ ዘመንከር
ራእዩ ወአልቦ ቊር ወሐሩር
ወአልቦ ክረምት ወኢሐጋይ
ዘምልዕት ጸቃውዓ ወጸጋ
እግዚአብሔር ላዕሌሃ፡፡

፲፩ ወአልቦ ዓመፃ ወኢምንትኒ
ሕሠም በውስተ ውእቱ ብሔር
ወኵሉ ሠናይ እመሂ ነፋስ ወእ
መሂ ሐሩር ወህየንተ አስሐትያ
ይወርድ መና ወኵሉ ግበባቲሆሙ
ወጸላዕቲሆሙ ምሉዕ መዓረ ወኵሉ
እንስሳሆሙ ምሉዕ ሀሊበ ወሶባ
የዓርብ ፀሐይ ዘዚአሆሙ ይሠርቅ
ኀቤነ ኀበ ዝንቱ ዓለም እማእከሌነ
ወማእከሌሆሙ ሀሎ ደብተራ ጽል
መት ወተዓውድ ፀሐይ ውስተ
ጠፈረ ሰማይ ወበሌሊትኒ ይከውን
መዓልተ ኀቤሆሙ ወበሌሊቶሙ
ይከውን መዓልትነ ወእምዝ ነበሩ
ሠናየ ንብረተ ውስተ ብሔረሕያዋን
ወአልቦ ዘይፈቅድ ይጻእ እምህየ
እስመ ምሕረት በኵሉ ወበፈቃደ
እግዚአብሔር ተከስተት ሎቱ ለእ

ውን፣ ሰርድዮን፣ከርከዴን፣ያክንት
፣ሰንፔር ዘሕዋር፣ ሉል የሚባሉ
ማዕድናቶቻቸውንም ተመለከቱ፡፡
ሣሩ መልኩ ያማረ ነው፤ማርን፣
ኅብስትን በሚያስገኝ በምድራቸው
ከንቱ ነገር የለም፤ ብርድም፣
ሙቀትም የለም፤ክረምትም በጋም
የለም፡፡ የማር ወለላን ጸጋን ከእ
ግዚአብሔር የተመላች ናት፡፡

11 በዚያ ሀገርም ምንም ዓይነት
ክፋት በደልም የለም፡፡ ነፋሱም
ቢሆን፣ ሀሩሩም ቢሆን ሁሉም
ጥሩ ነው፡፡ በውርጩ ፈንታ መና
ይወርዳል፡፡ ጉድጓዶቻቸው ዋሻዎ
ቻቸውም ማርን የተሞሉ ናቸው፡፡
እንስሳቶቻቸው ሁሉ ወተትን የተ
ሞሉ ናቸው፡፡የእነርሱ ፀሐይ በገባ
ጊዜ በዚህ ዓለም በእኛ ዘንድ ይወ
ጣል፡፡ በእኛና በእነርሱመካከልም
የጨለማ ድንኳን አለ፡፡ፀሐይ በሰ
ማይ ጠፈር ላይ ትዞራለች፡፡ ሌሊቱ
ቀን ይሆናል፤ የእነርሱ ሌሊታ
ቸውም ቀናችን ነው፡፡ከዚህ በኋላ
በብሄረ ሕያዋን መልካም ኑሮን
ኖሩ፡፡ ከዚያ ሊወጣ የወደደምየለም፡፡
በሁሉም ምሕረት ነበርና፡፡ይህቺ
የተሰወረች ሀገርም በእግዚአብሔር

ስክንድር ንጉሥ ይእቲ ኀበእት
ሀገር እስመ ጸሎተ ንጹሐን ያፌ.
ቅር እግዚአብሔር።

፲፪ ወበህየኒ ያንሶሱ ገዳመ
እስመ አልቦ አውያት በህየ
ወእንዘ የሐውር ተፅዒኖ ፈረሰ
እመንፈስ ወበጽሐ ውስተ ዓየር
ወወረደ መልዕልተ ምድር ወአብ
ጽሐ ውስተ ሐይመት መንፈሳዊት
ወንቡራን ህየ ሄኖክ ወኤልያስ
ወወረደ እምላዕለ ፈረሱ ወሰገደ
ቅድሜሆሙ ወይቤሎሙ አንትሙ
አጋእዝትየ እምሰብእኑ ወእምዕጓ
ለምሕያው ፍጥረትክሙ ወሚመ
እምፈሪሳውያን እስመ ርእ
የቶሙ ይፀዓዱ ከመጽጌ ረዳ ወስ
ነኒሆሙ ወስእርቶሙ ይፀዓዱ
እምሀሊብ ወአዕይንቲሆሙ ይበ
ርህ እምኮከበ ጽባሕ ወነዊኅ ቆሞሙ
ወአዳም ርእየተ ገጾሙ።

፲፫ ወሶበ ይቤ ዘንተ ንጉሥ
ቆሙ ወጸለዩ ወባረክዎ ወይቤ
ልዎ ንሕነ ሰብእ ዘከማከ ወበፈ
ቃደ እግዚአብሔር መጻእነ ዝየ
ወነገረነ እግዚእነ ከመ ትመጽእ
ኀቤነ አነ ኤልያስ ወዝንቱ ሄኖክ

ፈቃድ ለንጉሡ ለእስክንድር ተገለ
ጠችለት። እግዚአብሔር የንጹሖች
ን ጸሎት ይወድዳልና።

12 በዚህም በጫካው ይመላለስ
ነበር፤ጫጫታም የለም። በመንፈስ
ቅዱስ ፈቃድ ፈረሱን ተጭኖ
ሲሔድም ከህዋው ወደ መሬት ደ
ረሰ። ወደመንፈሳዊቷ ድንኳንም
አደረሰው። በዚያም ሄኖክና ኤል
ያስ ነበሩ፤ከፈረሱ ወርዶም በፊታ
ቸው ሰገደ፤ አላቸውም። ጌቶች
ሆይ ፍጥረታችሁ የአዳም ልጆች
ከሆኑት ከሰው ወገን ናችሁን?
መልካቸው እንደጽጌረዳ ነውና፤
ጥርሳቸው፣ጠጉራቸውም ከወተት
ይልቅ ይነጣልና። ዐይናቸውም
እንደአጥቢያ ኮከብ ይበራልና።
ቁመታቸው ረጅም የፊታቸው
መልክም ያማረ ነውና።

13 ንጉሡ ይህን በተናገረ ጊዜም
ቆሙና ጸለዩ፤ አመሰገኑት፤አሉት
ም። እኛ እንደ አንተ ሰው ነን።
ነገር ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ
ወደዚህ መጣን። ወደእኛ እንደም
ትመጣም ጌታችን ነገሮናል። እኔ
ኤልያስ ነኝ፤ይህም እግዚአብሔር

ዘነበኦ እግዚአብሔር እምገጸ
ሞት ወአንተኒ ብፁዕ አንተ እስ
መ ኮንከ ማኅደረ መንፈስ ቅዱስ
በእንተ ንጽሐ ሥጋከ።

፲፬ ወአብደርከ ሰማያዊተ ወመነ
ንከ ምድራዊተ ወገደፍከ ፍትወ
ተ ሥጋ ወአብደርከ ንጽሐ ሥጋ
ወበ'ኒሩተ ዚአከ አዕደዎሙ ለሠ
ራዊትከ ምስሌከ እግዚአብሔር
እንዘ ኢይከውኑ ንጹሐነ እስመ
ጽድቀ አሐዱ ኀየለት ወአብየት
እምኃጢአተ ኵሎሙ እስ ዓደው
ዝየ ብሔረ ሕይወት ምስሌሁሰ
ንጉሥ ዘይመጽእ በደኃሪ መዋዕል
ዘውእቱ እግዚእ ክሐሊ በቃሉ
ወበከመ አዕደወቶሙ ጽድቀዚአከ
ለኵሎሙ ሠራዊትከ እንዘ ኃጥአነ
ከማሁ ጽድቀ ዚአሁ ለእግዚአ
ብሔር ታዓድዎሙ እምሲኦል
እለ አምኑ በስሙ ወተጠምቁ
ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።

፲፭ ወይእዜሰ ሑር ወግባዕ
ውስተ ብሔረ ሞት ወኅዘን
እስመ በጽሐ ጊዜሆሙ ለእለ
ሀለው ምስሌከ ወኢይመውቱ
በዝየ ብሔረ ሕይወት ወንንግር
ግብረ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር

ከሞት የሰወረው ሄኖክ ነው።
አንተም ስለ ሥጋህ ንጽሕና የመንፈስ
ቅዱስ ማደሪያ ሁነሃልና ብፁዕ ነህ።

14 ሰማያዊቱን መረጥህ፤ምድራ
ዊቷን ናቅህ፤ የሥጋ ፍላጐትን
ተውህ፤ የሥጋን ንጽሕናም ወደ
ድህ። ሠራዊቶችህንም ንጹሐን
ሳይሆኑ ከመልካም ሥራህ የተነሣ
እግዚአብሔር ከአንተ ጋር አሻገ
ራቸው። የአንዱ ጽድቅ በኋለኛው
ዘመን ከሚመጣው ንጉሥ ጋር ወደ
ሕይወት ሀገር ከሚገቡት ኃጢ
አት ሁሉ ትበለጣልችና። ይህም
በቃሉ ሁሉን ማድረግ የሚችል
ጌታ ነው። ኃጢአተኛ ሲሆኑ ያንተ
ጽድቅ ሠራዊቶችህን ሁሉ እንዳሻ
ገረች እንደዚሁም ሁሉ የእግዚአብ
ሔር እውነት ያመኑትን፣በስሙም
የተጠመቁትን ከሲዖል ወደዘለዓለ
ማዊው ሕይወት ያሻግራቸዋል።

15 ዛሬ ግን ሒድና ሞትና ኀዘን
ወደ አለበት ሀገር ግባ። ከአንተ
ጋር ያሉት ጊዜያቸው ደርሷልና።
በዚህ የሕይወት ሀገርም አይሞቱ
ምና፤ ከአንተ በኋላ ለሚነሡትም
የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ሥራ

ለእለ እምድኅሬከ እስመ ከሠተ
ለከ ከመ ትብጻሕ ዝየ ብሔረ
ሕያዋን ሀገረ መንፈሳውያን።
፲፮ ወእምድኅረ አርመመ ኤል
ያስ ነቢይ ዘተነበየ በእንተምጽአቱ
ለንጉሥ ሰማያዊ ዘያዓድዎሙ
ለእለ አምኑ ወተጠምቁ በስሙ
እምሲኦል ውስተ ሕይወት ዘለዓ
ለም ወአውሥአ እስክንድር ወይቤ
ታበውሖኒኑ እንብብ አጋእዝትየ
እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜክሙ
ወአውሥአ ሄኖክ ጸሐፌ ትእዛዙ
ለእግዚአብሔር ወይቤሎ በል
ንብብ ዘትፈቅድ እስመ አባሕናከ
ወንነግረከ ዘትሴአለነ እስመፈነወ
ከ እግዚአብሔር ከመንንግር ወና
ጠይቅ በኵሉ ዘሰአልከ ወከሠተ
አፉሁ በፍርሃት ወበረዓድ እንዘ
ይብል እፎ ንብረትክሙ ዝየ ባሕ
ቲትክሙ ወምንት ሲሳይክሙ
ወዘከመ እፎ ኑዛዜክሙ ወህላ
ዌክሙ አይድኡኒ ከመ ትፈውሱ
ሕሊናትየ።

፲፯ ወአውሥአ ሄኖክ ጻድቅ
ወይቤ ህላዌነሰ ሠናይ ውእቱ
ዘእንበለ ደዌ ወሕማም አልቦ

እንናገራለን። የመንፈሳውያን ሀገር
ወደምትሆን ወደዚህች ብሔረ ሕያ
ዋን ትደርስ ዘንድ ገልጦልሃልና።
16 ያመኑትን በስሙ የተጠመቁ
ትንም ከሲዖል ወደ ዘለዓለማዊ
ሕይወት ስለሚያሻግራቸው ሰማ
ያዊው ንጉሥ መምጣት የተናገረ
ነቢዩ ኤልያስ ዝም ካለ በኋላ
እስክንድር መለሰ፤ጌቶች ሆይ
በእናንተ ዘንድ ባለሟልነትን አግ
ኝቼ ከሆነ እናገር ዘንድ ፍቀዱልኝ
አላቸው። የእግዚአብሔርን ትእ
ዛዝ የሚጽፍ ሄኖክም እሽ የምት
ፈልገውን ተናገር፤ፈቅደንልሃል፤
የምትጠይቀውንም እንነግርሃለን፤
የጠየቅኸውን ሁሉ እንነግርህ፣እና
ስረዳህም ዘንድ እግዚአብሔር ልኮ
ሃልና አለው። በመፍራትና በመን
ቀጥቅጥም በዚህ ቦታ ብቻችሁን
አኗኗራችሁ እንዴት ነው? ምግ
ባችሁስ ምንድን ነው? መጽናና
ታችሁ፣ ሕይወታችሁስ እንዴት
ነው? አዕምሮዬን ደስ ታሰኙት
ዘንድ ንገሩኝ እያለ ነገር ጀመረ።
17 ጻድቅ ሄኖክም መለሰ፤ አኗኗ
ራችንስ መልካም ነው፤ ደዌ ሕ
ማም የለበትም፤ኀዘንም፣ ሞትም

ሞት ወኀዘን ወአልቦ ሰይጣን
ዘያስሕት ወያርኅቅ እምእግ
ዚአብሔር ወኑዛዜነሰ ምስለ
መላእክት ወምስለ መንፈስ ቅዱስ
አምላክነ ዘያስተፌሥሕ ልበነ
ወለለጽባሑ ንሬኢ ሐደሳተ
ዘያስተፌሥሕ አልባበ።
፲፰ ወሲሳይነ እመንፈስ
ሕይወት ወስቴነ እምጠለ
ሕይወት ዘይውኅዝ እምገነት
ወፈድፋደ ኢነኃሥሥ እስመ
ይመልዕ ላዕሌነ መንፈስ አእምሮ
ዘአምላክነ ወኢያጽሕቀነ ንስቲተ
ዘበእንተ ከርሥ ከማሆሙ ወንት
ናዘዝ ምስለ መላእክት መዓልተ
ወሌሊተ ወባሕቱ አኮንኒ ኢይክል
ነጊረ ዘብነ ኑዛዜ ወፍሥሐ እም
ኀበ መላእክት ወጻድቃን ወሰማ
ዕት ወኵሎሙ ላህያን ወኄራን
ወመንፈሳውያን እለቦሙ ዘዘዚአሁ
አእምሮ ወዘዘዚአሁ ራእዮሙ።
፲፱ ወማየ ሕይወትኒ ጸዓዳ ከመ
ፀሐይ ወዓሣቲሆሙኒ ጸዓዳ ከመ
ሐሊብ ሶበ ይወጽኡ እማየ ሕይ
ወት ኢይመውቱ ወመዝገበ ሕይ
ወት ይእቲ ዛቲ ሀገር ወኢልቦ
ሞት በውስቴታ እመሂ አዕዋፈ

የለበትም። የሚያስት ሰይጣንም
የለም፤ መጽናኛችንም ከመላእክት፣
ልባችን ከሚያስደስት ከአምላካ
ችን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር
ነው፤በየዕለቱም ልባችንን የሚያስ
ደስት አዳዲስ ነገርን እናያለን።

18 ምግባችንም ከሕይወት መንፈስ
ነው፤ መጠጣችንም በገነት ከሚ
ፈስስ ከሕይወት ጠል ነው፤
የበለጠውንም አንፈልግም፤የአምላ
ካችን የዕውቀት መንፈስ በእኛ
ላይ ይሞላልና። ትንሽ ስንኳ
ስለሆድ አያስጨንቀንም። በቀንም
በሌሊትም በመላእክት እንጽናናለን
፤ነገር ግን ከመላእክት፣ ከጻድቃን፣
ከሰማዕታት ካማሩ፣ ቸር ከሆኑ፣
የተለያየ ዕውቀት የተለያየ ደም
ግባት ካላቸው ሁሉ ያለንን የመ
ደሰት የመጽናናት ነገር እንደበታ
ችን መግለጥ አይቻለውም።

19 የሕይወት ውኃውም እንደ ፀሐ
ይ ነጭ ነው፤ ዓሣዎቹም እንደወ
ተት ይነጣሉ።ከሕይወት ውኃው
በሚወጡም ጊዜ አይሞቱም።
ይህቺ ሀገርም የሕይወት ቦታ

ሰማይ ወእመሂ ዓሣተ ባሕር ኢይመውቱ ወኵሎሙ ከመ ዕፀ ብሔሮሙ ምሉዓን ፍሬ ወለኵሉ ማዕረ ብሔሩ ወይወርድ መና ውስ ቴቱ ወአንተሰ በእንተ ንጽሕከ ተናዘዝከ ምስሌነ በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር። ወአውሥአ ኤል ያስ ወይቤሎ ለእስክንድር ወለኵ ሎሙ እለ ያፈቅሩ ሰገለ ወማሪተ ወለእለ ያመልኩ ጣዖተ ሠርዎሙ እምድር ወአጥፍኦሙ እምዓለም ወአርትዕ ሕሊናሆሙ።

፳ ወአንጽሕ አልባቢሆሙ በተግሣጽከ ከመ ይግበሩ ጽጽቀ እለ ተርፉ እምአምልኮተ ከንቱ ወአርትዕ ፍናዊሁ ለእግዚ አብሔር አምላከ ሰማይ ወለከ ያረትዕ እግዚአብሔር ኀበ ኵሉ ዘሐለይከ እስከ ትመጽእ ዝየ በመንፈስ ወትትናዘዝ ምስሌነ ወበዘይመጽእ ዓለም ሕይወተ ትወርስ ምስለ ሰማዕታት ወጻድ ቃን እስመ መነንከ ለፍትወተ ሥጋ ወአብደርከ ዘይትፈቀድ ኀበ እግዚአብሔር።

ናት። በውስጧ ሞት የለም። የሰ ማይ ወፎች፣ የባሕር ዓሣዎች አይ ሞቱም፤የሀገሮቹ ዕፀዋትም ፍሬን የተሞሉ ናቸው።ሀገሩ ሁሉ ሣር ነው። በውስጡም መና ይወርዳል ፤አንተም ከንጽሕናህ የተነሣ እግ ዚአብሔር እንዳዘዘው ከእኛ ጋር ተጽናናህ አለው። ኤልያስም መለ ሰ እስክንድርን፣ ጥንቁልናን፣ሟር ትን የሚወድዱትን ፣ ጥፋትን የሚያጠፉትን ሁሉ ከምድር ንቀ ላቸው፤ከዚህዓለምም አጥፋቸው። አሳባቸውንም አቃና።

20 ከንቱ ጣዖትን ከማምለክ የቀሩትንም ጽድቅን ይሠሩ ዘንድ አሳባቸውንም አቃናላቸው በትም ህርትህ ልቦናቸውን አንጻ፤ የሰማ ይን አምላክ የእግዚአብሔርን መንገ ድም አቅና። በመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ ወደእኛ እስከምትመጣና፣ ከእኛ ጋር እስከምትጽናና ድረስም ያስ ብኸውን ሁሉ እግዚአብሔር ያቀ ናልሃል። በሚመጣው ዓለምም ከጻድቃን ከሰማዕታት ጋር ሕይወትን ትወርሳለህ፤ የሥጋን ፈቃድ ንቀህ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚወደደውን ንጽሕናን መርጠሃልና አለው።

፳፩ ወዘንተ እንዘ ይትናገሩ ሄኖክ ወኤልያስ ናሁ መንፈሰ እግዚአብሔር ወረደ ላዕሌሆሙ ወመጽአ ሠረገላ እሳት ወተመስጡ እሙንቱ ሄኖክ ወኤልያስ እምቅ ድመ አዕይንቲሁ ለእስክንድር ንጉሥ ወሐይመቶሙ መንፈሳ ዊት ተመስጠት ምስሌሆሙ ወደንገፀ እስክንድር እስመተመስጡ ዘእንበለ ይጠይቅ ነገሮሙ ወዘእ ንበለ ይጸግብ ላህየ ገጾሙ ወተፅ ዕነ በፈረሱ ወአተወ ውስተትዕይንቱ ወይቤልዎ ሠራዊቱ ኢኮነ ሠናየ ንግባዕ ብሔረነ አላ ንንበር ዝየ እስመ መዛግብተ ፍሥሓ ውእቱ ወአልቦ ሕማም ወኢኀዘን እምከመ መጻእነ ዝየ።

፳፪ ወይቤሎሙ ኢኮነ በፈቃድነ ወበፈቃድክሙ ነቢር ዝየ አላ በፈቃደ እግዚአብሔር በዓትነሂ ወፀዓትነሂ ወባሕቱ እስከ ይፈቅድ እግዚአብሔር ንንበር ዝየ አኮ ዘሮጸ ወኢዘበደረ ዳዕሙ ይጸድቅ ዘእግዚአብሔር መሐረ፤ ብሔረ ኤልያስ ወሄኖክ አመ እስክንድር ሖረ፤ ይቤሎ ተመየጥ ብሔረ ሞት ከመ ውእቱ አእመረ፤

21 ሄኖክና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ይህን ሲነጋገሩም እነሆ የእግዚአ ብሔር መንፈስ በእነርሱ ላይ ወረደ፤ የእሳት ሰረገላም መጣ፤ እነዚህ ሄኖክና ኤልያስም ከንጉሡ ከእስክንድር ዐይኖች ተነጠቁ።መንፈ ሳዊት የሆነች ድንኳናቸውም ከእ ነርሱ ጋር ተነጠቀች።እስክንድርም ደነገጠ። አነጋገራቸውን ሳይረዳ፣ የፊታቸውን ደም ግባት ሳይጠግበ ው ተነጥቀዋልና።እርሱም በፈረሱ ተጭኖ ወደ ከተማው ገባ። ሠራ ዊቱም ወደሀገራችን እንመለስ ዘንድ መልካም አይደለም፤በዚህ እንኑር እንጂ፤ የደስታ ቦታ ነውና፤ ከመ ጣን ጀምሮም ሕመም ኀዘንም የለበትምና አሉት።

22 ከዚህ መቀመጥ በፈቃዳችን፣ በፈቃዳችሁም አይደለም፤ መግባታች ንም መውጣታችንም በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው እንጂ። ነገር ግን እግዚአ ብሔር እስከ ፈቀደ ድረስ ከዚህ እንቀ መጣለን፤ለሮጠም ለቀደመም አይደ ለምና።እግዚአብሔር ይቅር ያለው ይጸድቃል እንጂ። እስክንድር ወደ ኤልያስና ወደሄኖክ ሀገር በሔደ ጊዜ እርሱ እንዳወቀው ወደሞት

እንዘ እምኔሆሙ ንጹሐ ኢየሐ ፅፅ ወትረ።

፳፫ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ተንሥአ እስክንድር ንጉሥ ወተቀሠሙ ሠራዊቱ ምስሌሁ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር በቃለ ኤልያስ ነቢይ ወሖረ ሀገሮ እንዘ ይሴብሖ ለእግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘርእየ ወሰምዓ ዘከመ አስተደለወ እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ ወእንዘ ያክር ጣዕመ ነገሮሙ ወሥነ ራእዮሙ ለሄኖክ ሰ ወለኤልያስ እለ አምሠጥዎ ለመጽብብ ዘምሉዕ ሥራኃ።

፳፬ ወረከብዎ ለመርህብ ዘምሉዕ ፍስሐ እለ ነበሩ ውስተ ብሔረ ሕይወት በትፍሥሕት ተዓሚኖሙ ተስፋ ዘአሰፈዎሙ በእንተዘኢሥ መርዎ በሕይወቶሙ ወለነኒ በጸ ሎቶሙ ለሄኖክ ወኤልያስ ወበአስ ተብቁዖቱ ለእስክንድር ንጉሥ ኪያሃ ይክፍ ለነ ኢየሱስክርስ ቶስ ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ኄር ወመንፈስ ቅዱስ ጰራቅሊ ጦስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ሀገር ተመለስ አለው። በንጽሕና ዘወትር ከእነርሱ አያንስምና።

23 ከትንሽ ጊዜ በኋላም ንጉሥ እስክንድር ተነሣ፤ ሠራዊቱም ሁሉ እግዚአብሔር በነቢዩ በኤልያስ ቃል እንደ አዘዘው እግዚአብሔር ለሚፈሩት ሰዎች ያዘጋጀውን ስለ አየው፣ ስለሰማው ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ሀገሩ ሔደ፤ ድካም የበዛባትን ጠባቧን ዓለም ያመለጧት የሄኖክንና የኤልያስን ደም ግባት ፣ የነገራቸውን ምመጣፈጥ እያደነቀም ሔደ።

24 በሕይወታቸው ስላገለገሉት የሰጣቸውን ተስፋ ተማምነው በደስታ በብሄረ ሕያዋን የሚኖሩ እነርሱ በደስታ የተሞላ ሰፊ ቦታ አግኝተዋልና።እኛንም በኤልያስና በሄኖክ ጸሎት በንጉሥ እስክንድር ምልጃ ክቸር አባቱ፣ ጰራቅሊጦስ ከተባለ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ምስጋና የሚገባው ኢየሱስ ክርስቶስ እርሷን ይክፈለን። ለዘለዓለሙ አሜን።

ድርሳነ ኤልያስ ዘኅዳር

፩ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ዘይፌንዎ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ምስለ ቃለ ቀርን ዐቢይ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ኃይል በውስተ ፀብእ መዋዒ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ዘእምነ ሥርው ለዳዊት ዘይመጽእ ካዕበ በስብሐት ይኮንን ሕያዋነ ወሙታነ በፍትሐ ጽድቁ ቅዱስ እግዚአብሔር መንፈስ ኃይል ጰራቅሊጦስ ዘአንኃ መዋዕሊሆሙ ለሄኖክ ወኤልያስ ከመ ይትበዓሱ ምስለ አርዌ ዘየዐርግ እምቀላይ ውስተ የብስ ወውእቱኬ ሐሳዊ መሲሕ ዘይሬሲ ርእሶ እግዚአብሔርሃ መንሥኤሆሙ ለምውታን።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ኅዳር ወውእቱኬ ይነግር በእንተ ምጽአቶሙ ለሄኖክ ወኤልያስ ውስተ ዓለም በፍጻሜ ሱባዔ ሰንበታት ስሳ ዘውእቱ ፬፻ወ፰ ወይእቲ ካዕበ በእንተ ቅትለቶሙ በእደ ሐሳዌ መሲሕ ወልደ ዓመፃ ስምዑ አ አኃውየ ነጸርያን ወለባ

የኅዳሩ የኤልያስ ድርሳን

1 ከታላቅ የመለከት ድምፅ ጋር የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልን የሚልከው እግዚአብሔር ቅዱስ ነው።በጠብ ጊዜ ኃይለኛ፣ አሸናፊ፣ ከዳዊት ሥር የተገኘ፣የይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ በሕያዋንና በሙታን ላይ የጽድቅ ፍርድን ይፈርድ ዘንድ ዳግመኛ በምስጋና የሚመጣ እግዚአብሔር ወልድ ቅዱስ ነው። ከባሕሩ ወደ የብሱ/ወደ ደረቁ/ ከሚመጣ ከአውሬው ጋር ይዋጉ ዘንድ ይህም ራሱን የሙታን አስነሻቸው የሆነ እግዚአብሔርን ያደረገ ሐሳዊ መሲህ ነው። ለሄኖክና ለኤልያስ ዘመናቸውን ያስረዘመ ኃያል ጰራቅሊጦስ የተባለ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስም ቅዱስ ነው።

2 በኅዳር ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው፤ ይህም በስልሳኛው ሱባኤ መጨረሻ የሄኖክንና የኤልያስን ወደዚህ ዓለም መምጣት ያስረዳል። ይህም አራት መቶ ሃያ ዘመን ነው። ዳግመኛም በዓመጻ ልጅ በሐሳዌ መሲህ እጅ እንደሚገደሉ ይናገራል። ጌታችን ለደቀመ

ውያን ዘይቤሎሙ እግዚእነ ለአር
ዳኢሁ ዑቁ ኢትስሐቱ እስመ
ብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ
ይብሉ አነ ውእቱ ክርስቶስ ወብ
ዙኃን የዓልው ሃይማኖቶሙ
ወፍቅሮሙ ወእምብዝኀ እከይ
ትሴክዕ ፍቅር። ወካዕበ ይቤ አሌ
ሎን ለፅኑሳት ወለእለ የሐፅና
በእማንቱ መዋዕል ወጸልዩ ባሕቱ
ከመ ኢይኩን ጉያክሙ በክረምት
ወበሰንበት እስመይከውን ሕማም
ወምንዳቤ ዘኢኮነ እምቅድመ ዓለም
ወእስከ ዮም ወኢይከውንሂ
ወሶበ አኮሁ ዘአኅጸሮን እግዚአብ
ሔር ለእማንቱ መዋዕል አልቦ
ዘእምድኅነ መኑሂ ዘሥጋ ወባሕቱ
በእንተኅሩያን የሐጽራ እማንቱ
መዋዕል አሜሃ።
፫ እመቦ ዘይቤለክሙ ነዋ ዝየ
ሀሎ ክርስቶስ ወነዋ ከሐክ ኢትእ
መኑ እስመ ይመጽኡ ሐሳውያን
መሲሕ ወሐሳውያን ነቢያት ወይ
ገብሩ ተአምራተ ዐቢያተ ወመንክ
ራተ ለአስሕቶ ሰብሰ ይትክህሎሙ
ለኅሩያንሂ እምአስሐትዎሙ ናሁ
ቀደምኩ ነጊሮተክሙ በከመ ይቤ
ሐዋርያ በመልእክቱ ኀበ ሰብአ

ዛሙርቱ የነገራቸውን ያያችሁ
ልብ ያደረጋችሁ ወንድሞቼ ሆይ
እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙዎቹ
በስሜ ይመጣሉና እንዳትስቱ ዕወቁ
ብዙዎቹ ሃይማኖታቸውን፣ ፍቅራቸ
ውን ይክዳሉ።ከክፋት ብዛት የተነ
ሣም ፍቅር ትጠፋለች አለ። ዳግ
መኛም ለፀነሱ፣በዚያን ወራት ለሚ
ያሳድጉ ሰዎች ወዮላቸው። ነገር
ግን ሽሽታችሁ በክረምት፣በሰንበት
እንዳይሆን ጸልዩ።ያን ጊዜ ዓለም
ከተፈጠረ ጀምሮ እስከዛሬ ድረስ
ያልተደረገ ከእንግዲህም የማይሆን
ታላቅ መከራና ችግር ይሆናልና።
እነዚህን ቀኖች እግዚአብሔር ባያ
ሳጥራቸው ኑሮ ማንኛውም ሥጋ
ለባሽ ባልዳነም ነበር። ነገር ግን
ስለተመረጡት ቀኖቹ ያጥራሉ።
3 ያን ጊዜ ክርስቶስ ከዚያ አለ፤
ከዚህ የለም ቢሏችሁ አትመኑ።
ሐሳውያን መሲህ፣ ሐሳውያን ነቢ
ያት ይመጣሉና፤ለማሳትም ታላላ
ቅና፣ ድንቅ ተአምራትን ያደርጋ
ሉና። ቢቻላቸውስ የተመረጡት
ንም ባሳቱ ነበር።እነሆ አስቀድሜ
ነገርኋችሁ ሐዋርያው ወደተሰሎ
ንቄ በላከው መልክቱ ወንድሞቼ

ተሰሎንቄ ንነግርክሙ አኃዊነ
በእንተ ምጽአተ እግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ወእንተሙሂ ውስተ ማኅ
በሩ ዑቁ ኢያደንግጽክሙ ፍጡነ
ወኢትትሐወኩ እምአዕምሮ
ወኢበመንፈስ ወኢበነገር ወኢበመ
ጽሐፍ ከመ ዘእምኀቤነ ትመጽእ
ዕለተ እግዚአብሔር አልቦ ዘያስሕ
ተክሙ ወኢምንትኒ በከመ ኢቀደ
መ መጺአ ዘየሐውክ ወይትከሠት
ብእሴዓመፃ ወልደ ሕርትምና ዓላዊ
ዘየዐቢ ርእሶ ወይብል ለኵሉ አነ
ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ወ
ይነብር በቤተ እግዚአብሔር ወይ
ሬሲ ርእሶ ከመ እግዚአብሔር።
፬ ኢትዜከሩኑ ከመ እመ ሀሎኩ
ኀቤክሙ ነገርኩክሙ ዘንተ ወይ
እዜኒ ተአምሩ ዘይከልዖ እስተር
እዮ እስከ ይበጽሕ ዕድሜሁ እስ
መእኩየ ምክረ ኃጢአት ወድዓ
ይትገበር በላዕሌሁ።ወዳዕሙ ይእ
ዜሰ እትህዝ እስከ ይትኃደግ እማ
እከል ወይእተ አሚረ ይትከሠት
ወልደ ዓመፃ ኃጥእ ዘሀለዎ ያጥ
ፍአ መንፈሱ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ወይሥዕር በአስተ፫
ዕዮተ ምጽአቱ።

ሆይ ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
መምጣት እነግራችኋለሁ እንዳለ፡
፡ እናንተም በማኅበሩ ፈጥናችሁ
እንዳትደነግጡ ዕወቁ። በአዕምሮ
፣በመንፈስ፣ በነገር፣ በመጽሐፍ
ቢሆን አትታወኩ፤ የእግዚአብ
ሔር ቀን ከእኛ እንደምትመጣ
አድርጐ የሚያውክ፣ ወንጀለኛ ራ
ሱንም ከፍ ከፍ የሚያደርግ
የጉስቁልና ልጅ፣ የአመጽ ሰው
ከመምጣቱ በፊት የሚያስታችሁ
ማንም አይኑር እርሱም እኔ እግዚአብ
ሔር አምላክ ነኝ ይላል፤ በእግዚአብ
ሔር ቤትም ይቀመጣል ራሱን
እግዚአብሔር ያደርጋልና።
4 በእናንተ ዘንድ ሳለሁ የነገርኋ
ችሁን ይህን አታስታውሱምን?፤
ዛሬም ዘመኑ እስከሚደርስ ድረስ
መገለጥ የሚከለክለውን ታውቃላ
ችሁ፤ ክፉ የኃጢአት ምክር በእ
ርሱ ፈጽሞ ይደረጋል። ዛሬ ግን
እስከሚለቀቅ ድረስ በመካከል
ተይዟል። ያን ጊዜ ግን የጌታችን
የኢየሱስ ክርስቶስ መንፈሱ ያጠ
ፋው ዘንድ ያለው ኃጢአተኛው
የአመጻ ልጅ ይገለጣል። መጥቶ
በመገለጡም ይሽረዋል።

፭ ወምጽአቱስ ለዝንቱ በኃይለ ሥልጣን በኵሉ ኃይል ወትእምርት ወመንክር ዘሐሰት ወበኵሉ አስሕቶ ዘኃጢአት ለሕርቱማን። እስመ ኢተወክፉ ቃለ ፍቅረ ጽድቅ በዘየሐይው ወበእንተዝ ይፌኑ ሎሙ እግዚአብሔር ኃይለ መስሕት ከመ ይእመኑ በሐሰት ከመ ይትኰነኑ እለ ኢየአምኑ በጽድቅ ወየኀብሩ በዓመፃ።

5 የዚህ አመጣጡም በሰይጣን ኃይል ኃይልን፣ ምልክትን፣ የሐሰት ተአምርን በማድረግ ጉስቁሎችን ኃጢአት በሆነው ነገር ሁሉ በማሳት ነው። በሚድኑበት ገንዘብ የጽድቅ ፍቅር ቃልን አልተቀበሉምና። ስለዚህም እግዚአብሔር በጽድቅ የሚያምኑ፣ በበደል የሚተባበሩ ሰዎችን ይፈርድባቸው ዘንድ በሐሰት እንዲያምኑ የሐሰት ኃይልን ይልክባቸዋል።

፮ ወካዕበ ይቤ ዮሐንስ ረዓዬ ኅቡዓት በእንተ ዝንቱ ሐሳዌ መሲሕ ወወጽአ አርዌ እምነ ባሕር ዘ፯ቱ አርእስቲሁ ፯ቱ አህጉር እሙንቱ። ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ነገሥታት እሙንቱ እለ ዓዲ አጽንዓት መንግሥቶሙ ወውስተ አቅርንቲሁ ቀጸላ ወውስተ አርእስቲሁ ስመ ጽርፈት ወይመስል ውእቱ አርዌ ነምረ ወእገሪሁ ከመ ድብ ወአፉሁ ከመ አንበሳ አሐዱ ዓይኑ ዘስኩር በደም ወአሐቲ ዓይኑ ዘፍሥሕት ወእደዊሁ ጽንጽዋት።

6 ዳግመኛም የተሰወረውን የሚመለከት ዮሐንስ ለዚህ ስለ ሐሳዌ መሲሕ እንዲህ አለ። ሰባት ራሶች ያሉት አውሬ ከባሕር ወጣ። እነዚህም ሁለቱ ሀገሮች ናቸው። ዐሥር ቀንዶች ያለውም መንግሥታቸው የጸናችላቸው ነገሥታት ናቸው። በቀንዶችም መጠምጠሚያ አለ። በራሶቹም የስድብ ስም አለ። ይህ አውሬም ነብር ይመስላል። እግሩ እንደድብ፣ አፉም እንደ አንበሳ ነው። አንዱ ዐይኑ በደም የሰከረ ይመስላል፤አንዲቱ ዐይኑም የጠፋች ናት፤እጆቹም የተጠማዘዙ ናቸው።

፯ ወዝንቱ ሐሳዌ መሲሕ ስሙ መርምያዋያስ ዘእምነገደ ዳን ውእቱ አቡሁ ወእሙ ተንባላታዊት ወይእቲኒ ድንግል እንዘ ትጼሊ ውስተ መቃብረ አረሚ ይመጽእ ወሬዛ ቀይሕ ወነቋር ወያማስን ድንግልናሃ በኃይል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወትብል ወለድኩ በድንግልና እስመ የኀድር ላዕሌሃ መንፈሰ ትዕቢት ወትከውን ማኅደረ ለሰይጣን ወውእቱ ወልደ ሐሣዌ መሢሕ ይብል አነ ውእቱ ክርስቶስ።

7 ይህ ሐሳዌ መሲህም ስሙ መርሞያዋያስ ይባላል፤ ነገዱም ከነገደ ዳን ነው። እናትና አባቱም ያልተጠመቁ ናቸው፤ይህቺ ድንግል በአረማዊ መቃበር ስትጸለይ ቀይና ነቋር አንድ ዐይና/ ጉልማሳ ይመጣል። በኃይሉም ድንግልናዋን ያጠፋባታል። ፀንሳም ወንድ ልጅ ትወልዳለች። የትዕቢት መንፈስ ያድርባታልና በድንግልና ወለድሁ ትላለች። የሰይጣን ማደሪያም ትሆናለች። የዚህ የሐሳዌ መሲሕ ልጅም እኔ ክርስቶስ ነኝ ይላል።

፰ ወያስሕቶሙ ለብዙኃን ወዝኩሰ ዓርዌ ቀዳማዊ ዘውእቱ ሰይጣን ዘፀብዕዎ ሚካኤል ወሠራዊቱ ዘሞዕዎ ወዓውደቅዎ ውስተ ምድር ወውእቱ ሰይጣን ወሀቦ ኃይሎ ወመንበሮ ወዐበየ ሥልጣኑ ወአሐቲ እምነ አርእስቲሁ እንተ ተረግዘት በሞት ወቍስለ ሞቱሰ ሐይወ ወአንከረቶ ኵላ ምድር።

8 ብዙዎችንም ያስታቸዋል፤ይህ የመጀመሪያው አውሬም ሚካኤልና ሠራዊቱ የተዋጉት ድል አድርገውም ወደመሬት የጣሉት ሰይጣን ነው። ይህ ሰይጣንም ኃይሉን፣ ዙፋኑን፣ ገናና ሥልጣኑም ሰጠው ፤ከራሶቹ አንዷም በሞት የተወጋች ናት።የሞቱ ቁስልም ዳነ፤ ምድር ሁሉ አደነቀችው።

፱ ወተለውዎ ለውእቱ አርዌ ወሰገዱ ሎቱ ለውእቱ አርዌ እንዘ ይብሉ መኑ ይመስሎ ለዝንቱ አርዌ ወመኑ ይክል ጸቢያቶ ወተውህበ ሎቱ አፍ ከመ ይኗብብ ዐቢያተ ወጽርፈታተ ወተውህበ

9 ይህን አውሬም ተከተሉት፤ ይህን አውሬ ማን ይመስለዋል? ሊዋጋውስ ማን ይችላል?እያሉም ሰገዱለት። ታላላቁን ነገር ይናገር፣ ይሳደብም ዘንድ አፍ ተሰጠው፤ ለአርባ ሁለት ወር የወደደውን

ሎቱ ሥልጣን ይግበር ተአምረ
ዘፈቀደ ፃወፄተ አውራኀ ወእምዝ
ፈትሐ አፉሁ ከመ ይፅርፍ ላዕለ
እግዚአብሔር ወላዕለ ስሙ ወላ
ዕለ ጽርሐ መቅደሱ ዘሰማይ ወተ
ውህቦ ከመ ይግበር ፀብዓ ምስለ
ቅዱሳን ወይማእሙ ወተውህቦ
ሥልጣን ላዕለ ኵሉ አሕዛብ
ወሕዝብ ወበሐውርት ወነገድ፡፡
፲ ወሰገዱ ሎቱ ኵሎሙ እለ
ይነብሩ ዲበ ምድር እለ ኢኮኑ
ጽሑፋን አስማቲሆሙ ውስተ
መጽሐፈ ሕይወት ዘበግዑ ዘተቀ
ትለ ዘእምፍጥረተ ዓለም ዘቦ ዕዝን
ሰሚዓ ለይስማዕ ወተዔወወኒ
ሕሊናየ ወዘሰ ይቀትል በመጥባ
ሕት ሀለም ይሙት በመጥባሕት
ወዝየ ውእቱ ትዕግሥቶሙ ወሃይማ
ኖቶሙ ለቅዱሳን ብፅዕት ወኢእን
ክሮቱ ለሰይጣን ወእምዝ ወጽአ
ካልዕ አርዌ እምነ ምድር ወ፲ቱ
አቅርንቲሁ ዝንቱሰ አርዌ ሐሳዌ
ኤልያስ ውእቱ እስመ ሰምዓ ውእቱ
ሐሳዌ መሲሕ እምቃለ ነቢያት
ከመ ይመጽእ ኤልያስ እምቅድመ
ዕለተ እግዚአብሔር፡፡
፲፩ ወዝንቱኒ አርዌ ዘውእቱ

ተአምር ያደረግ ዘንድም ሥልጣን
ተሰጠው፡፡ ከዚህ በኋላም በእግዚ
አብሔር፣ በስሙ፣ በሰማይ ባለ
በመቅደሱ ላይ ይሳደብ ዘንድ
አፋን ከፈተ፡፡ ከቅዱሳን ጋር
ተዋግቶ ያሸንፋቸው ዘንድም
ተሰጠው፡፡ በሕዝቡ፣ በአሕዛቡ፣
በሀገሩ፣ በነገዱ ሁሉ ሥልጣን
ተሰጠው፡፡
10 ዓለም በተፈጠረበት /በዳነበት/
ወቅት በተገደለ በበጉ የሕይወት
መጽሐፍ ያልተጻፉ በምድር ያሉ
ሁሉም ሰገዱለት፡፡ ጆሮ ያለው
መስማትን ይስማ፡፡ ሕሊናየም
ተማረከ፡፡ በሾተል የገደለ በሾተል
ይሞታልና፡፡ የቅዱሳን ትዕግሥታ
ቸው፣ ሃይማኖታቸውም በዚህ
ነው፡፡ ሰይጣንን የማታደንቅም
ብፅዕት ናት፡፡ ከዚህ በኋላም ከመ
ሬት ሌላ አውሬ ወጣ፤ ዐሥር
ቀንዶችም አሉት፡፡ ይህ አውሬም
ኤልያስን የሚያሳብል ነው፡፡ ይህ
ሐሳዌ መሲሕ ከእግዚአብሔር
ቀን በፊት ኤልያስ እንደሚመጣ
ሰምቷልና፡፡

11 ኤልያስን የሚያሳብል ይህ

ሐሳዌ ኤልያስ ይመስል ከመበግዕ
ወይነብብ ከመ አርዌ ወበሥል
ጣኑ ለቀዳማዊ አርዌ ሰይጣን
ይገብር ኵሎ በቅድሜሁ ወይሬ
ስያ ለምድር ከመ እለ ይነብሩ
ውስቴታ ይሰግዱ ሎቱ ለቀዳማዊ
አርዌ ዘሐይወ እምቁስለ ሞቱ
ወገብረ ተአምራተ ዐበ ይተ ከመ
ያውርድ እምሰማይ እሳተ ውስተ
ምድር እምቅድመ እጓለእመሕ
ያው ወያስሕቶሙ ለእለይነብሩ
ዲበ ምድር በእንተ ተአምር ዘተ
ውህበ ሎቱ በምትሐት ይግበር
በቅድመ ውእቱ አርዌ፡፡
፲፪ ወይቤሎሙ ለእለ ይነብሩ
ውስተ ምድር ከመ ይግበሩ አም
ሳሎ ለዝንቱ አርዌ ዘቈስለ በመ
ጥባሕት ወሐይወ ወተውህበ
ሎቱ ይደይ ውስቴቱ መንፈስ
ለአምሳለ ዝንቱ አርዌ ከመ ይን
ብብ ምስሉ ለውእቱ አርዌ ወይግ
በር ከመ ይሙቱ ኵሎሙ እለ
ኢሰገዱ ለውእቱ አርዌ ወለምስሉ
ወይግበር ኵሉ ንኡስ ወዐቢዩ
አብዕልት ወነዳያን አግብርት ወአ
ግዓዝያን ከመ ይጽሐፉ ውእተ
እደዊሆሙ እንተ የማን ወእመ

አውሬም በግ ይመስላል፡፡ እንደ
አውሬውም ይናገራል፡፡ በቀዳማዊ
ው አውሬ በሰይጣን ሥልጣንም
ሁሉንም በፊቱ ያደርጋል፡፡ መሬ
ትንም በውስጧ እንደሚኖሩባት
ያደርጋታል፡፡ ከሞት ቁስል ለዳነ
ው ለመጀመሪያው አውሬም ይሰ
ግዱለታል፡፡ በሰው ልጆች ፊት
ታላላቅ ተአምራትን አደረገ፤ከሰ
ማይ ወደመሬትም እሳትን አወ
ረደ፤ በዚህ አውሬ ፊት በምት
ሐት ተአምርን ያደረግ ዘንድ
ስለተሰጠውም በምድር የሚኖሩ
ትን ሁሉ ያስታቸዋል፡፡
12 በምድር የሚኖሩ ሰዎችንም
በሰይፍ ቆስሎ የዳነ የዚህን አው
ሬ ምስል ይሠሩ ዘንድ ነገራቸው
፡፡ ለዚህ አውሬ ምስልም መንፈስ
ያድርበት ዘንድ ተሰጠው፡፡ የዚህ
አውሬ ምስል ይናገር ዘንድ፤
ለዚህ አውሬና ለምስሉ
ያልሰገዱትም እንዲሞቱ ያደርግ
ዘንድ፡፡ ታናሹ፣ ታላቁ፣ ባዕለጸጋ
ዎቹ ፣ ድሀዎቹ አገልጋዮቹ ፣
ጌቶቹ ሁሉ በቀኝ እጃቸው፣ ያም
ባይሆን በፊታቸው እንዲጽፉ
ያደርግ ዘንድ የዚህን አውሬ

አኮ ውስተ ፍጽሞሙ ወከመ
አልቦ ዘይክል ሰይጠ ወተሳይጦ
እንበለ እለ ጽሑፋን እሙንቱ
ትእምርተ ስሙ ለው እቱ አርዌ
አው ዘኍልቈ ስሙ።
፲፫ ወዘሰ ጠቢብ ውእቱ ወዘቦ
ልብ ያእምር ኍላቌሁ ፮፻
፷ወ፮ቱ። አንትሙሰ አኃዊነ
ስምዑ ቃሎ ለሚልክያስ ነቢይ
ወሐዋርያ ወመልአክ ዘእምቤተ
ይሳኮር ዘአቡሁ ፋሄል እስመ
ጸሐፈ እግዚአብሔር መጽሐፈ
ተዝካር በቅድሜሆሙ ለእለ
ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወለእለ
ይፈርሁ ስሞ ይከውኑኒ ስምዓ
ይቤ እግዚአብሔር ዘኵሎ
ይመልክ ለእመ እገብር አነ
ሕይወተ ወአኅርዮሙ በከመ
ያበድር ብእሴ ወልደ ዘይትቀነይ
ሎቱ ወትትመየጡ ወትትሬአዩ
ማእከለ ጽድቅ ወኃጢአት
ወማእከል ዘይትቀነይ
ለእግዚአብሔር።
፲፬ ወናሁ ይመጽእ መዋዕል ይቤ
እግዚአብሔር እንዘ ይነድድ ከመ
እሳት ወያውዕዮሙ በእሳት ወይከ

የስም ምልክት ወይም የስሙን
ቁጥር ከጻፉት በቀርም መሸጥና፣
መግዛት እንዳይችሉ ያደርጋል።

13 ጥበበኛ የሆነ አስተዋይ ልብ
ያለውም ሰው ቁጥሩ ስድስት
መቶ ስልሳ ስድስት እንደሆነ
ይወቅ፤ እናንተ ወንድሞቻችን
ሆይ በፋሄል አባት በይሳኮር ቤት
አለቃ ነቢይና ሐዋርያ የሆነ
የሚልክያስን ቃል ስሙ። እግዚ
አብሔርን በሚፈሩ፣ ስሙን በሚ
ያፍሩ ሰዎች ፊት እግዚአብሔር
የመታሰቢያ መጽሐፍ ጽፏልና
ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ምስ
ክር ይሆነኛል፤ እኔ ሕይወትን
በምስጥበት ጊዜ ሰው የሚታዘዘ
ውን ልጁን እንደ ማያስቀድም
እመርጣቸዋለሁ። ተመልሳች
ሁም በጽድቅና በኃጢአት መካ
ከል፣ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ
መካከል ያለውን ታያላችሁ።
14 ዘመን እንደእሳት እየነደደ እነሆ
ይመጣል በእሳትም ያቃጥላቸዋል
ሌሎች ሕዝቦችና አመፅን የሚያ

ውኑ ባዕዳን አሕዛብ ወኵሎሙ ገብርተ
ዓመፃ ከመ ኃሣር ወታውዕዮሙ
ዕለት እንተ ትመጽእ ይቤ እግዚአ
ብሔር ዘኵሎ ይመክል ወኢይተርፍ
አሠሮሙ ወአጽቆሙ ወይሠርቅ
ለከሙ ለእለ ትፈርሁ ስምየ ፀሐየ
ጽድቅ ወሕይወት ውስተ ክነፊሁ።
፲፭ ወታንፈርዕፁ እንዘ ትወጽኡ
ከመ ጣዕዋ ዘተፈትሐ እማዕሠሩ
ትከይድዎሙ ለኃጥአን ወይከውኑ
ሐመደ ታሕተ እገሪክሙ በዕለት
እንተ እገብር አነ ናሁ አነ እፌኑ
ለክሙ ኤልያስሃ ቴስብያዌ ዘእን
በለ ትብጻሕ ዕለተ እግዚአብሔር
ዐባይ እንተ ታስተርኢ እመይጥ
ሕሊና አበው ኀበ ውሉድ ወልበ
ብእሲ ኀበ ቢጹ ከመ መጺእኩ
ወቀሠፍክዋ ለምድር።
፲፮ ወለዝንቱኒ ሱቱኤል ነገሮ
እግዚአብሔር ዜና ተፈንዎቶሙ
ለሄኖክ ወለኤልያስ ወይቤሎ
ኵሎ ዘተርፈ እምዘእቤለከ አነ
የሐዩ ወውእቱኬ ዘይሬኢ ስብሐ
ትየ ወውእተ አሚረ ይሬእይ
ዎሙ ለእሙንቱ ዕደው እለ
ዐርጉ ውስተ ሰማያት ወእለ
ኢይጥዕምዎ ለሞት እምአሙተ

ደርጉ ሁሉ ይቃጠላሉ አለ እግዚአ
ብሔር። ሁሉን የሚገዛ እግዚአብ
ሔር የምትመጣዋ ዕለት ታቃጥላቸ
ዋለችም አለ። ምልክታቸውም አጽ
ማቸውም አይቀርም። ስሙን ለምት
ፈሩት ግን በክንፋችሁ የጽድቅ፣የሕ
ይወት ፀሐይ ይወጣላችኋል።
15 ስትወጡም ከማሰሪያው እንደ
ተፈታ ጥጃ ትዘላላችሁ፤ኃጥአንን
ትረግጧቸዋላችሁ፤እኔ በማዘጋጀው
በዓልም ከእግራችሁ በታች እንደ
አመድ ይሆናሉ።የምትገለጠዋ የእ
ግዚአብሔር ቀን ከመድረሷ በፊትም
እኔ እነሆ ቴስብያዊው ኤልያስን
እልክላችኋለሁ። የአባቶችን ሀሳብም
ወደልጆች እመልሳለሁ፤ የሰውን
ልብም ወደ ጓደኛው እመልሳለሁ፤
ከመጣሁ መሬትን እቀጣታለሁ።
16 እግዚአብሔር የሄኖክንና የኤ
ልያስን የተልኮ ዜና ለእዝራ
ሱቱኤል ነገረው። እኔ ካልሁህ
የተረፈው ሁሉ ይድናል አለው።
ክብሬን የሚያይ እርሱ ያን ጊዜ
ወደ ሰማይ ያረጉትን፣ ከእናታ
ቸው ማሕፀን ከተወለዱ ጀምሮ
ሞትን ያልቀመሱትን እነዚህን
ወንዶች ይመለከታሉ። እነዚህም

ወልዱ እምክርሡ እሞሙ ዘውእ
ቶሙ ሄኖክ ወኤልያስ ወለዮሐንስኒ
ረድኡ ዘያፈቅሮ እግዚእ ኢየሱስ
ይቤሎ ውእተ አሚረ እሬንዎሙ
ለ፪ቱ ጻድቃ ንየ ዘውእቶሙ ሄኖክ
ወኤልያስ ወእኤዝዞሙ ከመ ይት
ነበዩ መዋዕለ እንዘ ሠቀ ይለብሱ
እሉ እሙንቱ ፪ቱ ዕፀ ዘይት ወ
መኃትው እለ ቅድመ እግዚአብ
ሔር እለ ሥዩማን ላዕለ ምድር
ወለዘፈቀደ ይስሐጦሙ እምውስተ
ጸላዕቶሙ ትወጽእ እሳት እምነ
አ ፉ ሆ ሙ ወ ታ ጠ ፍ ኦ ሙ
ለፀላዕቶሙ ወከመዝ ይመውቱ
እለ ይስሕጥዎሙ።

፲፯ እስመ እሙንቱ ሥሉጣን
ላዕለ ሰማይ ከመ ይእጽውዎ
ከመ ኢይዝንም ዝናም ላዕለ
ምድር በመዋዕለ ትንቢቶሙ
ወዓዲ ሥሉጣን እሙንቱ ላዕለ
ማይ ከመ ይረስይዎ ደመ
ወያሕምምዋ ለምድር በኵሉ
መቅሠፍት መጠነ ፈቀዱ ወሶበ
ፈጸሙ ስምዖሙ ወትንቢቶሙ
አርዌ ዘዐርገ እምቀላይ ይትበአስ
ም ስ ሌ ሆ ሙ ወ ይ መ ው ዖ ሙ
ወይቀትሎሙ ወያነብር በድኖሙ

ሄኖክና ኤልያስ ናቸው። ጌታ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ የሚወድደውን ደቀ
መዝሙሩ ዮሐንስን አለው። ያን
ጊዜ ሁለቱን ጻድቃኖቼን እልካቸ
ዋለሁ፤ እነዚህም ሄኖክና ኤልያስ
ናቸው። እነዚህም ማቅ ለብሰው
ስለ ዘመኑ ይተነብዩ ዘንድ አዝዛቸ
ዋለሁ። እነዚሁም ሁለቱ የወይራ
ዕንጨቶች ናቸው። በምድር የጠ
ለጡ በእግዚአብሔር ፊትም የሚ
ያበሩ ናቸው፤ከጠላቶቻቸው ወገን
የሆኑትንም እሳት ከአንደበታቸው
ወጥታ ታቃጥላቸዋለች፤ ጠላቶቻ
ቸውንም ታጠፋለች፤ የሚነኳቸ
ውም እንዲሁ ይሞታሉ።

17 እነርሱ በትንቢታቸው ዘመን
በምድር ላይ ዝናም እንዳይዘንም
ይዘጉት ዘንድ በሰማይ ሥልጣን
ነበራቸውና። ዳግመኛም ውኃውን
ደም ያደርጉ ዘንድ፣ መሬትንም
በፈለጉት መቅሠፍት ሁሉ ያስቃ
ዩአት ዘንድ ሥልጣን ነበራቸው፤
ምስክርነታቸውን፣ ትንቢታቸውን
በፈጸሙ ጊዜም ከባሕሩ የወጣው
አውሬ ከእነሱ ጋር ይጣላል።
አሸንፎም ይገድላቸዋል። በድናቸ
ውንም ሰዶምና ግብፅ በሚያዋስ

ውስተ ሀገር ዐባይ እንተ ስማ
ፍጥሞ ዘኅቡዕ ሰዶም ወግብፅ
ኀበ ተጸልበ እግዚኦሙ ፍጥሞሰ
ዘይቤ ይእቲኬ ቀራንዮ ኀበ
ተተክለ ዕፀ መስቀሉ ለእግዚእነ።

፲፰ ወህየ ያነብሩ በድኖሙ ለሄ
ኖክ ወለኤልያስ መምህራነ ዳግም
ምጽአቱ ወይሬእይዎሙ አሕዛብ
ወሕዝብ ወነገድ ወበሐውርት ለበ
ድኖሙ ሠሉስ መዋዕለ ወመን
ፈቀ ወኢያበውሑ ይቅብርዎሙ
ውስተ መቃብር ለበድኖሙ ወይት
ፌሥሑ ላዕሌሆሙ እለ ይነብሩ
ዲበ ምድር ወይጸገው በበይናቲ
ሆሙ አምኃ ወይቤሉ እስመ
እሉ ነቢያት አሕመምዎሙ ለእለ
ይነብሩ ዲበ ምድር።

፲፱ ወእምድኅረ ሠሉስ መዋዕል
ወመንፈቅ ትመጽእ መንፈስሕይ
ወት እምኀበ እግዚአብሔር ወት
በውዕ ውስቴቶሙ ወይትነሥኡ
ወይቀውሙ በእገሪሆሙ ወኮነ
ፍርሃት ዐቢይ ላዕለ እለ ይሬእይ
ዎሙ። ወመጽአ ቃል እምሰማይ
ወይቤሎሙ ዕርጉ ውስተ ሰማይ
በደመና ወዐርእይዎሙ ጸላዕቶሙ
ወበይእቲ ሰዓት ኮነ ዐቢይ ድልቅ

ኗት፣ ጌታቸውም በተሰቀለባት
ፍጥሞ በተባለችዋ በታላቋ ሀገር
ያስቀምጠዋል። ፍጥሞ ያለውም
የጌታችን መስቀል የተተከለበት
ቀራንዮን ነው።

18 ፕግመኛ ለመምጣቱ መምህ
ራን የሆኑ የሄኖክንና የኤልያስን
በድን በዚያ ያኖሩታል። ሕዝብ፣
አሕዛቡ፣ ነገዱ፣ ሀገሩ ሁሉ ለሦ
ስት ቀን ተኩል ያህል በድናቸ
ውን ይመለከታል። በድናቸውን
በመቃብር ይቀብሩ ዘንድም አይ
ፈቅዱም፤ በምድር የሚኖሩትም
በእነርሱ ይደሰታሉ። እነዚህ ነቢ
ያት በምድር የሚኖሩትን አሠቃ
ይተዋቸው ነበርና እያሉም እርስ
በእርሳቸው ሰላምታ ይሰጣጣሉ።

19 ከሦስት ቀን ተኩል በኋላም
የእግዚአብሔር መንፈስ ከእግዚአ
ብሔር ዘንድ ትወጣለች፤ በእነር
ሱም ታድራለች። ተነሥተውም
በእግራቸው ይቆማሉ፤በሚመለከ
ቷቸውም ታላቅ ፍርሐት ይሆና
ል። ቃልም ከሰማይ ይመጣል፤
በደመናም ወደሰማይ ውጡ አላ
ቸው፤ ጠላቶቻቸውንም ተመለከ
ቷቸው። በዚህችን ሰዓትም ታላቅ

ልቅ ወወድቀ ዐሠርተ እጼሃ ለይእቲ ሀገር ወሞቱ በውእቱ ድልቅልቅ ፳፻ ነፍስ ወደንገፁ እለ ተርፉ ወሰብሕዎ ወአዕኮትዎ ለአምላከ ሰማይ ወዘከመሰ ይመውቱ ወይትነሥኡ ስምዓ ይከውን መጽሐፈ ዜናሁ ለአባ ዮሐኒ።

፳ ስምዑ ኦ አኀው ወለብው ከመ ንንግር ዜናሁ ለቅዱስ ወለብፁዕ አባ ዮሐኒ ወነበረ ውስተ ገዳም እምድኅረ ሞተ አቡሁ አሞኒ ፲ተ ወ፪ተ ዓመተ እንዘ ይትለአኮ አባ አበይዶ ወማኅደሩኒ መልዕልተ ጸድፍ ወሶበ ሰምዓት እሙ ዜና ወልዳ ኃሠሠት ውስተ ጸማዕቱ ወበጽሐት ኀበ ሀሎ ውስተ ጴጴ ጸማዕቱ በጊዜ ሰዓት አመ ሐሙሱ ለኅዳር እንዘ ይጽሕፍ አባ ዮሐኒ ወትቤ እሙ አውሎግሶን ፫ተ ጊዜ ወይቤ ቅዱስ መኑ አንተ ወትቤሎ አነ አመተ መንፈስ ቅዱስ ወተሐዘበ ልብ እስመ ኢለመደ ብሂለ አመት።

፳፩ ወአድነነ ክሳዶ ወነጸራ እምርኁቅ ወገደፈ ብርዖ እስመ

ንውጽውጽታ ሆነ። የዚህች ሀገር ዐሥረኛ እጅም ተናወጸ። በዚህችን ሰዓትም በዚህ ታላቅ ንውጽውጽታ ሰባት ሺህ ሰዎች ሞቱ፤ የቀሩትም ደነገጡ፣ የሰማይን አምላክም ፈጽመው አመሰገኑት፣ቢሞቱም ይነሣሉ። የአባ ዮሐኒ መጽሐፍም ምስክር ነው።

20 ወንድሞቼ ሆይ ቅዱስና ብፁዕ የሆነ የአባ ዮሐኒን ዜና እንነግራችሁ ዘንድ ስሙ፤ አስተውሉም። አባቱ አሞኒ ከሞተ በኋላ አባ አብይዶ እያገለገለው ለዐሥራ ሦስት ዓመት በገዳም ኖረ። ማደሪያውም በገደል ላይ ነበር። እናቱም የልጇን ዜና በሰማች ጊዜ በዋሻው ፈለገችው፤ አባ ዮሐኒም እየጻፈ ሳለ ኅዳር አምስት ቀን ዐሥር ሰዓት ሲሆን ካለበት ዋሻ በር ደረሰች። እናቱም ሦስት ጊዜ አውሎግሶን አለችው። ቅዱሱም አንተ ማን ነህ? አለ። እርሷም አመተ መንፈስ ቅዱስ ነኝ አለችው። አመት/ አገልጋይ/ ማለት አልለመደም ነበርና ተጠራጠረ።

21 አንገቱን ዘንበል አድርጐም ከሩቅ አያት፤ ብዕሩንም/መጻፊያ

፳፩ ወአድነነ ክሳዶ ወነጸራ እምርኁቅ ወገደፈ ብርዖ እስመ ተዘከረ ቃለ አቡሁ ወተወርወ መትሕተ ጸድፍ እንዘ ይኔጽሮ አባ አበይዶ በድንጋጼ ወአውጽአ አክናፈ በኵርናዓቲሁ ሠረረ ወጽአ ብሔረ ሕያዋን ወቦአ ህየ እንዘ ይመርሆ መንፈስ ቅዱስ ወገብርኤል መልአክ ምስሌሁ ኀበ ሀለው ሄኖክ ወኤልያስ።

፳፪ ወሶበ ርእይዎ ለአባ ዮሐኒ ጸርሑ እንዘ ይብሉ መኑ አምጽኦ ለዝንቱ መዋቲ ኀበ ሀገር ዘኢመዋቲ ወይቤሎሙ ቅዱስ ገብርኤልም አነ አምጻእክዎ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር። ወይቤልዎ ለምንት አምጻእኮ ዝየ ወምንተ ሠናየ ገብረ ወይቤ ሄኖክ አንሰ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ወተፀመድክዎ አመ ኵሉ ክህደ ወበእንተ ዝንቱ ኀብአኒ እግዚአብሔር እምገጸ ሞት ወኤልያስ ይቤ ቀኒዓ ቀናዕኩ ለእግዚአብሔር እምኵሎሙ ነቢያት ወአጥረይኩ ድንግልና ወበእንተ ድንግልናየ ኀብዓኒ እግዚአብሔር እምገጸ ሞት።

፳፫ ወአውሥአ ቅዱስ ገብርኤል

ከሩቅ አያት፤ ብዕሩንም/መጻፊያውንም/ አስቀመጠ። ያባቱን ቃል አስታውሷልና። አባ አበይዶ በመደንገጥ እየተመለከተውም ወደዋሻው ተወረወረ። በክንዶቹም ክንፎችን አውጥቶ በረረ። ወደብሔረ ሕያዋንም ወጣ። መንፈስ ቅዱስ እየመራውም ሄኖክና ኤልያስ ወደ አሉበት ወደዚያ ገባ፤መልአኩ ገብርኤልም ከእርሱጋር ነበር።

22 አባ ዮሐኒን ባዩት ጊዜም ይህን ሟች ሰው ሞት ወደሌለበት ሀገር ማን አመጣው ተባባሉ። ቅዱስ ገብርኤልም እግዚአብሔር እንደዘዘኝ እኔ አመጣሁት አላቸው።ለምን ወደዚህ አመጣኸው? ምን መልካም ሥራንስ ሠርቷል አሉት። ሄኖክም እኔ እግዚአብሔርን አየሁት፤ ሁሉ በካደው ጊዜም አገለገልሁት፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ከሞት ፊት ሰወረኝ አለ። ኤልያስም ከሁሉም ነቢያት ይልቅ ለእግዚአብሔር ቀናሁ፤ ድንግልናየንም ጠበቅሁ፤ስለዚህም እግዚአብሔር ከሞት ሰወረኝ አለ።

23 ቅዱስ ገብርኤልም መለሰ፤ እንዲህም አለ። አንተ ሄኖክ ሆይ

ርዓተ ሥጋ ተወለድከ ወበሥርዓተ ሥጋ ተሐፀንከ በሥርዓተ ሥጋ ነበርከ ምስለ ብእሲትከ ወወለድከ ውሉደ ወበሥምረቱ ለእግዚአ ብሔር በጻሕከ ብሔረ ሕያዋን ዝንቱሰ በሥርዓተ ሥጋ ተወልደ ወኢያእመረ ሕገ ሥጋ ወኢጠበወ ጥበ እሙ ወመሰሎሙ ለመላእ ክት ኢፈለጠ ተባዕተ ወአንስተ እስመ ኮነ ንብረቱ ምስለ አራዊተ ገዳም ወእም ርእየተ እሙ ተወርወ ውስተ ጸድፍ ወበእንተ ዝንቱ ጸገም እግዚአብሔር አክናፈ ከመ ንስር ወበጽሐ ዝየ በሥምረተ እግዚአብሔር ወውእቱ ይኄይስ እምኔክሙ በፍትሕ ወይትሜሰ ሎሙ ለመላእክት ወየዐቢ እምትውልደ አንስት።

በሥጋ ሥርዓት ተወለድህ። በሥጋ ሥርዓትም አደግህ፤ ከሚስትህ ጋርም በሥጋዊ ሥርዓት ኖርህ፣ ልጆችንም ወለድህ። በእግዚአብሔር ፈቃድም ወደብሔረ ሕያዋን መጣህ ይህ ግን በሥጋ ሥርዓት ተወለደ ። የሥጋን ሕግ ግን አላወቀም። የእናቱን ጡትም አልጠባም፤ መላእ ክትንም መሰላቸው፤ ወንድንና ሴት ንም አልለየም። ኑሮው ከዱር አራ ዊት ጋር ነበረና። እናቱን ከማየቱ የተነሣ ወደገደል ተወረወረ። ስለዚ ህም እግዚአብሔር እንደንስር ያለ ክንፍን ሰጠው፤ በእግዚአብሔር ፈቃድም ከዚህ ደረሰ። በፍርድም ከእናንተ ይበልጣል። መላእክት ንም ይመስላቸዋል፤ ሴቶች ከወለ ዷቸውልጆችም ይበልጣል።

፳፬ አንትሙሰ ትመውቱ አመ ምጽአቱ ለወልደ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ወትትነሥኡ ፍጡነ በከመ ሀብትክሙ ወውእቱሰ ኢይመውት ዳግመ ወአመ ተወርወ እምውስተ ጸድፍ ፈጸመ አርአያ ሞት ወአሥረጸ አክናፈ በማእከለ ጸድፍ ወኮኖ

24 እናንተ ግን የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣ በት ጊዜ ትሞታላችሁ፤እንደጸጋች ሁም ፈጥናችሁ ትነሣላችሁ። እርሱ ግን ሁለተኛ አይሞትም። ወደዋሻው በተወረወረ ጊዜ የሞ ትን አርአያ ፈጽሟልና። በመው ደቅ መካከል እያለም ክንፍን አበ

አርአያ ትንሣኤ ወአብጽሖ እግዚአብሔር ውስተ ብሔረ ሕያ ዋን ኀበ ሕይወት ወኀበ ተነጽፈ ዕረፍት ወኢየንብር ምስሌክሙ ኀበ ትመውቱ ወውእቱሰ ኢይ ገውት አልቦ ከማሁ እም ትው ልደ አንስት ኢእምቅድሜሁ ወኢ እምድኅሬሁ።

ቀለ፤የመነሣት ምሳሌም ሆነለት።እ ግዚአብሔርም ሕይወት ባለበት ዕረ ፍት በተነጠፈበት ወደብሔረ ሕያ ዋን አደረሰው። በምትሞቱበት ጊዜም ከእናንተ ጋር አንድ አይሆ ንም፤ እርሱ አይሞትምና።፡እርሱ በፊትም ከእርሱ በኋላም ሴቶች ከ ወለዷቸውእንደ እርሱ ያለ የለም አላቸው።

፳፭ ወሶበ ሰምዑ ሄኖክ ወኤልያስ መምህራነ ሐዲስ ምጽአቶ ለወልደ እግዚአብሔር ነገሮ ለቅዱስ ገብርኤል መልአክ አንከሩ ወተደሙ ወይቤሉ አማን ይደልዎ ለዘከመዝ ንጹሕ ብሔረ ሕይወት ወብሔረ ብርሃን ወለነሰ ኢይደልወነ ንባእ አላ በሥምረተ እግዚአብሔር አብአነ ዝየ ወሎቱሰ ርቱዕ ይደልዎ ወዘንተ ብሂሎሙ ሰብሕዎ ለእግዚአ ብሔር ወተሰነዓው ኀቡረ ምስለ ብፁዕ ወቅዱስ አባ ዮሐኒ ወገብርኤል መልአክ ዐርገ ሰማያተ ኀበ አብ ወእም ቃለ ገብርኤል መልአክ አዕመርነ ወጠየቅነ ለእሉ ፪ቱ ሄኖክ ወኤልያስ ምእመናነ አግብርተ ክርስቶስ መምህራኒሃ

25 ለእግዚአብሔር ልጅ አዲስ አመጣጥ መምህራን የሆኑ ሄኖክ ና ኤልያስም ይህን በሰሙ ጊዜ ፈጽመው ተደነቁ፤ በእውነትም እንደዚህ ላለው ንጹሕ ሰው የብርሃን ሀገር ብሔረ ሕያዋን ይገባል፤ እግዚአብሔር በቸርነቱ ወደዚህ አስገባን እንጂ ለእኛስ አይገባንም ነበር፤ ለእርሱ ግን ይገባዋል አሉ። ይህን ተናግረው እግዚአብሔርን አመሰገኑት። ከብ ፁዕ ወቅዱስ አባ ዮሐኒ ጋርም ተስማሙ። መልአኩ ገብርኤልም ወደሰማይ ወደ አብ ዐረገ። ከመ ልአኩ ከገብርኤል ቃልም የዓለም ፍጻሜ መምህራን የሆኑ የክርስ ቶስ አገልጋዮች ምእመናን የሁ ለቱ የሄኖክንና የኤልያስን መሞ

ለሕልቀተ ዓለም ሞቶሙ ወተንሥአቶሙ ፍጡነ።

፳፮ ንግባዕኬ ኀበ ጥንተ ነገርነ ወእምዝ ተርኅወ ሰማይ ወወጽአ ፈረስ ፀዓዳ ወዘይጼዓኖ ስሙ መሃይምን ወጻድቅ ዘበጽድቅ ይኮንን ወይፀብዕ ወአዕይንቲሁ ከመ ነደ እሳት ወዲበ ርእሱ አክሊል ወጽሑፍ ውስተ ቀጸላሁ አስማት ዘአልቦ ዘየአምሮ ዘእንበለ ውእቱ ባሕቲቱ ወይለብስ ልብሰ ዘንዙኅ በደም ወሰመዮ ስሞ ቃለ እግዚአብሔር ወሐራ ሰማይ ይተልውዎ በአፍራስ ፀዓድው ወይለብስ ሜላተ ብርሃን ንጹሐ ወይወጽእ እምነ አፉሁ ሰይፍ በሊህ በዘቦቱ ይቀስፎሙ ለአሕዛብ ፤ወውእቱ ይርእዮሙ በበትረ ሐፂን ወውእቱ ይከይድ በምክያደ ኅምዘ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘኵሎ ይመልክ ወጽሑፍ ላዕለ ልብሱ ወውስተ ገቦሁ ስም ዘይብል ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ አጋዕዝት ውእቱ።

፳፯ ወእምዝ ቆመ መልእክ ውስተ ፀሐይ ወይጸርሕ በቃል ዐቢይ ወይቤ ለኵሉ አዕዋፈ

ታቸውንም መነሣታቸውንም አወቅን፤ ተረዳንም።

26 ወደ ቀደመ ነገራችን እንመለስ፤ ከዚህ በኋላ ሰማይ ተከፈተ ፤ነጭ ፈረስም ወጣ። የሚቀመጥበት ስሙም በእውነት የሚፈርድ፣ የሚዋጋ እውነተኛ መሃይምን ይባላል።ዐይኖቹ እንደሚነድድ እሳት ናቸው። በራሱም አክሊል አለ፤በመጠምጠሚያውም ከእርሱ ብቻ በቀር የሚያውቀው የሌለ ስም ተጽፏል።በደም የተረጨ ልብስንም ለብሷል፤ስሙንም የእግዚአብሔር ቃል አለው። የሰማይ ሠራዊትም በነጭ ፈረስ ይከተሉታል። ንጹሕ የሆነ የብርሃን ግምጃም ይለብሳል። አሕዛብን በሚቀጣበትገንዘብ ከአንደበቱ ስለት ሰይፍ ይወጣል። በብረት በትርም ይቀጣቸዋል። ሁሉን በሚገዛ በእግዚአብሔር በቁጣው መርዝ መረገጫም ይረግጣቸዋል። በልብሱ፣በጐኑም ላይ የነገሥታት ንጉሥ፣ የጌቶች ጌታ ነው የሚል ስም ተጽፏል።

27 ከዚህ በኋላ መልአኩ በፀሐይ ፊት ቆመ፤ በታላቅ ድምፅም ጮኸ። በሰማይ መካከል የሚበረ

ሰማይ ዘይሰርር ውስተ ማእከለ ሰማይ ንዑ ተጋብኡ ውስተ በዓሉ ለእግዚአብሔር ዐቢይ ከመ ትብልዑ ሥጋ ነገሥት ወሥጋ መሳእክት ወሥጋ ጽኑዓን ወሥጋ አፍራስ ወዘእለ ይጸዓንዎሙ ወሥጋ ኵሉ አግዓዚ ወገብር ወዘንኡስ ወዘዐቢይ፤ ወእምዝ መጽአ ዝኩ ዓርዌ ወነገሥተ ምድር ወሠራዊቶሙ ተጋብኡ ምስሌሁ ከመ ይፅብዕዎ ለውእቱ ዘይጼዓን ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ ወለሠራዊቱ።

፳፰ ወእምዝ አኃዝዎ ለዝኩ አርዌ ወለሐሳዌ ነቢይ ዘገብረ ተአምራተ በቅድሜሆሙ በዘያስሐቶሙ። ለእለ ጸሐፉ ትእምርተ ስሙ ለውእቱ አርዌ ወሰገዱ ሎቱ ወለምስሉ ወወደይዎሙ ሕያዋኒሆሙ ውስተ አዘቅተ እሳት ዘይነድድ በተይ ወለእለሰ ተርፉ ቀተልዎሙ ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ እንተ ትወጽእ እምአፉሁ ሰይፍ በሊህ ወጸግቡ ኵሉ አዕዋፈ ሰማይ እምሥጋሆሙ።

፳፱ ወእንዘ ትሰብኩ ወታነብቡ ዘንተ ድርሳነ ለለወርኅ አንብቡ ዘንተ ጸሎተ ወበተፍጻሜቱ ለሄ

ውን የሰማይ ወፍ ሁሉ የነገሥታቱን፣ የአለቆቹን፣ የብርቱዎቹን የፈረሶቹን፣ የሚጫኑዋቸውን ሁሉ የገዥዎችን፣ የታናናሾችን፣ የታላቆችንም ሥጋ ትበሉ ዘንድ ታላቅ በሆነች በእግዚአብሔር በዓል ኑ ተሰብሰቡ፤ አለ። ከዚህ በኋላም ይህ አውሬ መጣ። የምድር ነገሥታትና ሠራዊቶቻቸውም በነጭ ፈረስ ላይ የተጫነውንና ሠራዊቱንም ይዋጉ ዘንድ ተሰበሰቡ።

28 ከዚህ በኋላ ነቢዩን የሚያሳብል ያስታቸው ዘንድም በፊታቸው ተአምራትን ያደረገ ይህን አውሬ ያዙት፤የዚህን አውሬ ስም ምልክት የጻፉትን፣ ለእርሱና ለምስሉ የሰገዱትንም ከነሕይወታቸው ወደ ሚነደድ የእሳት አዘቅት ጣሏቸው። የቀሩትንም በነጭ ፈረስ ላይ በተሰቀለው ሰይፍ ገደሏቸው። ከአንደበቱ የሚወጣውም የተሳለ ሰይፍ ነው። ከሥጋቸውም የሰማይ ወፎች ሁሉ ጠገቡ።

29 ይህን ድርሳን በየወሩ ስትሰብኩ ስታነቡም በመጨረሻው ይህንን ጸሎት አንብቡት።በዓለም

ናክ ወኤልያስ አግብረተ ክርስቶስ
ምእመናን እለእምዓለም ነቢያት
መተንብላኒሃ ለምሕረት ጸልዩ
ቅድመ እግዚአብሔር በእንተ ዛቲ
መካን ኢይኩን በውስቴታ ሕፀተ
ማይ ወኢአባረ እክል ወኢይምጻእ
በውስቴታ ሞተ ሳህም ወኢብ
ድብድ ላዕለ ሰብእ። ያልሕቅ
ሕፃናቲሃ ወየሀበሙ መዋዕለ
ንስሐ ለአዕሩጊሃ።

፴ ኦ ሄኖክ ወኤልያስ ምዑዛነ
ጸሎት ከመ ስዒን ጸልዩ በእንተ
እለ ያበውዑ መባዓ ዕጣን ውስተ
ዛቲ ቤተ ክርስቲያን ከመ ትትመ
ሰጥ ነፍሶሙ በመዓዛ ጽጌ ገነት
ወኢያደንግፆሙ ፀዋግ ዓፀረ ሞት
አሜን። ኦ ሄኖክ ወኤልያስ ቀዋም
ያን ለነፍሳት ጸልዩ በእንተ እለ
ይቀውሙ ውስተ ዛቲ ቤተ ክርስቲ
ያን ከመ ይክፍሎሙ ቁመተ ዘየ
ማን በሐዳስ ደብረ ጽዮን ምስለ
አባግዕ ቡሩካን አሜን። ኦ ሄኖክ
ወኤልያስ ጸልዩ ከመ ኩሉ ዘጌሠ
ገቤሃ ለዛቲ ቤተ ክርስቲያን በተአ
ምኖ ቃለ ኪዳን ኢይጻሙ ኢዘር
ጉቅ ወኢዘቅሩብ ወኢይትመየጡ

ነቢያት የሆናችሁ፣ ምሕረትን
የምትለምኑ፣ የክርስቶስ አገልጋ
ዮች ምእመናን ሄኖክና ኤልያስ
ሆይ በውስጧ የውኃ መጉደል፣
የእህል ድርቅ እንዳይሆን በእግዚ
አብሔር ፊት ስለዚህች ቦታ
ለምኑ በውስጧም የከብት መሞ
ት፣ በሰው ላይም በሽታ፣ እንዳይ
መጣ ለምኑ ሕፃናቷን ያሳድግ
ዘንድ፣ ለሽማግሌዎችም የንስሐ
ዘመንን ይሰጥ ዘንድ ለምኑ።
30 ጸሎታችሁ እንደሽቱ የሚሸት
ሄኖክና ኤልያስ ሆይ የዕጣን
መባዕን ለቤተክርስቲያን ስለሚያ
ስገቡ ሰዎች ጸልዩ፤ ነፍሳቸው
በገነት ጽጌ/አበባ/ መዓዛ ትመሰጥ
ዘንድ፤ ክፉ የሞት ዓዕርም እንዳ
ያስደግጣቸው። አሜን። ለነፍሳት
የምትቆሙ ሄኖክና ኤልያስ ሆይ
በአዲሷ በደብረ ጽዮን ከተባረኩ
በጐች ጋር በቀኝ መቆምን ያድላ
ቸው ዘንድ በዚህች ቤተክርስቲ
ያን ስለቆሙት ጸልዩ፤ አሜን።
ሄኖክና ኤልያስ ሆይ በቃል
ኪዳናችሁ በመተማመን ወደዚህች
ቤተ ክርስቲያን ስለሔደው የቅር
ብም፣የሩቅም ቢሆን በልባዊ ኀዘን

በኀዘነ ልብ አሜን።
፴፩ ወእለ ይትግሁ በመሐልይሃ
ሠርክ ወነግሃ ያስምዖሙ ቃለ
ፍሥሐ ዘይብል ንዑ ኀቤየ ቡሩ
ካኑ ለአቡየ ኦ ሄኖክ ወኤልያስ
ሰአሉ ለነ ኀበ ክርስቶስ እግዚእነ
በመንፈስ ቅዱስ ከመ ያጽንዓነ
በርትዕት ሃይማኖት እስከ ዳግም
ምጽአት ወይክፍለነ መክፈልተ
ወርስተ ምስሌክሙ ለዓለመ ዓለም
አሜን።
፴፪ ወይእዜኒ አንቃዊነ ጽውዓነ
በኀበ እግዚአብሔር እለ ተአም
ርዎ ለጉኅሉተ ሰይጣን ወለእመ
ኮነ ኃጥአ ወጊጉየ አስተጋባዔ
ዝንቱ ድርሳን ኢትመንኑ ዘንተ
ድርሳነ ባቁዓ እስመ እኮ እምልቡ
ዘጎሥዓ አላ እምቃለ መጻሕፍት
አስተጋብአ ወአበሳሁ ለዝንቱ
ርኩስ ኢየኃድገክሙ ፍቅሮ
ለኤልያስ ወትረክቡ ኑዛዜ በዕለተ
ኀዘን በአንብቦ ዝንቱ ድርሳን።

፴፫ ኢያንበብክሙኑ በውስተ
ኦሪት በእንተ በለዓም መሰግል
ወመጥዓዊ ኃጥእ ወአላዊ ከመ
ወደየ እግዚአብሔር ቃለ ውስተ

እንዳ ይመስሉ ጸልዩ፤ አሜን።
31 ጥዋትና ማታ በማመስገን
የሚተጉትንም ያባቴ ቡሩካን ወደ
እኔ ኑ የሚል የደስታ ቃልን
ያሰማቸው አሜን። ሄኖክና ኤልያስ
ሆይ ዳግመኛ እስከሚመጣ ድረስ
በመንፈስ ቅዱስ በቀናችዋ ሃይማኖት
ያቀናን ዘንድ ወደጌታችን ኢየሱስ
ክርስቶስ ለምኑ። ከእናንተ ጋርም
ርስተ መንግሥተ ሰማያትን ይከፍለን
ዘንድ ጸልዩ፤ለዘላዓለሙ አሜን።
32 የሰይጣንን ሽንገላ የምታውቁ፣
በእግዚአብሔር የተጠራችሁ ወን
ድሞቼ ሆይ ይህን ድርሳን ያዘጋ
ጀው ኃጢአተኛ በደለኛ ቢሆንም
ይህን ጠቃሚ የሆነ ድርሳን አት
ናቁት። ከልቡናው አንቅቶ አልተና
ገረውምና፤ከመጻሕፍት ቃል ሰበሰ
በው እንጂ። የጉስቋላው የዚህሰው
በደል የኤልያስን ፍቅር ሊያስተዋ
ችሁ አይገባም።በዚህ ድርሳን
በመጸለይ በኀዘን ጊዜ መረጋጋትን
ታገኛላችሁና።
33 በኦሪት እግዚአብሔር በእንደ
በቱ ቃልን እንደጨመረለት፣ የእ
ግዚአብሔር መንፈስም በእርሱ
ላይ እንዳደረ ስለጠንቋዩ፣ ስለሚ

አፉሁ። ወመጽአ መንፈስ እግዚ
አብሔር ላዕሌሁ ወይቤ ጸውዓኒ
እመስጴጦምያ ባላቅ ወልደ ሶፎር
ወይቤለኒ ነዓ ርግሞ ለያዕቆብ
ወጸዓሎ ለእስራኤል ምንተ እጼ
ዕል ዘእግዚአብሔር ኢጸአለ ወም
ንተ እረግም ዘእግዚአብሔር ኢረ
ገመ እስመ እምእርእስተ አድባር
እሬእዮ ወእምነ አውግር እሌብዎ
ናሁ ሕዝብ ዘባሕቲቱ የኀድር
ወኢይትኄለቍ ውስተ አሕዛብ።

ርተኛው፣ ስለኃጢአተኛው፣ስለወ
ንጀለኛው በለዓም፣አላነበባችሁም
ን? የሶፎር ልጅ ባላቅ ከመስጴጦ
ምያ ጠራኝ፤ ና ያዕቆብን ርገመው
፤ እስራኤልንም ሰደበው አለኝ።
እግዚአብሔር ያልሰደበውን ለምን
እሳደባለሁ፤ እግዚአብሔር
ያልረገመውንስ ለምን እረግማለሁ?
ከተራራው ራስ ላይ አየዋለሁ፤ከኮ
ረብታው፣ እመለከተዋለሁ፤ እነሆ
ብቻውን የሚኖር ሕዝብ ነው።በአሕ
ዛብም አይቆጠርም።

፴፬ ወእግዚአብሔር አምላኩ
ምስሌሁ መኑ የአምሮ ለዘርዓ
ያዕቆብ ወመኑ ይኌልቆ ለሕዝበ
እስራኤል ወትሙት ነፍስየ ምስለ
ነፍሰ እሉ ጻድቃን። ወይኩን
ዘርእየ ከመ ዘርኦሙ ለእሉ።
ወበተፍጻሜተ ቃሉ ይቤ ይሠርቅ
ኮከብ እምያዕቆብ ወይትነሣእ
እም እስራኤል።

34 አምላኩ እግዚአብሔርም ከእርሱ
ጋር ነው። የያዕቆብን ዘር ማን
ያውቀዋል? የእስራኤልን ሕዝብስ፣
ማን ይቆጥረዋል ከነዚህ የጻድቃን
ነፍስ ጋርም ነፍሴ ትለይ፤ ወገኔም
እንደነርሱ ወገን ይሁን አለ በመ
ጨረሻው ቃሉም ከያዕቆብ ወገን
ኮከብ ይወጣል፤ ከእስራኤል ወገ
ንም ይነግሣል ብሏልና።

፴፭ በዝየ ተፈጸመ ድርሳነ ኤል
ያስ ነቢይ እንዘ እግዚእ ይረድእ
ወቃሎ ያጸንዕ በአስተሐምሞ
መንፈስ ቅዱስ ወበሰላመ እግዚ
አብሔር አሜን ወአሜን ለይኩን
ለይኩን።

35 ይህ ድርሳነ ኤልያስ ጌታችን
እያገዘን፤ ቃሉንም እያስረዳን፤
በመንፈስ ቅዱስ አጽናኝነት በእ
ግዚአብሔር ሰላም በዚህ ተፈጸመ።
ለዘለዓለሙ አሜን ይሁን ይደረግ።

መልክዓ ኤልያስ

፩ ኦ ኤልያስ ዘወሀብኮ ካዕበተ
መንፈስ ምስለ ሐሜለት፤ ለረድ
እከ ኤልሳዕ ገባሬ ኃይላት፤ሰላመ
መልክእከ እንብብ በረድኤትከ ቅድ
ስት፤ ጸጋ ሀበኒ እምእግዚእከ ከመ
ሐዋርያት፤ ዘወረደ ላዕሌ ሆሙ
መንፈስ ቅዱስ ከመ ዘእሳት፤ወተና
ገሩ በነገረ ኵሉ በሐውርት።

፪ ሰላም ለትርጓሜ ስምከ ዘተብ
ህለ ዘይት፤ ወለርእስከ ሰላም
ዘኢተቀርጸ ቅርጸተ፤ በጸውዖ
ስምከ ኤልሳዕ ፈለገ ዮርዳኖስ
አዕተተ፤እኩየ ስመ ኢትሀበኒ
እንበለ እግበር እኪተ።

፫ ሰላም ለርእስከ ወለገጽከ
ዘየሐቱ ከመ ጽጌ ረዳ ርእየቱ፤
እስክንድር ዘርእየ ብሔረ ሕያዋን
ጊዜ በዓቱ ኤልያስ አወፍየኒ
ሐሜለተ ርእስከ ዝንቱ። ፈለገ
ኩነኔ ወፃዕር ከመ እዕዱ ቦቱ።

፬ ሰላም ለቀራንብቲከ
ወለአዕይንቲከ ዘርእዩ፤ ስብሐተ
ክርስቶስ በታቦር ዘይሜኒ ሥነ
ላሕዩ፤ በኵረ ሐዋርያት ኤልያስ

የኤልያስ መልክ

1 ተአምራትን ላደረገ ለደቀመዝ
ሙርህ ለኤልሳዕ ከመጠምጠሚያ
ጋር መንፈስን በእጥፍ የሰጠኸው
ኤልያስ ሆይ የመልክህን ሰላም
እናገር ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እንደ
ወለዳቸው፣በየሀገሩ ቋንቋም እንደ
ተናገሩ እንደሐዋርያት በተቀደሰች
ረድኤትህ ከጌታህ ጸጋን ስጠኝ።

2 ዘይት ለተባለ ለስምህ ትርጓሜ
ሰላምታ ይገባል። መቆረጥን ላልተቆ
ረጠ ፀጉርህም ሰላምታ ይገባል።
ስምህን በመጥራት ኤልሳዕ የዮር
ዳኖስን ውኃ ከፈለ፤ ክፋትን ሳል
ሠራ ክፋ ስምን አትስጠኝ።

3 ለራስህ፣ መልኩ እንደጽጌረዳ
ለሚያበራው፣ ወደብሔረ ሕያዋን
በገባ ጊዜ እስክንድር ለተመለከተው
ፊትህም ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ
ሆይ የኩነኔና የጭንቀት ወንዝን
እሻገርበት ዘንድ የአንተን መጠም
ጠሚያህን ስጠኝ።

4 ለቅንድቦችህ፣ በታቦር ደም ግባቱ
ያማረ የክርስቶስን ምስጋና ለተመለ
ከቱ ዐይኖችህም ሰላምታ ይገባል።
ከታላቅነቱ የተነሣ የሙሴ ጓደኛ

ወቢጸ ሙሴ በሥነ ፅበዩ፤ ማህ
ለከ አርእየኒ ከመ ገባሬ ማህል
አብድዩ፤ ወቅብዓኒ መንፈሰ
ኃይል ከማሁ ለኢዩ።

፭ ሰላም ለአዕዛኒከ እለ ሰምዓ
ነገረ፤ እምእግዚአብሔር በኮሬብ
ቀዳሚ ወበታቦር ድኅረ፤ ኤልያስ
ነዓ ምስለ ማርያም ወትረ፤ ኅበ
ንገብር በዓላ ወበዓለከ ኅቡረ፤ከመ
ተሀበኒ ተምኔትየ ኵሎ አሚረ።

፮ ሰላም ለመላትሒከ በሐሜለቱ
ክዱን፤ እመቃለ አብ ሰምዓ ከመ
ድምፀ ፋፃ ቀጢን፤ ኤልያስ ነቢይ
ዘገጸ ኅዙናን ብርሃን፤ በጸሎትከ
አመ ተፈትሐ ማሕፀነ ደመና
መካን፤ውእተ አሚረ ተረሰዓ ኀዘን።

፯ ሰላም ለአዕናፊከ ዘቋዓ ጽጌ
ዔናሁ፤ እለ ይመስጣ ቦቱ ነፍ
ሳተ ጻድቃን በበጊዜሁ። ኅቡረ
ህላዌ ኤልያስ ምስለ ሄኖክ
ወእሊዓሁ ለፍቁር ደመና ማህል
ኢይኅልፈኒ ጽጌሁ። እንቀጸ
መዓዛከ አባ ለአንፍየ አርኍ።

፰ ሰላም ለከናፍሪከ ወለአፉከ
ዐውደ ጽሕም፤ እንተ እምኔሁ

የሐዋርያት አለቃቸው ኤልያስ ሆይ
ይቅርታን እንዳደረገው እንደ አብድዩ
ይቅርታህን አሳየኝ። እንደ ኢዩም
የኃይል መንፈስን አሳድርብኝ።

5 መጀመሪያ በኮሬብ በኋላም
በታቦር ከእግዚአብሔር ዘንድ
ነገርን ለሰሙ ጆሮዎችህ ሰላምታ
ይገባል። ኤልያስ ሆይ ምኞቴን ሁሉ
ዘወትር ትፈጽምልኝ ዘንድ ከድንግል
ማርያም ጋር በአንድነት ና ።

6 ቀጭን እንደሆነ የፋጨት ድምፅ
ያለ የአብን ቃል በሰማ ጊዜ በመጠም
ጠሚያው ለተሸፈነው ፊትህ ሰላምታ
ይገባል። ያዘኑትን ፊት ብሩህ የም
ታደርግ ኤልያስ ሆይ በጸሎትህ
የመካኗ ደመና ማሕፀን በተፈታ
ጊዜ በዚያን ወቅት ኀዘኑ ተረሳ።

7 የጻድቃን ነፍሶች በየጊዜው የሚ
ያሸቱት ሽታው የአሞራ አበባ
ለሆነ ለአፍንጫህ ሰላምታ ይገ
ባል። ከሄኖክና እርሱን ከመሰሉት
ጋር በአንድነት የምትኖር ኤልያስ
ሆይ ለተወደደው የይቅርታ ደመና
አበባው እንዳያልፈኝ አባቴ ለአፍ
ንጫዬ የመዓዛህን በር ክፈት።

8 ለከንፈሮችህ፣ በጽህም ለተከበበ፣
ከእርሱም የእሳትና የፍም ነጸብራቅ

ይወፅእ ነጸብራቀ እሳት ወፍሕም
እስእለከ ኤልያስ ነቢየ ከዋላ ወፍ
ጽም፤ ፍኖተ ኅበ ነገድኩ ኢይጸም
ጽእኒ ዝናም፤ ጽንዓ ተአምሪከ
ዘቀዳሚ አርእየኒ ዮም።

፱ ሰላም ለስንከ ኅብስተ ሕይ
ወት ዘየኀይከ፤ ምዕረ ወካዕበ
በእደ ቅዱስ መልአክ፤ ለለጽባሑ
ኤልያስ እንተ ኢትትዌለጥ አርክ
፤ሀቦሙ ለአግብርቲከ ሱላሜ
ዘሠርከ፤ ውስተ ማኅበሮሙ
ኢይምጻእ ሐከክ።

፲ ሰላም ለልሳንከ ዘነደ እሳት
ሰይፍ፤ በምዕት ዕደው ወአኮ
በዕልፍ፤እስከ ለዓለም ኤልያስ
እንተ ኢትነውም ያፍ፤ እምኔየ
ሠዓር በጸሎትከ መንፈሰ ደዌ
ዘዘልፍ። አርዘ ልሳንየ ለስምከ
አኮኑ ምዕራፍ።

፲፩ ሰላም ለቃልከ ለአክዓብ
ዘአደንገጸ፤ ሶበ ለናቡቴ ቀተሎ
በነገረ ዕልወት ወዓምፃ፤ ኤልያስ
ኀቤከ አቅርበኒ በአንፈርዕጽ፤ምስለ
ጠባባት ከመ እባዕ ለመርዓዌ
ሰማይ እንቀጸ፤ እመ በሐምስ
ዓብዳት የዐፁ ማዕፆ።

ለሚወጣበት ለአፍህ ሰላምታ ይገ
ባል።የኋላና የፊት ነቢይ ኤልያስ
ሆይ በሔድሁበት መንገድ ዝናም
እንዳይመጣብኝ የቀደመው ተአም
ርህን ጽንዓት ዛሬ አሳየኝ።

9 በመጀመሪያ በሁለተኛ ጊዜም
በተቀደሰው መልአክ እጅ የሕይወ
ትን ኅብስት ላላመጠው ለጥርስህ
ሰላምታ ይገባል። በየዕለቱ የማት
ለወጥ ጓደኛ ኤልያስ ሆይ በአንድ
ነታቸው ክርክር እንዳይመጣ የዘ
ወትር ፍቅርን ስጣቸው።

10 በዕልፍ ሳይሆን በመቶ ወንዶች
ዘንድ እንደሚነድድ እሳት ሰይፍ
ለሆነው ለአንደበትህ ሰላምታ ይገ
ባል።እስከዘለዓለሙ የማትተኛ ወፍ
ኤልያስ ሆይ በጸሎትህ ዘወትር
የሚያስቃዩኝ የደዌን መንፈስ ከእኔ
አስወግድ የአንደበቴ ዛፍ ለስምህ
መጠለያ ነውና።

11 በሸንገላና በበደል ነገር ናቡቴን
በገደለው ጊዜ አክዓብን ላስደነገጠው
ለቃልህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ
ሆይ በአምስቱ ሰነፎች ላይ በሩን
በሚዘጋበት ጊዜ ከሰማያዊው ሙሽራ
ቤት ከብልሆቹ ጋር እገባ ዘንድ
በደስታ ወደአንተ አቅርበኝ።

፲፪ ሰላም ለእስትንፋስከ ምውተ መበለት ዘአንሥአ፤ ወለጉርዔከ ጽሙዕ ነቅዓ ማይ ኀበ ተኀጥዓ፤ ኤልያስ ጸዋሚ መጠነ ዕለታት አርብዓ፤ እምይእዜሰ ኢታርእየኒ ረኀበ ወጽምዓ፤ሴሰየኒ እላ ከዊነከ ቋዓ።

፲፫ ሰላም ለክሳድከ ለባሴ አስኬማ ዘቅድስና፤ ወለመትከፍትከ ሰላም ዘዘብድወ ጠሊ ክዳና ፤ ኤልያስ ዐቢይ እምዐበይተ አምሳል ወዜና፤ ሕይወትከ ዘመላእክት ወጠለ ሀገርከ መና፤ አስኬማከኒ አልባቲ ሙስና።

፲፬ ሰላም ለዘባንከ ወለእንግድዓከ ዘፍጽም፤ ዘያሰምከ ቦቱ ንጉሠ ውርዙትከ ጽሕም፤ ኤልያስ ህልው በኀበ አልቦ ሕመም፤ ሰውረኒ ውስተ ሕፅንከ እመብረቀ ሐጋይ ወከርም፤ እመ ነፍሐ ዓውሎ ወደምፀ ዝናም።

፲፭ ሰላም ለአዕዳዊከ እለ ሰፋሐት ለጸልዮ፤ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዲበ ዕፀ መስቀል ዘቀራንዮ። ኤልያስ ሀቦ ለዘሰአለከ ሲሳዮ፤

12 የሞተ የመበለቷን ልጅ ላስነሣ ለትንፋሽህ የውኃው ምንጭ በጠፋ ጊዜም ለተጠማው ለጉራሮህ ሰላምታ ይገባል። ለአርባ ቀን ያህል የጾምህ ኤልያስ ሆይ ዛሬ ግን ረኀብና ጽምን አታሳየኝ። አምራሁነህ መግበኝ እንጂ።

13 የቅድስና አስኬማን ለለበሰ ለ አንገትህ ሰላምታ ይገባል። ልብሷ የፍየል ሌጦ ለሆነው ለትክሻህ ሰላምታ ይገባል። በምሳሌና በዜና ከታላላቆች ይልቅ ታላቅ የሆንህ ኤልያስ ሆይ ሕይወትህ የመላእክት ነው።የሀገርህ ጠልም መናነው፤አስ ኬማህም ነውር የለባትም።

14 ለጀርባህ፣ የጉልማሳነትህ ጽ ሕምንጉሥ ለተጠጋበት በፊትህለ ሚገኘው ለደረትህም ሰላምታ ይገባ ል ።ሕማም በሌለበት ሀገር የም ትኖር ኤልያስ ሆይ ነፋስ በነፍሰ ዝናብም በዘነመ ጊዜ በእቅፍህ አድርገህ ከበጋና ከክረም መብረቅ ሰውረኝ።

15 በመስቀል ላይ በቀራንዮ እንደ ተሰቀለ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ለጸሎት ለተዘረጉ እጆችህ ሰላ ምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ ለለ

እመኒ አበሰ በቅድሜከ አስተሥሪ ጌጋዮ፤ እስመ ለቀናዪ ተሠርዓ ይትዓገሥ ቅኑዮ።

፲፮ ሰላም ለመዝራዕትከ ለዙርናዕከ መካኑ፤ ከመ አጽቅ በጉንደ ወይኑ፤ በኀልቀተ ዓለም ኤልያስ ዘተሰፋ ትንሣኤ ትዜኑ፤ ለእለ አመነ ትንሣኤከ ዘትንሣኤ አምላክ መጠኑ፤ በረከተከ ላዕሌነ ፈኑ።

፲፯ ሰላም ለእመትከ ወለእራኀከ ርቡብ፤ እምነ አፉሁ ለቋዕ ለተወክፎ ሥጋ ውሁብ፤ኤልያስ ነቢይ እምካልዕተ ሣራ ጠባብ። ልደትከ አመ፩ ለመስከረም ተዝካረ ኢዮብ፤ እንዘ ዙለንታከ በእሳት ግልቡብ።

፲፰ ሰላም ለአፃብዒከ ሥርግዋነ አጽፋር አልባስ፤ ሐምስ ለፌ ወለፌ ሐምስ፤ ኤልያስ ሀበኒ ሞገሰ ሥጋ ወነፍስ፤ ቅድመ ነገሥተ ምድር ወቅድመ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ እስመ ለከ አባ ዐቢይ ሞገስ።

መነህ ምግቡን ስጠው። በፊትህ ቢበድልም በደሉን ይቅር በለው። ለሚቀና መገዛቱ ይቀርለት ዘንድ ተወስኗልና።

16 በወይን ግንድ እንዳለ ቅርን ጫፍ የአንጓዎችህ ቦታ ለሆኑ ክ ንዶችህ ሰላምታ ይገባል። በዓለም ፍጻሜ ጊዜ የትንሣኤን ተስፋ የምት ናገር ኤልያስ ሆይ መጠኑ የአምላክ ትንሣኤ የሆነለት ትንሣኤህን በምና ምን በእኛ ላይ በረከትህን ላክ።

17 ለክንድህ፣ የሚሰጥ ሥጋን ለመቀበልም ከቁራ አፍ ይልቅ ለሚሰፋው ለመሃል እጅህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የሣራ ሁለተኛ ከሆነች ከጥበበኛዋ እና ትህ ሁለንተናህ በእሳት ተከብቦ የተወለድኸው የኢዮብ መታሰቢያ በሆነች በመስከረም አንድ ነው።

18 አምስት በወዲያ አምስት በወ ዲህ ሁነው በጥፍር ልብሶች ለተ ሸለሙ ጣቶች ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ በምድር ነገሥታትና በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት የነፍስና የሥጋ ሞገሥን ስጠኝ፤ አባት ሆይ አንተ የሞገስ ነቢይ ነህና።

፲፱ ሰላም ለገቦከ ዘኢኃሠሠ ምዕራፈ፤ ኢዓራተ ወኢመንጸፈ፤ ዘኢትነውም ኤልያስ ወዘኢትደቅስ ዘልፈ፤እመሥገርተ ሞት እንበለ ጊዜ ኩነኒ ምኅላፈ፤ ኩሎ አሚረ ኢይኩን ቅሡፈ።

፳ ሰላም ለከርሥከ ዘኢያጽአቆ መብልዕ፤ ኢስቴ ወልብሰ አሮን ሳውዕ፤ ሱታፌ ዕዝራ ወሄኖክ ኤልያስ ብፁዕ፤ አኮኑ ሀገሪትከ ሀገረ ተድላ ወፍግዕ፤መጽሐፍከ ከመ ኮነ ስምዕ ።

፳፩ ሰላም ለልብከ ዘይሔሊ ዘበላዕሉ፤ከመ ብፁዓን ጻድቃን እንዘ በታሕቱ ይሄሉ፤ከመ አምላኩ ኤልያስ ከሃሊ በቃሉ፤ አኮኑ ሮወ፪ቱ ደቂቀ አክዓብ ኩሉ፤ ደወዩ በቃልከ ወእምዝ ተኀጉሉ።

፳፪ ሰላም እብል ለኵልያቲከ ምንትወ፤ርእሰ ሕያዋን ኤልያስ አንተ ትነብር ሕያወ፤ በዕለተ ጸዋዕከ አባ እምኑን ሰማያተ ሐወ፤በልዓ መሥዋዕተከ ምስለ እበኒሁ ዕፀወ፤ ወምስለ ማዩ ለሐሰ ዕጻወ።

19 ማረፊያን፣ አልጋን፣ምንጣፍን ሳልፈለገው ጎንህ ሰላምታ ይገባል፤ የማትተኛ ዘወትርም የማታንቀላፋ ኤልያስ ሆይ ያለጊዜው ከመሞት ወጥመድ ማለፊያ ሁነኝ ዘወትርም የምገረፍ አልሁን።

20 መብል፣ መጠጥ፣ የካህኑ የአሮን ልብስም ለማያስጨንቀው ለሆድህ ሰላምታ ይገባል። ከዕዝራና ከሄኖክ ጋር አንድ የምትሆን ብፁዕ ኤልያስ ሆይ መጽሐፍህ ምስክር እንደሆነ ሀገርህ የተድላና የደስታ ሀገር አይደለችምን?

21 በመሬት እየኖረ እንደብፁዓን ጻድቃን የላዩን ለሚያስብ ልቦናህ ሰላምታ ይገባል። እንደአምላክ በቃልህ ሁሉን የቻልህ ኤልያስ ሆይ ሰባ ሁለቱም የአክዓብ ልጆች ሁሉ በቃልህ ታምመው የጠፉ አይደለምን?

22 በሕይወት የምትኖር የሕያዋን አለቃ ኤልያስ ሆይ መንታ ለሆነው ኩላሊትህ ሰላምታ ይገባል፤ አባት ሆይ ከሩቁ ሰማይ እሳትን በጠራህ ጊዜ፣ መሥዋዕትህን፣ ከድንጋዩ ጋርም እንጨቱን በላ። ከውኃው ጋርም መሬቱን ላሰ።

፳፫ እኤምኅ በሕሊናየ ሕሊናከ ቅዱስ፤ ወለንዋየ ውስጥከ ኵሉ አቄርብ ተውዳሰ፤ ለባሴ ብሉይ ኤልያስ ዘተቀጸልከ ሐዳሰ፤ ዓቀምከ ኃይለ ዝናም እመ ረከብከ ሞገሰ፤ ወእሳተ ሰማይ አውረድከ ጊዜያተ ሥልሰ።

፳፬ ሰላም ለኀንብርትከ ኤልያስ መዝገብ፤ ዘኢሰረቀከ ሞት ወኢያማሰነከ ግብ፤ሰላመ አፋየረኒ መስተሥርየ ጌጋይ ዕቀብ፤ከመ ዕፍረት ዘቀብዓቶ ማእከለ ሐዲሳን ሕዝብ፤ ለእግዚአብሔር ማርያም ጠባብ።

፳፭ ሰላም ለኀቍኤከ ቅናቱ ዘዓዲም፤ ማኅፄ መለኮት ቃልከ ገዛሜ አካዝያስ እም፤ ጸጓር ሰብእናከ ወንብረትከ ገዳም፤ ኤልያስ ወዮሐንስ ኅቡራነ ምግባር ወስም፤ በበዓልክሙ ባርኩነ ዮም።

፳፮ ሰላም እብል ለዘዚአከ እቍያጽ፤ በዋዌ ቤታ ኤልያስ

23 በሕሊናዬ የተቀደሰ ሕሊናህን ሰላም እላለሁ። ለውስጣዊ አካልህም ሁሉ ምስጋናን አቀርባለሁ። አሮጌውን የለበስህ አዲሱንም የተጐናጸፍህ ኤልያስ ሆይ ባለሟልነትን ባገኘህ ጊዜ የዝናምን ኃይል አቆምህ ለሦስት ጊዜ ያህልም የሰማይ እሳትን አወረድህ።

24 ሞት ያልሰረቀህ፣መቃብርም ያላጠፋህ መዝገብ ኤልያስ ሆይ ለእንብርትህ ሰላምታ ይገባል። የአንደበቴን ሰላም ዕጠብቅ ዘንድ በደልን የሚያስተሠርይ አድርግልኝ፤በአዲስ ሕዝቦች መካከል እግዚአብሔርን ሽቶ እንደቀባች እንደጥበበኛዋ ማርያምም አድርገኝ።

25 መታጠቂያው ቁርበት ለሆነ ለወገብህ ሰላምታ ይገባል፤ የመለኮት ቃል ምሳርህም አካዝያስ ዛፍን የቆረጠው ነው። ሰውነትህ ፀጉር ነው። ኑሮህም በገዳም ነው በምግባርና በስም አንድ የምትሆኑ ኤልያስና ዮሐንስ ሆይ ዛሬ በበዓላችሁ ቀን ባርኩን።

26 ከዕንጨት ለቃሚዋ ቤት የገባህ ኤልያስ ሆይ ለአንተ ጭኖች ሰላም እላለሁ።በሚሰማ የበረከት

ለአጣቢተ ዕፅ፤እመ ባረከ ጥሪታ በበረከተ ቃል ድሙዕ፤ መልዓ ውተወሰከ ቅብዓ ልሕኩታ ሕፁፅ፤ ወተመክዓበ እምቀዳሚ ምልዓ ሕፍን ሐሪጽ።

፳፯ ሰላም ለአብራኪከ ለርእስከ ምስማካ፤ ለውሂበ ዝናም ግብርከ እመ በጸሎት ወጠንካ፤ ቀርሜሎሳዊ ኤልያስ ቢጸ ሄኖክ ወልደ ባረካ፤ አይቴኑመ አበ ትንብልናከ ታዕካ፤ ኀበ እገብር ለነፍስየ ንስሐ ፋሲካ።

፳፰ ሰላም ለአዕጋሪከ እንበለ ጽርዓት እለ ነገዳ፤ በኍልቈ አርብዕ ጽባሕ እስከ ደብረ ኮሬብ እምድረ ይሁዳ፤ኤልያስ ንግረኒ ለመዋዕልየ ውኅዳ፤ ወዕቀብ በጸሎትከ ዓመተ በረድ ፀዓዳ፤ፍሬ ሀገርከ ተስፋሆሙ ለኵሉ ውሉዳ።

፳፱ ሰላም ለሰኮናከ ቀሊለ ሩጸት ዘኮነ፤ እምንጉሥ አክዓብ ዘሠረገላ ተጽዕነ፤ኤልያስ አቅንተኒ ኃይለ አእምሮ መድኀነ፤ሶበ ይደግነኒ ሠረገላ ሞት ፍጡነ፤ ቤተ ንስሐ በዊዓ ከመ እቅድም አነ።

ቃል ገንዘቧን በባረክህ ጊዜ ጕደሎ የነበረው የማሰሮው ዘይት ሞላ ፤ ተጨመረም። እፍኝ ሙሉው ዱቄትም እጥፍ ድርብ ሆነ።

27 ዝናምን ለመስጠት ጸሎት በጀመርህ ጊዜ የራስህ መደገፊያ ለሆኑት ጉልበቶችህ ሰላምታ ይገባል። የባረካ ልጅ የሄኖክ ጓደኛ፣ የቀርሜሎስ ሰው ኤልያስ ሆይ ለነፍሴ ንስሓ ፋሲካን አደርግበት ዘንድ አባቴ የማማለድ አዳራሽህ ያለው የት ነው።

28 በይሁዳ ምድር እስከ ምትገኘዋ እስከ ምድረ ኮሬብ ድረስ ለአርባ ቀን ያክል ያለማቋረጥ ለተጓዙት እግሮችህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የዘመኔን ጉድለት ንገረኝ፤ በጸሎትህም ነጭ የሆነ የበረዱን ዘመን ጠብቅ።ለትውልዱ ሁሉ ተስፋቸው የሀገሩ ፍሬ ነውና።

29 በሠረገላ ከተጫነው ከንጉሡ ከአክዓብ ይልቅ አሯሯጡ ፈጣን ለሆነው ለተረከዝህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የሞት ሠረገላ ፈጥኖ በከበበኝ ጊዜ እኔ ወደንስሐ ቤት በመግባት እቀድመው ዘንድ አዳኝ የሆነ የዕውቀት ኃይልን አስታጥቀኝ።

፴ ሰላም ለመከየድከ ዘኬደ ዮርዳኖስ፤ ለፌ ወለፌ በጊዜ ተግሕሠ፤ኤልያስ ጸያሔ ፍና ዕርገተ ወልድ ሐዲስ፤ ረከብከ እምኀበ አልቦ ዘነደ እሳተ ፈረሰ፤ወለዕርገትከ ቀጸብከ ነፋሰ።

፴፩ ሰላም ለአፃብዒከ ደናግል ዐሥር፤ዓዲ ሰላም ለመኃትዊ ሆን አጽፋር፤ዓርከ መርዓዊ ኤልያስ ከመ ዮሐንስ ፍቁር፤ ደምረኒ ለዘስዕንኩ ገቢረ ፲ ምግባር፤ ምስለ ሥርግዋን በፍቅርከ ፀምር።

፴፪ ሰላም ለቆምከ ወለመልክእከ ክሡት፤ ለዐይነ እስክንድር ድንግል ነጻሬ ኀቡዓት፤ኤልያስ ጴጥሮስ ተፍጻሜ ሰማዕት፤ በጽድቅ ገሥጸኒ ወተዛለፈኒ በምሕረት፤ ከመ ታድኅነኒ እምዳግም ሞት።

፴፫ ፫ተ ዓመተ ወ፮ተ አውራኃ ፤ኀየይከ ሐቅለ ወነበርከ በውሳጤሃ፤ ኤልያስ ዘኮንከ ለጕየተ ሊቅከ መርሐ፤ምድረ ግብፅ ይወርድ ተፅዒኖ ደመና ብሩሃ፤እስመ እንዘ ይብል ከሙዝ

30 ወዲያና ወዲህ ሆኖ በተከፈለ ጊዜ ዮርዳኖስን ለረገጠው ጫማህ ሰላምታ ይገባል። አዲስ የሆነ የወልድ ማረግ መንገድን የረገጥህ ኤልያስ ሆይ በሌለበት ቦታ የሚነድድ እሳት ፈረስን አገኝህ፤ለዕርገትህ ጊዜም ነፋስን ጠቀስኸው።

31 ዐሥር ለሆኑ ደናግል ጣቶችህ ሰላምታ ይገባል፤ዳግመኛም ለመብራት ጥፍሮቻቸውም ሰላምታ ይገባል። የመርዓዊ የክርስቶስ ወዳጅ ኤልያስ ሆይ ዐሥሩን ቃላት መፈጸም የተሳነኝ እኔን እንደወዳጁ ዮሐንስ በፍቅርህ ግምጃ ካጌጡት ጋር ጨምረኝ

32 ለቁመትህ፣ የተሰወረውን ለሚመለከት ለድንግሉ ለእስክንድር ዓይን ግልጽ ለሆነው ለመልክህም ሰላምታ ይገባል። የሰማዕታት መጨረሻ ጴጥሮስ ኤልያስ ሆይ በእውነት ተቆጣኝ፤ ከዳግመኛም ሞት ታድነኝ ዘንድም በይቅርታ ዝለፈኝ።

33 ሦስት ዓመት ከስድስት ወር ወደበረሃ ሸሸህ፤ በውስጧም ኖርህ ። ኤልያስ ሆይ ለጌታህ መሸሸመሪ የሆንኸውም አንተ ነህ ኢሳይያስ ,በብሩህ ደመና ተጭኖ ወደ ምድረ ግብፅ ይወርዳል እያለ ተናግ

ኢሳይያስ ጸርሐ።

፴፬ ሰላም ለምጽአትከ ለምጽአተ ክርስቶስ ዘይቀድሞ፤ሱባዔ ሰንበታት ስሳ ድኅረ ፈጸምከ ፈጽሞ፤ነዋ ኤልያስ ምዕራፈ በድንከ ፍጥሞ፤ ኀበ ተጸልበ እግዚእከ ወንበ ከዓወ ደሞ፤ወንበ ለበድኑ ዮሴፍ ሰዓሞ።

፴፭ ሰላም ለመጥዎትከ ነፍስከ ለዓርዌ፤ዘይሰሚ ርእሰ ክርስቶስሃ ማሕየዌ፤ቤሃ አባግዕ ኤልያስ ኩነኒ ኖላዌ፤ኢይምሥጡኒ ለበግዕከ እመርዔትየ ውርዛዌ፤ተኩላተ ረኀብ ወጽኑዕ ደዌ።

፴፮ ሰላም ለትንሣኤከ በመንፈቀ ዕለት ራብዕ፤ ከመ ቃለ ዮሐንስ ረድእ፤ዘሀሎ እምቅድሜየ ወዘድኅሬየ ይመጽእ፤ ዘይቤ ዮሐንስ መጥምቃዊ በእንተ ክርስቶስ እግዚእ፤ አማን ይደልወከ ኤልያስ ራትዕ።

፴፯ ካህን ወነቢይ ወሰማዕተ ዳግም ጸዋዔ፤ እምሐዋርያት ሐዋርያ ዘታቦራዊ ጉባዔ፤ ኤልያስ ዘኮንከ ሕገ መነኮሳት ሠራዔ፤እስመ ፈጸምኩ ወድሶተከ

ሯልና።

34 ስልሳውን የሰንበታት ሱባዔ መፈጸምን ከፈጸምህ በኋላ የክርስቶስን መምጣት ለሚቀድመው አመጣጥህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የበድንህ ማረፊያም እነሆ ጌታህ በተሰቀለበት፤ደሙን ባፈሰሰበት፤ ዮሴፍ ምበድኑን በሳመበት በፍጥሞ ነው።

35 ራሱን አዳኝ ክርስቶስ ነኝ ለሚለው አውሬ ሰውነትህን ለመስጠትህ ሰላምታ ይገባል። የበጐች መዳኛ ኤልያስ ሆይ የረሀብ ተኩላዎችና ጽኑዕ ደዌ በግህ እኔን ከጉልምስና መንጋዬ እንዳይነጥቁኝ ጠባቂ ሆነኝ።

36 እንደ ደቀመዝሙሩ እንደ ዮሐንስ ቃል በአራት ቀን እኩሌታ በሁለት ቀን ለሚሆነው ትንሣኤህ ሰላምታ ይገባል። መጥምቁ ዮሐንስ ስለጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእኔ በፊት የነበረው ከእኔ በኋላ ይመጣል ብሏልና። ቅን የሆንህ ኤልያስ ሆይ በእውነትም ይገባሃል።

37 ካህንና ነቢይ፤ በሁለተኛው ጥሪም ሰማዕት የምትሆን በታቦሩ ጉባኤም ከሐዋርያት ጋር ሐዋርያ የሆንህ፤ የመነኮሳትንም ሕግ መሥራች /ሠሪ/ የሆንህ ኤልያስ ሆይ

በሰላመ ሐምስ ሱባዔ፤ከመ ዮናስ ዘአንሣዕከ ረስየኒ ቁልዔ።

፴፰ ስብሐት ለአብ ለሄኖክ ዘአርአዮ፤ ኵሎ ግብሮ ወኵሎ ዕበዮ፤ ወስብሐት ለወልድ ለኤልያስ ዘነሬዮ፤ ከመ ይርአይ ስብሐቲሁ ምስለ ሐዋርያት በተባርዮ፤ ወስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ለእዝራ ጽዋዓ እሳት ዘአስተዮ። በዝየ ተፈጸመ መልክአ ኤልያስ ዳግማዊ ተማኅፀንኩ በዝ ሰላመ መልክእከ ከመ ተሀበኒ መዋዕለ ንስሐ ለገብርከ አሜን።

፴፱ ኤልያስ እምኤልሳዕ ዘኢተጸንሕ ሊሉየ፤ ድኅረ ዐረገ ሰማየ፤ እስመ ድኅሬሁ ርእየከ እንዘ ትከፍል ማየ፤ኵሎ ዕለተ ከማሁ ሀሉ ምስሌየ፤ ጸውኦ ስምከ ኢያጽርዕ አፋየ፤ ወተዘክሮትከ ካዕበ ኢይርሳዕ ልብየ። አሜን።

በአምስተኛው ሱባዔ በሰላም ምስጋና ህን ፈጽሜያለሁና እንዳ ስነሣኸው እንደ ዮናስ ወዳጅ አድርገኝ።

38 ለሄኖክ ሥራውን፤ ገናናነቱን ሁሉ ላሳየው ለአብ ምስጋና ይገባል፤ ከሐዋርያት ጋር በአንድነት ክብሩን ያይ ዘንድ ኤልያስን ለመረጠው ለወልድም ምስጋና ይገባል ለእዝራ የእሳት ጽዋን ላጠጣው ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይገባል። የኤልስ መልክአ በዚህ ተፈጸመ። ዳግመኛም ለአገልጋይህ ለእኔ የንስሓ ዘመንን ትሰጠኝ ዘንድ በመልክህ ሰላምታ እማጸናለሁ፤ አሜን።

39 ከኤልሳዕ ይልቅ ሌላውን የማታስቀድም ኤልያስ ሆይ ካረግህ በኋላም ባህርን ስትከፍል ተመለከተህ እንደዚሁም ሁሉ አንደበቴ ስምህንመጥራት እንዳያቋርጥ፤ ዳግመኛም ልቦናዬ አንተን ማስታዎስን እንዳይረሳ ዘወትር ከእኔ ጋር ሁን አሜን።

ሕይወተ ክርስትናን ለመጠበቅ፣ግብረ ተልእኮን ለመፈጸም፣ ጽንአ ሃይማኖትን እንደሚገባ ለማስቀጠል ቅዱሳት መጻሕፍትን ከመመርመርና ከማንበብ የተሻለ አማራጭ የለንም፡፡ ቅዱሳት መጻሕፍት የራቀውን ከቀረበው ፣ የተሰወረውን ከተገለጠው ፣ የአምናውን ከዘንድሮው፣አባቶችን ከልጆች የሚያገናኙ ቀዋምያን ድልድዮች፣ መሰላሎች ናቸው፡፡ከዚህ አኳያ ይህ«ድርሳነ ኤልያስ» የተሰኘው መጽሐፍ መንፈሳዊ ቅንዓትን፣ ሃይማኖታዊ ተጋድሎን፣ የጸሎትን ኃያልነት ከአባቶቻችን ሕይወት እንማር ዘንድ በሰፊው ያትታል፡፡መጽሐፉ ነቢዩ ኤልያስ ለምን እንዴትና መቼ እንደሚ መጣ የሚያስረዳና የነቢዩን አማላጅነት፣ ረድኤት ተስፋ ለሚያደ ርጉ ምእመናንም ለጸሎትና ለትምህርት የሚሰጠው ጠቀሜታ የጐላ ነው፡፡

ስለሆነም በተሰጣቸው ጸጋ እግዚአብሔር ይህን መጽሐፍ በትጋትና በቅንነት ለንባብ ያበቁትን አባት እያመሰገንን ለመን ፈሳዊ ዕውቀትና በረከት እንበቃ ዘንድ ከመጽሐፉ ጋር እንድን ገናኝ ግብዣዬ ነው፡፡

ሊቀ ጠበብት ሐረገ ወይን እዝዝ፡፡

ዋጋ ብር 45:00

ህትመት ፋር ኢስት ትሬዲንግ ኃ.የተ.የግ ማህበር 0111565352

10.00